

Giới thiệu Người Tôi Thích... Chính Là Em

Thể loại: Truyện teen

Chẳng ai có thể ngờ được một cô bé 17 tuổi, năng động và vui tính lại là một sát thủ máu lạnh, coi trò chém giết là thú vui của bản thân.

Hắn một công tử bề ngoài lạnh lùng nhưng đồng thời chính là bang chủ của bang phái đứng đầu thế giới.

Trải qua nhiều khó khăn, gian khổ, liệu hai người có đến được với nhau..? Hãy đón xem những diễn biến kịch tính nhưng không kém phần hài hước trong câu truyện này.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Xin chào nước mỹ

Bước ra từ sân bay, một cô gái 17 tuổi với làn da trắng như tuyết, khuôn mặt V-line, cặp mắt to màu đen láy, hàng mi cong vút, sống mũi cao, đôi môi anh đào hồng hào kết hợp với mái tóc nâu cafe dài ngang lưng, cô mặc chiếc váy trắng kẻ sọc đen có ghi số 17 ở giữa, lộ ra đôi chân dài trắng nõn nhưng không kém phần khiêu gợi, cô đi một đôi giày thể thao trắng đơn giản, mặc dù giản dị nhưng trông cô như thiên thần, thu hút không ít những ánh nhìn của đàn ông. Phải, đó là Hani (Hàn Thục Nhi), sát thủ máu lạnh ẩn dấu không một ai biết tới nhưng ở đây lại là một cô gái trẻ trung năng động xinh xắn. - Ôi, nước Mỹ thân yêu, ta về với người rồi đây!!

Sinh sống ở Hàn Quốc 10 năm với họ hàng cuối cùng nó cũng đến Mỹ để du học đồng thời lập nghiệp ở nơi đây. Kéo vali ra ngoài sân bay, nó bắt một chiếc taxi:

- Phiên chủ cho cháu đến đường xx - Nó ngồi ngay ngắn trong chiếc taxi và nói với ông tài xế

Đeo chiếc tai nghe lên, nó vừa đi vừa ngắm khung cảnh ở bên ngoài. Những toà nhà cao ốc đồ sộ cao đến đỉnh trời, dòng người qua lại tấp nập, các quán ăn thơm nức khiến dạ dày ai cũng réo lên một tiếng khi đi ngang qua. Quả thật bây giờ nước Mỹ đã thay đổi rất nhiều so với 11 năm về trước, khi bố mẹ nó đưa nó đến đây chơi, nhưng họ không còn nữa, họ đã bị ám sát khi nó 7 tuổi, đó cũng chính là lý do nó bước chân vào thế giới bóng đêm, trở thành một sát thủ để có thể báo thù cho cha mẹ..nghĩ đến đây, gương mặt nó thoáng một nỗi buồn nhẹ.

Đến nơi, trước mặt nó là một toà nhà màu trắng không quá cao nhưng đủ tiện nghi, một nơi thích hợp cho nó để bắt đầu cuộc sống mới tại đây. Lôi cái vali lên tầng 4, nó dùng chìa khoá mở cửa căn hộ mà nó đã đánh tiền để thuê. Trong nhà cũng khá rộng, bằng nhà cô chú nó ở Hàn Quốc. Nhà có 4 phòng chính, phòng khách, phòng bếp, phòng ngủ và phòng tắm. Đi quan sát quanh nhà, nó thoáng chốc được một bất ngờ nho nhỏ... 4 con gián bò ra từ phía... nó nhảy dựng lên và hét:

- Aaaaaaaaaaaaa.....!!!! Mẹ ơi gián..!! Cứu con với..!!!

Nó chứa ghét loài gián, cũng may không ai biết thân phận thật của nó không lại được mệnh danh là một sát thủ sợ gián chắc nó không còn mặt mũi để ra ngoài. Tìm nhanh cái chổi để đuổi kẻ thù của nó nhưng lại đi khắp nhà mà không thấy chổi đâu. Nó đứng giữa nhà và nghĩ

* Ủa? Chổi đâu ta?*

Nghĩ 5 phút trời nó mới nhận ra mình mới chuyển đến đây, chổi nhà mình còn đang ở trong siêu thị (Tg: thông minh quá trời =="/ Hani: Nói gì tui đây? / Tg: Ahiii, nói gì đâu.)

Nhưng đi chuyển bay dài người nó cũng đã thấm mệt, mặc kệ mọi việc, nó nằm xuống giường đánh một giấc. Trông nó ngủ như một thiên thần, cái làn da trắng rạng rỡ ấy cùng hàng mi dày xen kẽ, đôi môi anh đào nhỏ nhắn dính một chút nước dãi trên đấy, người ngoài mà nhìn thấy chắc nhập viện vì bệnh tim chỉ vì nó quá đẹp. Trong giấc mơ, nó đang ngồi trên chiếc xe màu đen cùng bố và mẹ nó.

- * Hani bảo bố à, con có muốn đi chơi không? Papa cho con đi*

- * Papa hứa nhé!!* - Một giọng nói lạnh lút vang lên của một cô bé 6 tuổi

- * Thế Hani có cho mama đi cùng không hay cho mama ra rìa?*

- * Có chứ! Ba người nhà ta cùng đi* - cô bé cười nói

Bỗng một chiếc xe từ đâu đi ra phóng với tốc độ kinh hoàng, đâm vào đuôi xe của nhà nó và cũng đồng thời nhưng tiếng nổ sùng vang lên dữ dội. Ba nó

kinh ngạc, không kịp phản ứng thì một viên đạn bay ra, phá vỡ cửa kính xe

- * Shit! Bọn Ma Vương lại tìm đến rồi!*

- * Có chuyện gì vậy papa? Hani sợ...*

- * Đừng lo Hani, có papa và mama ở đây, Hani ngoan*

Rượt đuổi một hồi cùng cất đuôi được bọn chúng một quãng, ông tiến vào một góc khuất rồi thả Hani xuống và nói:

- * Hani ngoan, con đứng ở đây chờ papa và mama nhé rồi papa và mama đưa Hani đi chơi nha*

Xong ông phóng xe đi, để lại Hani bé nhỏ. 15p sau Hani bỗng nghe được tiếng "bùm" to vang trời ở bên ngoài thì nó mới chạy ra thấy chiếc xe nhà mình đang cháy rực, bố mẹ đổ ngồi trong xe toàn thân cháy đen và máu tuôn xối xả. Đối với đứa trẻ 6 tuổi thì đó là một ác mộng kinh hoàng.

Giật mình tỉnh dậy, nó mới thoát khỏi cơn ác mộng luôn ám ảnh nó. Nó nhận ra rằng trên khuôn mặt nó đã có mấy giọt nước mắt chảy ra từ khoé mi. Nó lau đi nước mắt và tự nhủ trong lòng

* Cha mẹ, con sẽ báo thù cho hai người*

Đi ra khỏi căn hộ, nó mới đến trung tâm mua sắm AA để mua đồ cho nhà mới của nó.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Gặp mặt (1)

Đến trước cửa trung tâm AA, nó mới trở mặt kinh ngạc trước sự to lớn của toàn nhà này. Theo như nó đoán thì toà nhà này cao khoảng 90 tầng, 40 tầng dưới là khu vực siêu thị, 50 tầng trên là khu làm việc của tập đoàn AA, tập đoàn top.1 thế giới theo như nó được biết. Không chỉ vậy nó còn nghe nói thiếu gia của tập đoàn AA cũng bằng tuổi nó, nghe nói đẹp trai và nhận được tấm bằng đại học Harvard và Stanford khi mới học lớp 9. Chắc chắn, quả là thiên tài! Thực ra nếu mà nói về trình độ thì nó cũng không thua kém gì hẳn, IQ của nó 200/200 chỉ có điều vài lúc nó hơi bị...NGU NGO. Bước vào trong trung tâm nó lại trở mặt thêm một lần nữa. Bên trong trung tâm rộng thênh thang, đi khám phá hết tầng một mà chân nó như sắp rời khỏi thân, nó thần chú rùa:

* Ta nguyện rùa thẳng nào thiết kế cái toà nhà này, đi mà chân muốn què. Khéo bà nào mà béo thì đi hết tầng 1 toà nhà này lại trở thành siêu mẫu không bằng* (tg: ủng hộ Hani hai chân hai tay ^^)

Nó ngồi xuống một cái ghế nghỉ ngơi thì nó mới nhận ra rằng nếu căn hộ của nó mà to thêm 4 lần nữa thì chắc mới bằng cái nhà vệ sinh ở đây ==". Nghỉ 15p xong, nó quyết định đi mua đồ để khai trương nhà mới của nó. Nào thì ga trái giẻ rỗng, dưa, dao,... và đương nhiên nó không quên mua cả chổi để về đánh đuổi kẻ thù giặc của nó. Bước vào khu thực phẩm, nhìn những bó rau xanh mơn mẫm, những trái cà chua đỏ mọng,...nó mới nghĩ rằng

* Tập đoàn này có vẻ đầu tư không ít nhì? Nhìn rau tươi thế này chắc là vừa mới lấy từ vườn lên*

Đi một hồi nó mới nói rằng:

- Chà, thực phẩm sạch thế này thì tối nay ăn gì ta?

Một cô gái kế bên nó nhìn nó nghĩ mãi không ra thì mới lên tiếng:

- Em nên xào rau lên, ăn ngon lắm!

Nghe thấy tiếng nói chuyện với mình nó mới quay sang thì thấy một cô gái tầm 30 tuổi nhưng nhìn rất trẻ y như thiếu nữ 20 tuổi vậy. Nó nở nụ cười đẹp mê hồn và đáp lại:

- Oa, cảm ơn chị nha!

Cô gái ấy cười lại với nó và đến quầy thanh toán tính tiền. Lựa xong món ăn cho buổi tối nó mới vừa đi vừa xách hai túi đồ ăn và đồ dùng cho căn hộ nhà nó. Đi qua một cửa hàng bán quần áo nó mới đứng lại vì nhìn thấy một cái váy vô cùng đẹp, chiếc váy màu trắng tinh khiết, trên đó lại có những bông hoa nhỏ nhắn xinh đẹp và ở giữa là một viên ngọc trai tí hon. Để lại đồ ở nơi cất giữ, nó chạy đến cửa hàng bán quần áo đó, nâng chiếc váy trắng lên và ngắm nghía. Một chị nhân viên chạy ra lễ phép nói:

- Thưa tiểu thư, đó là mẫu mới nhất của chúng tôi có tên là "Tuyệt". Y như tên gọi, bộ váy này mang một màu trắng thuần khiết như màu của tuyết. Nhìn thấy giá tiền cũng không quá đắt, nó mới quay ra định bảo chị nhân viên gói lại cho nó thì bỗng một giọng nói chói tai vang lên:

- Này cô kia, bộ váy đó tôi nhìn trúng rồi, chọn cái khác đi

Nghe thấy đó mà Hani chỉ muốn tát cho nhỏ đó một cái. Quay ra thì thấy một cô gái đáng người khá cao ráo nhưng vẫn thấp hơn nó một chút, mặc một chiếc váy hồng sang chảnh. Tiến lên nhìn khuôn mặt thì thấy làn da gọi là "trắng như ma", chắc là cô ta trét cả tấn phấn lên mặt, đôi môi còn đỏ phải nói là hơn quả cà chua. Bên cạnh cô ta là một cậu con trai cao hơn nó cả một cái đầu, mái tóc màu đen nhánh bóng bệ, đôi mày lá liễu, sống mũi thẳng tắp kết hợp cùng làn môi mỏng khiêu gợi. Nhìn cậu ta như một kiệt tác hoàn hảo nhất mà ông trời từng tạo ra (Trời! Này! Bộ ngoài hấn ra tạo chưa từng tạo ra một tác phẩm hoàn hảo nào khác à? / Hani: dạ hông ạ, người còn tạo ra con hoàn hảo nữa nè, hihi)

Nhìn hấn đi với con nhỏ bên cạnh mà nó nghĩ

* Ủa? Nhìn con nhỏ kia như thế mà cũng đi cùng được. Bộ cậu ta có mắt hông ta?*

Đang chất vấn trong lòng thì nhỏ kia lại là lớn:

- Này cô kia có bị điếc không? Tôi nói là bộ váy đó tôi nhìn trúng rồi, bỏ tay ra m

và mua bộ khác đi!

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Gặp mặt (2)

Nó bình tĩnh quay ra nói: - Bộ cô làm sao vậy? Rõ ràng tôi đến đây trước, chọn bộ váy này trước cô cơ mà

Nhỏ nghe thấy lại to tiếng quát bằng cái giọng đanh đá:

- Này cô kia! Cô biết tôi là ai không hả? Khôn hồn thì bỏ cái váy xuống đi!

- Rất xin lỗi, thân tôi đây không biết cô là ai. Hay là cô là nghệ sĩ hát rong ven đường? - Nó trả lời một cách không sợ trời cao đầy dầy là gì

Cherry giận dữ nói:

- Này nhá, tôi là thiên kim tiểu thư của tập đoàn Over đấy nhé. Cô tin tôi cho cô không còn tồn tại trên trái đất nữa không hả?!!!!!!

Nghe đến tập đoàn Over nó mới nghĩ đến cái tập đoàn đứng top.10 thế giới. Nhưng bạn Hani của chúng ta đâu có sợ, liền thẳng thừng đáp:

- Over hả? Cái tập đoàn đứng top.10 quèn thế giới ý hả? Cô muốn tôi không tồn tại trên thế giới thì cứ việc. Eo ôi sợ ghê!! Nhìn cô như thế mà tôi thấy tiếc cho bạn trai cô ghê! Đúng là có mắt như mù - Nó liếc sang hấn

Nghe cái giọng si nhục lẫn khinh bỉ của nó mà mấy cô nhân viên muốn ôm bụng cười to nhưng tại cố gắng nín cười trong lòng. Nghe thấy mình bị chê cười, hấn khẽ nhướn mày, trầm nghĩ

* Cô bé này to gan ghê*

Cherry nghe thấy tức giận tía tai nói:

- Này con nhỏ kia, mày biết đây là ai không? Trương Tuấn Anh (Zac) thiếu gia của tập đoàn AA đấy! Mày đang đứng trên đất của tập đoàn AA đấy! Mày chán sống rồi hả?

Nghe đến thiếu gia của tập đoàn AA, nó cười khẩy:

- Tập đoàn AA hả? Đúng đó, tao đang chán sống đây, mày có ý kiến không?

Cherry quay sang nói với Zac:

- Anh à, con nhỏ đó khi dễ em, xử nó đi anh.

Nghe được cái giọng nịnh nọt đó mà nó cảm thấy buồn nôn không chịu được. Nhìn thấy dáng vẻ hai mặt của Cherry mà Hani tự hỏi tại sao cô ta không đi làm diễn viên. Nghe những lời nịnh nọt ghê rợn đó mà hấn không hỏi nổi da gà. Nhưng đến nỗi không chịu được cái âm thanh khiếp người cứ vang vọng bên tai mình hấn đành bất lực quay ra nói nhưng vẫn giữ nguyên cái vẻ lạnh lùng:

- Cô kia! Sao cô không nhường cái váy đi! Tốn thời gian với mấy người như cô quá!

- Sao anh không bảo bạn gái anh đi chỗ khác mà mua? Bộ cái tập đoàn nhà anh nghèo nàn đến nỗi có mỗi chỗ này bán quần áo hả - Nó cao giọng đáp

Hắn nghe mà tức giận đỏ tía tai. Con nhỏ đó dám chê tập đoàn nhà hắn ư? Đúng là chán sống mà!

- Đây! Cái loại như cô mà dám nói vậy á? Nhìn như con nhà quê mà dám lên tiếng à?

- Anh nghĩ anh tốt hơn tôi chắc? Mồm như cái đít vịt mà lên tiếng cãi con gái à? Anh có phải đàn ông không? Hay về mặc váy đi là vừa nhé!

- Cô... - Hắn tức giận muốn nói lại cô gái này nhưng dường như bộ não của hắn lại đóng cửa nhà đi du lịch làm hắn không thể nghĩ ra cái gì để phản bác lại lời cô gái kia

- Cô cái gì mà cô... Bộ tôi là cô của anh chắc? Nhìn tôi trẻ như này mà gọi tôi là cô à? Mất anh có bị làm sao không đấy?!

Hết cách với cô gái nhỏ này hắn đành bất lực nói:

- Cô cứ nhớ đấy! Trương Tuấn Anh tôi sẽ làm cô phải hối hận vì ngày hôm nay!

- Sao tôi phải nhớ cái bản mặt của anh chứ? Xấu hoặc cũng thêm đòi người ta nhớ! Khiếp!

Cả 17 năm cuộc đời của hắn chưa một người nào dám nói hắn như thế, mà lại chê hắn xấu hoặc ư? Hắn đẹp khiến bao cô gái nghiêng nước nghiêng thành mà nó dám chê hắn ư? (Tg: Vẽ đẹp không được công nhận =="). Hắn tức giận bỏ đi, để lại Cherry đứng ngơ ngác một chỗ. Bao nhiêu công sức cô ta mới đòi được Zac đi chơi mà chỉ một con nhỏ quê mùa mà phá hỏng buổi đi chơi này ư? Cherry trầm nghĩ

* Hừ, tôi sẽ trả thù, cô dám phá tôi*

Khi cả hai đi khuất cô mới đi tính tiền bộ váy

* Mới đến mà đã gặp hai người điên*

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Nộp đơn

Sau khi đi mua sắm xong, nó trở về nhà trong tình trạng "mệt mỏi nói", đã thế còn phải đấu võ mồm với hai kẻ điên kia lại làm nó càng mệt hơn. Nằm dài trên ghế sofa nó nhắm mắt lại ngủ một lúc. Lại giấc mơ ấy, lại cái ác mộng kinh hoàng ấy. Chiếc xe nhà nó cháy rực, bố mẹ nó nằm trong chiếc xe đó nhưng điều cuối cùng nó nghe được từ kẻ thù của cha mẹ nó đó là: - * Đại ca, em xử lí xong rồi nhưng không thấy con bé con đâu, chắc là bị nó banh xác rồi, haha!!*

- * Thế là được rồi, quay về đi, con nhỏ đó sớm muộn gì cũng chết thôi*

Nó có thể nhìn thấy người đàn ông với hình xăm con trâu trên tay trái nói ra những lời đó. Đến tận bây giờ hình ảnh người đàn ông đó vẫn khắc sâu trong tâm trí nó. Tỉnh dậy, nó đi ra khỏi ghế sofa và bắt đầu làm bữa tối. Động tác rửa rau, cắt cà chua của nó như một người đầu bếp chuyên nghiệp. Cũng bởi vì ở nhà cô chủ nó luôn đi vắng nên nó lúc nào cũng phải vào bếp từ lúc nó 10 tuổi nên đã thành quen. Xào xào nấu nấu xong cuối cùng nó cũng có một bữa tối hoàn hảo.

- Đúng như chị gái kia nói, rau này xào ngon thật!

Kết thúc bữa tối, nó bắt đầu dọn dẹp căn hộ của mình. Và việc đầu tiên bạn Hani "xun đẹp" của chúng ta làm đó là loại bỏ kẻ thù. Nhưng ai ngờ lũ gián ấy khôn hơn cả người, nhìn thấy ý định đánh đuổi của Hani mà chạy loạn lên làm Hani mất "rất" nhiều thời gian để đuổi hết gián đi và bắt tay vào làm việc khác. Sau 3h đồng hồ cuối cùng tổ ấm mới của nó cũng sạch sẽ và ngăn nắp. Nhìn đồng hồ đã 8h đúng, nó đi tắm rồi thay quần áo để đi ra ngoài hít thở không khí, việc mà ngày nào nó cũng làm. Nó diện một cái áo phông màu trắng cùng với chiếc quần yếm bò. Xỏ đôi giày thể thao trắng vào nhìn trông nó rất là năng động (tg: tăng động thì có =="/ Hani: này! chán sống hả? / tg: A! đại ca tha lỗi). Đi dạo quanh công viên gần nhà nó vừa hít thở vừa cảm nhận. Buổi tối ở Mỹ thật đẹp. Ánh đèn treo trên các tuyến phố làm sáng rực lên cả một thành phố, dòng người nhộn nhịp qua đường làm nó thấy đúng khi đã chọn Mỹ là ngôi nhà thứ 2. Nhưng nó đâu biết rằng khi nó đứng và nở nụ cười mê hồn, bao nhiêu ánh mắt của đàn ông chú ý tới nó. Phải công nhận nó xinh như tiên giáng trần. Mấy chị gái thấy người yêu mình cứ chú ý đến người con gái kia mà lòng không khỏi ghen tức. Từ xa xa, một bóng đen nhìn về phía cô, cảm điện thoại và nói

- Thừa cậu chủ, cô ta đang ở công viên.

Zac lạnh lùng đáp lại:

- Tốt, điều tra cho tôi về cô gái đó.

Tắt điện thoại hẳn nói:

- Cô gái à, xem tôi trừng phạt cô thế nào vì làm tôi mất mặt đi. (tg: Tự ki nặng ==")

Sáng chủ nhật, nó vừa mở mắt nhìn đồng hồ mới thấy đã 10h!! Hôm nay nó phải nộp đơn nhập học cho trường Royal nữa, thực ra nó được nhận vào vì nhận được học bổng. Chạy nhanh ra khỏi giường, nó mới nhanh chóng làm vsen, mặc nhanh một bộ quần áo đơn giản: áo phông đen, quần jeans xanh, giày Nike đen. Mặc dù ăn mặc đơn giản nhưng vẫn toát lên vẻ đẹp mê hồn của nó. Chưa kịp ăn sáng nó chạy ra khỏi nhà bằng tốc độ ánh sáng để đến trường nộp đơn. Đến cửa trường nó kinh ngạc trước ngôi trường

- Thôi khi nào đi học ngắm sau, lo việc trước mắt đã =="

Chạy nhanh đến phòng hiệu trưởng, nó lễ phép gõ cửa đi vào. Hiệu trưởng là một người đàn ông tầm 40 tuổi, nhìn thấy nó nói

- Em là Hàn Thực Nhi đúng không? Ngồi đi.

Nó ngượng ngừng ngồi xuống, hơi xấu hổ vì hôm nay nó đã đi muộn

- Được rồi, thủ tục nhập học của em đã hoàn thành. Sáng thứ 2 bắt đầu vào học, lớp của em là 11a1.

Nó cảm ơn thầy và đi về. Nhưng vừa mở cửa nó nghe thấy thầy hiệu trưởng nói

- À mà em Nhi này, lần sau đừng đến muộn nhé, đến muộn là không tốt đâu.

- Dạ em sẽ chú ý, cảm ơn thầy.

Chạy ra đến cổng trường, nó không khỏi đỏ mặt khi bị hiệu trưởng nhắc nhở, vừa đi vừa cúi như đứa trẻ mắc lỗi..à không..chắc chắn là đứa trẻ vừa mắc lỗi. Trong góc tối gần đó lại là cái bóng đen mà đã theo dõi nó ở công viên

- Thưa cậu chủ, đã sắp xếp xong, cô ta sẽ là học sinh mới của lớp cậu chủ vào sáng thứ hai

- Tốt - Zac lạnh lùng đáp

* Đợi xem tôi thu phục em như nào Hàn Thực Nhi à* - Hần cười khuấy nói trong lòng (tg: bệnh tự ki tái phát ==")

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Choi jihyun

Vác cái thân xác của mình đến công viên sau khi đi nộp đơn nhập học, nó tìm ngay một cái ghế đá ở ven hồ ngồi xuống - Ày za, ở đây thật là bình yên nha!

Đeo tai nghe lên, nó bật bài Let it be lên vừa nghe vừa hát. Giọng nó vừa nhẹ nhàng, mềm mại, nghe rất hay làm cho rất nhiều người qua đường đứng lại để nghe một lúc. Lời hát cất lên, tâm hồn nó cũng dịu nhẹ hẳn đi. Nó ngược nhìn lên trời và hỏi

- Ba mẹ à, hai người ở trên đây có hạnh phúc không? Ba mẹ xem Hani bé bỏng đã lớn từng nào rồi nè. Hani nhất định sẽ trả được thù cho ba mẹ để hai người có thể bình an yên nghỉ, Hani hứa đó!

Vừa nhắm mắt lại vừa nói thì bỗng dưng nó cảm thấy cứ là lạ như sắp có gì lao về phía nó. Nó quay lại thì ngạc nhiên khi thấy một cái phi tiêu bay thẳng về phía nó. Cũng may lực phóng của người kia không quá lớn nên phi tiêu bay cũng không quá nhanh những cũng không hề chậm. Nó giơ tay ra, tóm lấy cái phi tiêu trước khi cái phi tiêu đó làm hỏng khuôn mặt của nó. Xem xét cái phi tiêu một hồi nó mới thấy chữ "Ma vương" nhỏ nhỏ khắp ngay gần rìa của cái phi tiêu.

- Ám sát ba mẹ ta chưa đủ còn muốn ám sát ta ư? - Nó cười khuấy nói

Đột nhiên tiếng chuông điện thoại của nó vang lên. Một dãy số lạ, nó nhấc máy nghe

- Này Choi Jihyun, mày thấy món quà của tao như thế nào? Đẹp chứ?

- Ôi chào, đây có phải là bang chủ Ma Vương không ta? Dùng thủ đoạn bí ối để ám sát một cô bé 17 tuổi này à? Chắc chắn, bây giờ người xuống cấp

quá đấy.

- Hahaha, đúng là bị ối thật nhưng mà thủ đoạn đó cũng giết được cha mẹ nguoi đấy! Nhìn bọn họ chết trong cái xe đấy mà ta thấy rất là vui mắt! - Người đàn ông trong điện thoại đáp.

- Một ngày nào đó mày sẽ có kết cục đó thôi, nợ máu thì trả máu. - Nó lạnh lùng đáp lại

- Tao đang đợi mày diễn trò vui cho tao xem đấy, sát thủ Choi Jihyun à.

- Tao chẳng có thời gian để diễn trò với mày đâu!

- Sao mày không đến đường xx để tao có thể nhìn mặt mày nhỉ? Cũng đã 11 năm rồi, không biết cái con bé mít ướt ăn bám ba mẹ bây giờ ra sao? Con em mày nó cũng đang đợi mày đấy!

Nghe đến đấy nó ngấm ngay ra được tên đó đang nói đến ai. Đó là Choi Jonghyun, cậu em họ mà nó thân thiết nhất.

* Choi Jonghyun: Em họ bên nội của Hani. 15 tuổi, sống tại Hàn Quốc, chơi với Hani từ bé

- Chị Jihyun ơi! Em sang bên này thăm chị mà bị cái lão đầu trọc này bắt cóc em...cứu em...huhu.

- Ổ yên đó, chị đến ngay!

Nó chạy thục mạng đến đường xx. Lại cái bóng đen theo dõi nó, cái bóng đen ấy nói vào điện thoại

- Cậu chủ, có vẻ cô ta đang đến đường xx

- Đi theo. Không để mất dấu vết. - Zac nói ngắn gọn vào điện thoại

Trước mặt nó là một ngôi nhà bỏ hoang không một bóng người. Đạp cửa xông vào, nó có thể nhìn thấy khoảng 50 tên cầm dao và Vũ khí đang trên chọc em nó, dọa dẫm sẽ giết cả nhà nó

- Chị Jihyun! Cứu em! Mấy tên này khi dễ em!

Nó cười nhạt, nói một cách thản nhiên

- Bắt nạt một đứa trẻ 15 tuổi. Quả thật là mất mặt mà

- Các anh em! Xông lên giết chết nó cho tao!

Cùng một lúc 50 tên lao đến, nó nhanh như cắt lấy con dao nhỏ trong túi xách ra rồi phi đến. Chưa đầy 5s cả 49 tên tên gục xuống, chết không nhắm mắt với một vết dao cắt ngay tại động mạch cổ. Nó tiến lại gần 1 tên đang sợ hãi gần đó, hất ta không thể ngờ 50 người giỏi nhất trong bang phái lại có thể bị một con nhãi 17 tuổi dễ dàng lấy mạng. Hắn ta co rúm vào sợ sệt nói

- Đại ca tha cho em! Là em không biết điều.

- Về bảo bang chủ nguoi là nếu lần sau muốn lấy mạng ta thì cho nhiều người tới, quân số ít ỏi mà đòi đấu với ta ư? Mạng này ta tha cho nguoi, coi như ta nhân từ. Cút cho khuất mắt ta!

Tên đó không cần suy nghĩ cũng biết chạy thục mạng đi không quay đầu lại. Nhìn thấy tên đó đã đi khuất, nó mới tiến đến còi trời cho em nó

- Này thằng bé Jonghyun kia, đến thì báo với chị một tiếng. Cô chú không biết em đi à?

- Không, em trốn nhà đi đấy, nhớ chị Jihyun quá mà. Mà chị này, chị dạy em võ đi! Nhìn chị đánh như siêu nhân ấy, một phát chết hết cả đàn (p/s: Jonghyun nghiện xem siêu nhân)

- Không đâu. Học võ không đơn giản như em nghĩ đâu.

- Đi mà, em xin chị đấy. Em mà học võ có ngày trở thành superman không bằng ý, hihi.

- Được rồi, về nhà thôi.

- Let's go.

Đi ra khỏi căn nhà bỏ hoang ấy, nó quay ra nói với cái bóng đen đứng gần đó

- Này anh, đừng có theo dõi tôi nữa. Muốn theo dõi thì trốn cho kĩ vào, để lộ ra hơi thở hơi mạnh đấy.

Thấy chị mình nói chuyện, Jonghyun quay ra thì chả thấy ai

- Này bà chị, chị bị tự kỉ rồi hả?

- Không có gì, về thôi, chắc em đã đói bụng rồi.

Nghe thấy Hani nói chuyện với mình, cái bóng đen đó mới ngạc nhiên khi bị phát hiện một cách quá dễ dàng. Đang trong dòng suy nghĩ rằng tại sao nó có thể phát hiện ra thì tiếng chuông điện thoại vang lên, cắt đứt dòng suy nghĩ của cái bóng đen đó

- Thưa cậu chủ, tôi phát hiện ra cô ta có dáng vẻ rất giống một sát thủ. Cô ta có thể hạ gục một đoàn người dễ dàng và còn phát hiện ra tôi nữa.

- Tại sao lại phát hiện được? Anh là người ẩn nấp giỏi nhất mà tôi cử đi đấy!

- Thưa cậu chủ, tôi còn phát hiện được rằng tên tiếng Hàn của cô ta là Choi jihyun, trùng tên với sát thủ nổi danh trong hắc đạo

- Choi Jihyun ư? Được rồi, anh hãy quay về.

- Tuân lệnh cậu chủ.

Tắt điện thoại, Zac vẫn trong dòng suy nghĩ miên man

* Choi Jihyun ư? Quả thật cô gái này không dễ dàng rồi*

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Ngày đầu tiên đi học

6h sáng Reng...reng...reng... Nó đang ngủ bỗng nhiên tỉnh giấc nhờ tiếng chuông đồng hồ. Cả người nó mệt mỏi ra khỏi giường tiến vào phòng tắm làm vsen.

- Chết tiệt! Nếu không phải thằng nhóc Jonghyun đó bắt mình thức đến 1h sáng để nói chuyện thì người mình đâu đã mệt mỏi thế này.

Nó đi tắm và thay đồng phục của trường vào. Đồng phục của Royal khá là đẹp. Trên là áo trắng có khắc tên "Hàn Thục Nhi" ở bên ngực trái. Dưới là chiếc váy kẻ ca-rô màu đỏ xếp lớp. Nó buộc tóc hai bên đơn giản, để lộ ra khuôn mặt baby của nó. Xách ba lô lên, nó đi ra chỗ Jonghyun đang ngủ ở ghế sofa, đá cho cậu một cái vào chân

- Này nhóc, dậy thi đi ăn nhé, tiền ở trên bàn, đi thi khoá cửa vào.

- Biết rồi bà chằn, để yên cho em ngủ - Jonghyun ngái ngủ đáp lại

Nghe bị gọi là bà chằn nó chỉ muốn cho thằng em một trận nhưng nghĩ tới giờ học nó lại cố gắng nhịn

- Chờ chị về rồi chị xử lý em

Bước ra khỏi nhà, nó chạy xuống quầy bán bánh sandwich ở đầu phố. Mua 1 cái bánh sandwich, nó vừa ăn vừa tung tăng trên đường. Đến trước cửa trường, nó hít một hơi rồi bước vào. Đám con trai nhìn thấy nó mà há hết cả mồm ra. Mỹ nhân! Người con gái đó là một mỹ nhân. Làn da trắng như tuyết, hai con mắt đen láy mở to, hàng mi cong vút, đôi môi anh đào nhỏ nhắn hồng hào.

- Học sinh mới kìa, xinh thế không biết - Học sinh 1

- Mỹ nhân! - Học sinh 2

- Công chúa của lòng tôi - Học sinh 3

- Sao lại có người xinh như vậy!! - Học sinh 4

Các cô gái khác nhìn thấy đám con trai cứ trầm trồ khen ngợi mà lòng không khỏi căm ghét Hani. Nhưng nó đâu có màng bận tâm. Nó đang chứng kiến sự to lớn của trường Royal. Trường có hai khu A và B. Khu A dành cho học sinh lớp 10 và 11 còn khu B dành cho học sinh lớp 12. Ngoài ra còn có phòng thể dục, căng-tin, khu tập bóng rổ, vườn hoa, khu nghỉ ngơi,... Chưa khám phá được hết thì tiếng trống vang lên, đám con trai nuốt tiếc khi hết giờ ngắm mỹ nhân còn đám con gái thì vui mừng vì không phải nhìn thấy Hani nữa. Nó đi theo cô giáo đến trước cửa lớp 11a1. Nghe nói lớp này là lớp chuyên, học sinh ở đây học rất giỏi nhưng nó đã nghĩ lại khi nhìn thấy cả lớp như một bọn tăng động ở bên trong, trái với suy nghĩ rằng chúng nó sẽ ngồi ngoan ngoan chờ cô giáo đến. Cô giáo bước vào lớp được 5p rồi mà chúng nó vẫn còn đang phá, coi cô giáo như không khí. Cô giáo thấy mình " bị ăn bơ " mới hét lên

- TRẬT TỰ!!! MUỐN TÔI TRỪ ĐIỂM LỚP NÀY À!!!!

Nhưng chúng nó đâu thèm bận tâm, liếc cô giáo một cái rồi lại phá tiếp. Cô giáo không chịu được mới hét lên lần nữa

- LỚP TA CÓ HỌC SINH MỚI!!!

Nghe đến học sinh mới, chúng nó mới dừng một lúc rồi ngay ngắn ngồi vào bàn học như chưa hề có chuyện gì xảy ra. Ổn định được lớp, cô giáo mới bảo Hani vào. Vào đến cửa, chúng nó lại hét lên trước vẻ đẹp của Hani

- Trời ơi! Công chúa! - Học sinh 1

- Xinh quá!!! - Học sinh 2

- Chắc con chết mắt!!! - Học sinh 3

Nó bước vào, nở nụ cười mê hồn làm cho toàn thể nam lại hét lên thêm một lần nữa. Bọn con gái thì lại có ánh nhìn không mấy thiện cảm dành cho Hani. Cô giáo hét lên lần thứ 3 (Bà này khoẻ gớm ==")

- IM LẶNG!!! Em hãy giới thiệu đi

- Chào các bạn, mình tên là Hàn Thực Nhi nhưng các bạn cứ gọi mình là Hani. Mình là du học sinh Hàn Quốc, mong các bạn giúp đỡ - Nó vừa nói vừa cười, để lộ ra hàm răng trắng sáng thẳng tắp

- Thế tên tiếng Hàn của bạn là gì vậy Hani? - Bọn con trai hỏi

Nghĩ đến việc có lẽ bọn họ không biết nó ở trong hắc đạo nên nó vô tư nói thẳng tên nó ra

- Tên tiếng Hàn của mình là Choi Jihyun

- Oà... tên đẹp ghê!

- Được rồi im lặng đi, giờ ta tìm chỗ ngồi cho em - Cô giáo hét lên

- Ngồi cạnh mình nè - Học sinh 1

- Không, ngồi đây nè - Học sinh 2

- Im lặng!! - cô giáo lại hét lên

- Cho cô ta ngồi đây - Một giọng nam lạnh lùng vang lên làm mọi người chú ý

Cái gì? Zac muốn cô ta ngồi cạnh ư?

- Được rồi, Hani lại ngồi cạnh Zac

- Dạ vâng ạ. - Nó lễ phép đáp lại rồi ngồi vào chỗ

- Nhỏ đó dám ngồi cạnh Zac sao? - Luni liếc xéo Hani

* Luni: 17 tuổi, học cùng lớp với Hani, thích Zac, tiểu thư tập đoàn UK

Ngồi xuống chỗ, nó mới quay sang nhìn Zac thì tự nhiên thấy khuôn mặt đẹp trai này nhìn quen quen, hình như nó đã gặp ở đâu đấy rồi. Không nhớ ra được, nó mới quay sang hỏi hân

- Đây, tôi với cậu gặp nhau bao giờ chưa?

Zac tròn mắt lên nhìn Hani, sao nó lại không nhớ hân?

- Đây, cậu không nhớ tôi thật à?

- Ủa, tôi với cậu gặp nhau rồi sao?

- Ở siêu thị cô cao giọng chửi tôi mà bây giờ không nhớ tôi á? - Zac lạnh lùng đáp lại

Siêu thị...? Mình chửi cậu ta ư? Hay là.....

- A! Tôi nhớ rồi! Cậu là cái thằng có mắt như mù ấy hả?

- Nay thị lực của tôi 10/10 đấy nhé - Hấn gan cổ cái lại

Hấn cũng chả hiểu sao hấn lại cãi lại nữa, tính tình của hấn là chả bao giờ cãi lại người. Nếu có ai gây sự với hấn thì chỉ có đường chết, vậy mà cô gái này lại là người đầu tiên hấn cãi lại.

- Ấy nha, người đâu mà ghê gớm - Nó lè lưỡi trêu chọc hấn

- Cô nói nữa tôi cắt lưỡi cô đấy

- Cắt đi nè, lêu lêu lêu

Hấn quay sang tròn mắt nhìn nó, nhưng nhìn cái bộ dáng trêu chọc đó của nó trước mặt gấn mà hấn không hiểu sao hấn lại cảm thấy tim hấn lại đập nhanh, cảm giác trong lòng cứ khác lạ (tg: Zac sắp bị bệnh tim ==")

- Yên lặng đi - Hấn trở lại dáng vẻ lạnh lùng nói nó

Cũng không hiểu sao nó lại nghe lời hấn, ngoan ngoãn ngồi im học bài, thực ra thì cái bài này nó chỉ cần giải 5p là ra nhưng lại yên lặng ngồi nghe cô giáo nói. Hiện tại bây giờ nó chỉ muốn hết tiết bởi vì cô giáo hầu như ngồi mắng học sinh chứ ít khi giảng bài =="

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Bạn mới

Trống đánh vang lên, nó cảm thấy nhẹ nhõm hấn đi khi cuối cùng cũng hết tiết. Ngồi thu dọn sách vở thì có hai cô gái chạy ra, dáng vẻ rất đáng yêu nói với nó - Chào bạn, mình tên là Đan Dương Linh, gọi mình là Emily.

- Mình tên là Lý Ngọc Lan, gọi mình là Stacy.

- Tụi mình làm bạn nha - Emily và Stacy cùng nhau lên tiếng

- Ok, hihi. - Nó cười rạng rỡ đáp lại

- Bạn thật xinh đẹp nha, thảo nào được ngồi cạnh Zac là phải - Emily nói.

- Ủa là sao? Mình không hiểu?

Stacy chen vào giải thích cho nó

- Chậm hiểu zữ vậy má. Zac là hot boy của trường mình đó, bao nhiêu cô gái muốn ngồi cạnh Zac nhưng hấn cứ lơ đi không quan tâm, riêng Hani là người đầu tiên được ngồi cạnh Zac đấy.

- Hot boy sao? Mình thấy giống hot dog hơn =="- Nó cười nói

- Ấy ăy, bạn mà nói thế là bọn con gái lập anit-fan đấy, haha - Stacy ôm bụng cười

- Thôi kệ đi, Hani xuống căng-tin cùng bọn mình nha! - Emily lên tiếng

- Ừm, đi thôi.

Căng-tin trường vô cùng rộng rãi, có khoảng hơn 100 cái bàn ăn dành cho học sinh, chưa kể đến đồ ăn ngon hết sảy (tg: Căng-tin gì mà như cái nhà hàng =="). Emily, Stacy và nó chọn một cái bàn ăn đối diện vườn hoa của trường.

- Các cô nương ăn gì nào? - Emily hỏi

- Gà rán, thạch dâu, kem ốc quế, bim bim, chip chip, nước cam,..... - Stacy bắt đầu tuôn ra một loạt các món ăn

- Mình ăn bánh và sữa là được rồi - Nó nhẹ nhàng nói

- Ô tô kê - Emily đáp

Sau khi Emily đi nó mới chạy ra vườn trường ngắm hoa. Nó thích nhất là hoa violet chắc là vì nó thích nhất màu tím. Nó gio tay vui đùa với khóm hoa

violet rồi nở một nụ cười rạng rỡ như ánh mặt trời. Bọn con trai nhìn thấy liền đổ xô đến chụp ảnh, chiêm ngưỡng nụ cười đẹp chết người của nó. Từ xa xa, Luni nhìn cảnh này mà không khỏi cảm ghét Hani, Luni nhấc điện thoại lên và gọi cho một người.

- Cherry à, cái con nhỏ làm mày mất mặt đang xuất hiện ở trường tao nè, nó còn được ngồi cạnh Zac nữa chứ!

- Được rồi, mày hãy đón tiếp nó một cách chu đáo đi - Cherry tức giận nói vào điện thoại.

Mày đừng nghĩ có thể cướp Zac của tao con nhỏ đáng ghét. Hani quay về bàn ngồi khi thấy Emily đã bê ra cả một chồng đồ ăn. Phải nói thật Emily và Stacy là hai người con gái ăn khỏe nhất mà nó biết. Đang ăn thì cả đám con gái hết lên như đang muốn làm thùng mùng nhĩ của nó

- Aaaaa!!! Z.E.K kia!! - Học sinh 1

- Thần tượng của đời tôi!! - Học sinh 2

Nó nhúu mày quay ra thì nhìn thấy ba anh chàng đẹp trai, tuấn tú đang tiến về phía bàn nó. Nó nhận ra được mỗi Zac bởi vì nó ngồi cạnh hắn. Ba anh chàng ngồi xuống bàn nó một cách rất tự nhiên

- Học sinh mới à? Chào bạn, mình là An Thiên Nam, gọi mình là Eric.

- Còn mình là Nghiêm Hiểu Vĩ, gọi mình là Kevin.

- Xin chào, mình là Hàn Thực Nhi, Hani. - Nó nở nụ cười đáp lại.

- Vợ à, không cho chồng ăn với ư? Huhu... - Eric nói với Emily.

- Không cho. - Emily không thèm đếm xỉa gì đến Eric, tiếp tục ăn.

- Eo ơi, người đâu mà ki bo, về sau làm dâu nhà họ An kiểu gì đây? - Eric bĩu môi nói

- Đây là về sau. - Emily vừa ăn vừa nói.

Nhìn thấy Hani đang ngơ trước hai người kia mới quay sang giải thích

- Emily và Eric là thanh mai trúc mã của nhau từ nhỏ.

- Ồ - Lúc đó nó mới hiểu ra.

- Mình cũng là thanh mai trúc mã của nhau Stacy nhi - Lúc này Kevin lên tiếng.

- Ai thèm làm thanh mai trúc mã với người hã, muốn ới - Stacy quay sang nói với Kevin.

- Chẳng phải có hôn ước rồi sao? Sớm muộn gì cũng chung chăn chung gối với nhau đúng hông?

- Đề tiện. - Stacy liếc Kevin một cái.

Nhìn cặp đôi này mà nó không khỏi buồn cười. Cười một hồi nó mới nhận ra Zac cứ nhìn chăm chăm nó suốt từ nãy đến giờ. Nó quay sang liếc xéo hắn một cái

- Nhìn cái điệu phụng nhà anh ý!

Cả 4 người kia nghe Hani nói vậy liền quay sang tròn tròn mắt nhìn Zac. Chưa ai trong đời dám nói hắn như vậy mà Hani lại nói một cách vô tư và hồn nhiên. Nhưng hắn cũng chẳng nói gì, chỉ yên lặng nhìn Hani làm 4 người kia tiếp tục tròn xoe mắt nhìn.

- Bộ tôi xinh quá chứ gì? - Nó to giọng nói với hắn.

- Xinh như con tinh tinh - Hắn cười nói.

Đây là lần đầu tiên hắn cười ở trường làm thu hút mọi ánh nhìn của các cô gái. Ai ngờ chàng hoàng tử lạnh lùng Zac lại có thể có nụ cười đẹp đến thế!

- Này! Anh muốn chết à? - Nghe bị nói thế nó cãi lại.

- Ừ, tôi đang muốn chết đây - Hắn nhìn chăm chăm vào nó rồi lè lưỡi ra trêu chọc, y như lúc nó làm hồi sáng. Emily, Eric, Stacy và Kevin cứ há hốc mồm ra nhìn hắn bởi vì họ chưa bao giờ thấy cái đáng về "cute pho mai que" của hắn bao giờ. Không cãi lại được thế là nó bỏ ra vườn ngắm hoa. Thấy nó bỏ đi hắn cũng chạy theo nó, để lại 4 người ngơ ngác nhìn nhau. Thú thật thì hắn cũng chả biết tại sai mình làm vậy nhưng cứ nhìn thấy nó hắn lại thấy tim mình đập nhanh đến lạ thường (tg: bệnh tim là cái chắc =="). Đuổi theo nó, hắn cầm lấy cổ tay trái của nó.

- Này anh làm gì vậy?

- Ít nhất cô nên xin lỗi tôi chứ nhỉ?
- Sao tôi phải làm thế?
- Cô làm bề mặt tôi trước nhiều người ở siêu thị mà không xin lỗi đến một câu à?
- Đây là do anh đó chứ!
- Còn không xin lỗi à?
- Không!

Thấy nó cứ ngoan cố, hấn tiến lại gần nó. Nhìn thấy hấn tiến lại, nó theo phản xạ lùi về phía sau. Cứ lùi lùi cuối cùng nó chạm vào cái tường làm nó không thể lùi được nữa. Thấy thế hấn nắm lấy cơ hội tiến lại gần nó, để tay phải lên bức tường, không cho nó đi. Hấn cúi xuống gần mặt nó, khoảng cách mặt hai người chỉ cách nhau có 5cm, hấn mới nói

- Giờ có xin lỗi tôi không hay để tôi cưỡng hôn cô đây?

Nó đỏ mặt nhìn hấn, mồm mở ra như sắp nói gì đó. Hấn nhìn thế mà hài lòng vì mỹ nam kế đã thành công. Nó cứ mở miệng rồi

.

.

.

.

.

.

.

Hắt xì.....!!!! Y như rằng nước xuân bắn hết lên mặt hấn làm hấn đứng hình trong giây lát. Thấy hấn không còn chú ý đến mình nó mới lợi dụng thời cơ đẩy tay hấn ra chạy về lớp. Nó vừa đi vừa nói

- Người đầu mà kì cục.

Nghĩ đến khuôn mặt hấn gần trong gang tấc nó không khỏi đỏ mặt. Ai ngờ hấn lại đẹp đến vậy. Đôi mắt đen thâm tuý, sống mũi thẳng tắp, đôi môi mỏng khiêu gợi. Cứ nghĩ đến hình ảnh đó nó không hiểu sao tim mình lại đập nhanh dần (tg: bệnh nhân đã bị bệnh tim =="). Mặt nó đỏ như trái cà chua rồi nó mới lắc đầu, xua tan đi hình ảnh đó rồi tiến vào lớp.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Xô nước

Bước vào cửa lớp, nó bỗng dung nghe thấy tiếng động từ phía trên của chiếc cửa lớp, một xô nước rơi xuống, cũng may nó là người phản xạ nhanh nên một phát nó lẩn vài vòng trên mặt đất; tránh đi cái xô nước. Thấy xô nước rơi xuống đất, vang lên một tiếng to, Luni mỉm cười vì kế hoạch của mình đã thành công, đang định quay ra chiêm ngưỡng thành quả của mình thì đột nhiên người nó khựng lại, người bị ướt không phải là Hani.....mà là Zac. Người hấn từ đầu đến chân ướt sũng, vài giọt nước từ trên tóc hấn nhỏ xuống sàn lớp. Thực ra là sau khi cố gắng "ăn hiếp" Hani để cô ta nhận lỗi thì ai ngờ lại bị cô ta bắn nước xuân lên mặt, hấn mới tức tối chạy theo Hani về lớp. Nào ai ngờ hết nước xuân lại đến nước lã đổ ập lên đầu hấn. Tính khát máu của hấn lại nổi lên, hấn trợn mắt lên quay về phía lớp nói to giọng - Ai?

Cả lớp hoảng sợ khi nhìn thấy vẻ mặt tức giận của hấn. Đôi mắt của hấn hiện rõ tia máu, con ngươi đen dần dần ngả đỏ. Không thấy ai trả lời, chỉ thấy rõ sự sợ hãi trong ánh mắt của mọi người, hấn lại ầm lên thêm một lần nữa như một con mãnh thú

- Đừng để tôi phải nói lại lần thứ hai!!! LÀ AI?!!

Lúc này Luni mới thực sự hoảng sợ, cô bắt đầu rón rén đứng lên nhận tội

- Là...e....em....ạ.

Nhìn thấy cô ta mà hấn không khỏi chán ghét, cái loại người như này sao lại tồn tại làm gì chứ? Hấn tức tối nhưng vẫn giữ nguyên cái vẻ lạnh lùng

- Lúc đầu cô định nhắm vào ai? - Hấn hỏi vậy vì hấn biết mục tiêu không phải là hấn, mọi người đều biết nếu làm thế với hấn thì chỉ có chết

Thấy cô ta vẫn hoảng sợ cúi mặt không nói, hấn lại phải lên tiếng

- Nói nhanh! Cô có bị câm không?!

- Dạ....kh...ông..ạ.

- Thế thì nói

- Dạ.....

- Tôi không nhắc lại lần thứ hai

- Dạ...là...Ha..ni ạ - Luni giờ ngón tay chỉ về phía Hani đang đứng vừa xem kịch vừa cười

- Ai sai cô làm vậy?

-....

- Nếu cô nói ra kẻ đầu têu, tôi tha cho cô và chỉ đuổi học cô chứ không làm cho tập đoàn của cô phá sản. Còn nếu cô không nói thì tự biết hậu quả.

- Dạ...là Cherry ạ... - Luni thật thà đáp vì cô ta nghĩ bị đuổi học còn hơn là gia đình bị phá sản

- Hừ...Lấy cặp sách rút ra khỏi đây.

Nghe thấy thế Luni không chần chừ gì, ôm luôn cặp sách chạy một mạch ra khỏi cổng trường, khi Luni đã đi khuất, hấn mới lạnh giọng nói

- Hani, cô đi theo tôi.

Chả biết tại sao mà Hani lại ngoan ngoãn đi theo hấn, vừa đi nó vừa nở nụ cười nói với hấn

- Hahaha, hot boy ướt nhẹp..buồn cười quá..haha

- Cô thấy buồn cười lắm sao?

- Đương nhiên rồi. Tôi phải về kể cho Jonghyun mới được..haha

- Jonghyun là ai? - Hấn hỏi nó, hấn không hiểu tại sao khi nghe nó nhắc tên người con trai khác mà hấn cảm thấy khó chịu.

- À, Jonghyun tên Hàn Tuấn Phong, là em họ tôi.

- Hấn ở chung với cô?

- Ừ, nó vừa đến Mỹ tối qua.

Ở chung nhà ư? Sao hấn lại cảm thấy không vui khi một người con trai khác đến ở chung với nó chứ nhỉ?

Hấn dẫn nó đi đến sau trường, dừng lại trước một căn phòng nho nhỏ, bây giờ nó mới đề phòng hấn, run run nói

- Đây, anh không định làm gì tôi đấy chứ? Dẫn tôi ra sau đây làm gì?

- Nếu cô lo lắng như vậy thì lúc đầu đi theo tôi làm gì?

- Tôi..

Ây, sao mà lại ngu thế chứ?

Nhìn cái bộ dạng hối hận của nó mà hấn không khỏi cười thầm. Dùng chìa khóa mở cửa, hấn tiến vào căn phòng tối om đó

- Đây, tôi không vào đâu.

- Tôi không làm gì cô đâu, tôi vẫn còn là trai tân nhé, chỉ sợ cô làm gì tôi thôi..haha - Hấn cười đáp

- Anh nói gì hả?

Nó cứ đứng trợn mắt ở ngoài cửa nhìn hấn làm hấn không nhận được cười, có người nào tức giận mà đáng yêu như thế không chứ?

- Vào đây - Hấn vừa nói xong liền kéo cổ tay nó vào

Do bị bất ngờ kéo nên nó không đứng vững được, ngã về phía trước. Hấn thấy nó chuẩn bị ngã liền ôm chặt nó vào lòng. Bây giờ mặt đối mặt cách nhau chỉ có 3cm, hấn mới nhận ra nó vô cùng tuyệt mỹ. Khuôn mặt V-line, nước da trắng sáng, đôi mắt to tròn, hàng mi cong vút, lông mày gọn gàng màu đen nhạt, đôi má đỏ ửng, đôi môi anh đào hồng hào nhỏ nhắn. Hấn nhìn nó, nó nhìn hấn, cả hai cứ nhìn nhau rồi mới nhận ra việc mình đang làm, liền buông nhau ra. Lúc này hấn mới bình tĩnh lại, mở đèn lên. Hiện ra trước mặt nó là một gian phòng đầy quần áo và giày cũng như đồng hồ, khuyên tai...

- Đây là của anh hết à?

- Ừ.

- Đẹp ghê ha.

- Cô thích à? - Hấn ngạc nhiên hỏi.

- Nếu tôi bảo có anh có cho tôi không? - Nói xong nó mới đỏ mặt, người đầu mà thích đồ của con trai chứ, đúng là cái miệng hại cái thân mà

- Cứ lấy cái mà cô muốn.

Chả hiểu nghe xong nó sáng mắt lên, lấy tay khua luôn 5 cái áo sơ mi trắng, 5 cái quần, 3 đôi giày, 1 cái đồng hồ. Thay xong quần áo mới, hấn bỏ quần áo ướt vào luôn sọt rác. Quay ra thì thấy nó đã "chôm" được khá nhiều đồ rồi. Hấn bất giác nhủu mày hỏi

- Tại sao cô lấy lắm thế?

- À..tôi...cho Jonghyun ý mà. - Thực ra nó định bán đi để kiếm tiền nhưng không muốn nói cho hấn biết nên đành nói bừa là cho Jonghyun.

- Thế thì không bao giờ. Tôi không cho nữa. - Nghe thấy cô quan tâm đến Jonghyun "bé bỏng" hấn liền không vui.

- Thôi mà..cho tôi đi.

- Không. - Hấn lạnh lùng đáp.

- Đi mà Zac đẹp trai..nha..nha...- Nó giờ ra cái dáng vẻ làm nũng với hấn

-...

- Đi nha...- Nó lay lay vai hấn

Đấu tranh một hồi cuối cùng hấn cũng chịu thua trước vẻ làm nũng đáng yêu của nó, hấn mới cười trong lòng nhưng bên ngoài vẫn là dáng vẻ lạnh lùng

- Được rồi, đây là lần đầu tiên cũng như là lần cuối cùng.

Nghe thấy thế, nó mới mừng quýnh lên, không chủ động được hôn hấn một cái vào má. Xong nó mới nhận ra việc mình đang làm, chốc lát mặt lại đỏ như trái cà chua, chạy thục mạng ra ngoài vì thấy xấu hổ. Thật ra ở nhà nó làm thế đã quen nên không kiềm chế được mới hôn hấn. Thấy nó chạy đi, hấn mới nở một nụ cười rồi nói"

- Chà chà, có vẻ như tối nay tôi sẽ không ngủ được vì em rồi.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Bắt cóc

Tan học, nó chạy một cách nhanh chóng về vì không muốn nhìn thấy Zac, nó vẫn còn xấu hổ vì vụ hôn bất ngờ ấy. Đến trước cửa căn hộ, nó mới mừng thầm vì cuối cùng cũng về đến nhà. Mở cửa ra thì nó thấy một cảnh tượng huy hoàng hiện ra trước mắt. Căn bếp sạch sẽ của nó bây giờ thì như một bãi chiến trường, chỗ dính dầu mỡ, chỗ dính nước mắm, đi đến phòng khách nó mới giật mình khi thấy có cả một chục mạnh bìm bìm lớn nhỏ vương vãi trên tấm thảm nó mới mua. Nó nhủu mày lại đi vào phòng thì thấy y như rằng chăn chiếu của nó bừa bãi, mấy quyển sách của nó chỗ cong chỗ thẳng nằm la liệt dưới đất. Nó tự nhủ thầm mình bình tĩnh thì đúng lúc ấy Jonghyun từ trong nhà tắm bước ra. Nhìn thấy giày của nó Jonghyun mới kêu lên - Jihyun, chị đã về.

Nghe thấy giọng của Jonghyun nó mới không nhin được nữa mới hét với volume cực to

- CHOI JONGHYUN!!! EM ĐÃ LÀM GÌ HẢ?! SAO NHÀ LẠI BỪA NHƯ THẾ NÀY?!!!

Thấy bà chị của mình hét lớn nó mới gân cổ lại hét to

- NÀY CHOI JIHYUN!! ĐÂY LÀ LỖI CỦA CHỊ! AI BẢO CHỊ BỎ EM MỘT MÌNH Ở NHÀ CHÚ! CHÁN NÊN EM NGHỊCH, CÓ LÀM SAO ĐÂU!!

- CÁI THằng BÉ NÀY NỮA, DÁM ĐỒ TỘI CHO CHỊ HẢ?! NẾU EM KHÔNG DỌN SẠCH ĐỒNG NÀY THÌ ĐỪNG CÓ MƠ ĐƯỢC ĂN TỐI

Nghe thấy không được ăn tối, Jonghyun mới bắt đầu thấy có lỗi mới chị mình. Đang định quay ra xin lỗi thì bà chị mình đã đóng sầm cửa phòng vào. Nó thật sự là một môi khi phải đối phó với cậu em nghịch như giặc này. Bỏ balo xuống, nó tiến vào phòng tắm. Ngâm mình trong phòng tắm hơn 1 tiếng, nó đi ra, mặc một chiếc quần jeans đơn giản với một chiếc áo phông đen. Đi ra ngoài thì thấy cậu em ngỗ nghịch của mình cặm cùi lau bàn, nó mới nở một nụ cười

- Chị đi ra ngoài đây, khi nào về sẽ mua đồ ăn cho em, không dọn xong thì đừng có trách.

- Một bánh burger với coca nhà chị yêu - Nghe thấy nó nói sẽ mua đồ ăn, Jonghyun mới mỉm cười vừa lau bàn vừa nói to trước khi nó đi ra ngoài.

Đi dạo trên con đường lớn, nó mới vào trong công viên ngồi ở ghế đá ven hồ để nghe nhạc. Đây là việc nó hay làm khi trong đầu nó cần đến hai chữ "BÌNH YẾN". Có thể do nhạc nó bật hơi to nên nó không nhận thấy có người đang tiến lại gần nó. Người đàn ông đó nhanh chóng đánh vào gáy của nó, làm cho nó bất tỉnh xong bê nó vào trong một chiếc xe màu đen. Nó chỉ biết khi nó bất tỉnh, nó nghe được một người đàn ông nói vào điện thoại rằng

- Thừa bang chủ, đã bắt cóc được con bé đó.

Mơ màng tỉnh dậy, toàn thân nó ê nhức, hai tay hai chân của nó bị trói chặt vào một chiếc ghế. Lúc ấy nó mới phát hiện ra nó đang bị giam trong một căn phòng tối đen như mực, chỉ có một ánh sáng nho nhỏ từ khe cửa chiếu vào. Một lúc sau một đám người đàn ông tiến vào, dẫn đầu là bang chủ của "Ma Vương" - Ludo, cũng chính là người ám sát bố mẹ nó. Nhìn thấy Ludo, nó không khỏi tức giận nhưng vẫn ngồi im. Ludo tiến lại gần nó và nói

- Choi Jihyun à..Hay tao nên gọi là Hani nhỉ? Mày đẹp ra đấy, có chỗ còn to ra nữa - Ludo vừa nhìn vừa chỉ vào bộ ngực căng tròn của nó

- Tên tao không đáng để cho mày đọc.

- Hahaha...Hani oi..Hani à...Tại sao mày lại nói thế chứ..Được tao đọc tên mày lên là cả một danh dự đấy.

- Cảm thấy thật bẩn thiu. - Nó lạnh lùng nói

- Nếu mày đã thấy bẩn thiu thì cho mày bẩn luôn. Hôm nay tao có quà cho chúng mày đấy - Ludo vừa nói vừa quay ra nhìn 5 người đàn ông cao to đứng sau mình.

- Dạ, đa tạ đại ca nhiều ạ - 1 người đàn ông trong đó vừa nói với Ludo vừa quay ra nhìn nó, trong ánh mắt thoáng một tia dâm

- Được rồi, cứ chơi thỏa thích.

Ludo nói xong liền đi ra, không quên đóng chặt cửa của căn phòng. Sau khi Ludo đã đi, 5 người đàn ông đó mới tiến lại gần nó nói bằng một giọng nói chứa đầy dục vọng

- Em gái à, bọn anh sẽ làm em thỏa mãn.

Nó cười lạnh nói

- Quả thật chúng mày rất ngu. Ngu vì đã không tiêm thuốc đông cứng vào người tao.

(P/s: thuốc đông cứng là tác giả tự nghĩ nha)

Thì ra lúc nãy nó cứ ngồi im để coi trối tay cho nó. Nói xong nó mới chiến đấu với 5 tên kia. Nó tránh đòn rất dễ, đồng thời còn lợi dụng thời cơ đánh mạnh vào sau gáy của tên kia. Mặc dù vướng chiếc ghế ở chân nhưng nó lại lợi dụng điểm đó, lộn vài vòng trên không rồi đập chiếc ghế vào đầu của mấy tên đó. Sau 5p, 5 tên kia nằm gục xuống sàn, máu tuôn xối xả. Nó cười nhạt rồi cời trối ở chân, mở cửa chạy nhanh đi. Đẳng nào Jonghyun cũng đang ở nhà chờ được ăn. Đi mua nhanh đồ ăn, nó chạy về nhà và kết quả làm nó rất hài lòng. Căn nhà sạch sẽ, vô cùng ngăn nắp, đúng là em trai nó có khác. Nhìn thấy bà chị về với đồng đồ ăn trong tay, Jonghyun như một đứa bé chạy ra, nhận lấy đồ ăn từ tay chị. Bỗng nhiên nhìn thấy bàn tay chị có một vết xước dài có vẻ sâu khiến máu cứ chảy ra.

- Này bà chị, tay chị có sao không? Có vẻ nặng đấy/

Lúc này nó mới nhìn thấy vết thương trên tay mình, chắc có lẽ nãy đánh nhau bị một mảnh gỗ cửa vào tay nhưng lại không hề thấy đau (tg: Ê Hani, bà là dì nhân hả? Bị thương mà không thấy đau? / Hani: kệ tui). Mỉm cười với Jonghyun, nó nói

- Không sao, băng bó là được rồi, đi ăn thôi.

Jonghyun cũng không dám cãi lại vì nó biết tính nó là tính bà chằn, nói thêm câu nữa chắc bị ăn chửi mất.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Học sinh mới

Bang Dragon. - Xin bang chủ thứ lỗi, tiểu nhân đã làm sai - một người đàn ông quỳ xuống trước mặt hắn

- Người biết tội phản nghịch là bị trừng phạt thế nào rồi đấy - Zac lạnh lùng nói

- Xin bang chủ...tha lỗi cho tiểu nhân.

- Tha lỗi ư..? Rất xin lỗi, từ "tha lỗi" không tồn tại trong bang Dragon.

- Ném hắn xuống hang sói, mấy con sói lâu đã không được một bữa ăn rồi - Hắn quay ra nói với tên thuộc hạ.

- Tuân lệnh - Tên thuộc hạ nói.

- Không..không..Trương Tuấn Anh...đồ ác quỷ..mày không phải là người..

Sau khi người đàn ông bị lôi đi, hắn ới nói

- Phải, ta không phải là người.

5h sáng.

Trời vừa hửng sáng, nó mở mắt tỉnh dậy, quả thực hôm qua nó đã có một giấc ngủ yên bình sau 11 năm, nhưng trong giấc mơ của nó lại xuất hiện hắn..tại sao..? Lắc lắc đầu, nó ra khỏi giường, đi làm vsen rồi ra công viên chạy bộ. Chạy bộ buổi sáng rất tốt, không khí lại trong lành làm nó vô cùng dễ chịu. Sau khi chạy 2 vòng quanh công viên thì nó ngồi xuống một chiếc ghế đá ven hồ nghỉ một lúc. Ngay lúc đó nó nhìn thấy quầy bán bánh donut, nó liền nghĩ

* Lâu lắm rồi không ăn donut, mua mấy cái mới được*

Nó chạy lại gần quầy bán bánh, nhanh mồm nói

- Chị ơi, cho em hai chocolate hai dâu nha.

- Ok em, của em hết 4\$

- Dạ em cảm ơn.

- Nó vừa quay ra thì đâm sầm vào một bức tượng, chính xác là một bức tượng. Bóng người con trai ấy rất cao, mặt nó áp vào lồng ngực của người nó, có thể nhận rõ cơ bụng sáu múi vô cùng săn chắc. "Hường thụ" 2p rồi nó mới ngước lên. Điều đầu tiên nó làm là kinh ngạc..khuôn mặt người này nhìn quen quen..hình như là...thằng hâm ngồi cùng bàn với nó....(đẹp trai mà kêu người ta hâm..=="). Nó hoảng hốt nói

- Tại sao anh lại ở đây?

- Tại sao tôi lại không ở đây? - Hắn nở nụ cười với nó nói

- Bộ mắt anh bị đui hả? Thấy tôi quay lại còn không tránh đường cho tôi đi.

- Thế mắt cô không bị đui sao? Nhìn thấy tôi đứng đó còn không tránh ra?

- Tôi..- Nó hết lời để cãi lại với hắn.

- Sao hả? Tôi còn chưa tính tiền nụ hôn của cô đâu nhé - Hắn nhỏ giọng cúi xuống thì thào vào tai nó.

- Thật là..- Mặt nó đỏ như quả cà chua nói

Sao hần cứ nhắc đến nụ hôn đó vậy? Người nước ngoài hôn nhau vào má thay cho lời chào hỏi cơ mà, ta xem phim rồi đấy nhé >.<. Nó bắt đầu cảm thấy xấu hổ không chịu được nữa mới chạy thật nhanh ra khỏi công viên rồi về nhà. Còn hần...thì đứng ở đó cười (như một thằng tự kỉ). Chạy về nhà mặt nó mới dần dần hết đỏ, nó bước vào nhà tắm một lúc rồi thay quần áo chuẩn bị đến trường. Trước khi đi nó vẫn không quên nhắc cậu em Jonghyun đang say giấc nồng trên ghế sofa.

- Này Jonghyun, bánh donut trên bàn ấy, dậy thì ăn nhé. Nếu để nhà bữa như hôm qua là cho về Hàn Quốc giáo huấn đấy nghe chưa?

- Biết rồi bà chần - Jonghyun ngái ngủ đáp

Bị gọi là bà chần, nó nhéo Jonghyun một phát vào má làm má cậu đỏ ửng lên

- Này bà kia! Âm sát người đấy à?!

- Ồ! Đi học đây!

Đến cổng trường nó bắt gặp Emily và Stacy đang đi cùng nhau

- Ê Emily, Stacy, đợi tui với!

- Hani à! Ăn sáng chưa? - Emily hỏi

- Uhm ăn rồi. Đi thôi.

Vào đến cửa lớp, nó nhìn thấy hần đang nhìn nó cười một cái rất là tươi. Chốc lát mặt nó lại đỏ ửng lên. Còn hai người Eric và Kevin nhìn Thấy Emily và Stacy thì hết lên y như thấy thần tượng.

- Vợ ơi! Ăn sáng chưa? - Eric nói.

- Rồi chồng yêu à - Emily đáp rồi hôn Eric một cái vào má.

Kevin nhìn thấy đôi kia tình cảm nên cũng bắt chước nói với Stacy

- Vợ ơi! Ăn sáng chưa? - Kevin quay sang hỏi Stacy

- Dờ hơi! - Stacy liếc xéo Kevin một cái

- Khổ thân ghê, haha - Eric quay ra trêu chọc Kevin

Mặt Kevin đen như đất nòi khi bị Eric trêu chọc. Bỗng một cô bé lớp 10 chạy vào lớp, ngượng ngùng đưa cho Kevin một lá thư màu hồng rồi nói

- Anh Kevin, hãy nhận thư của em...

Nói xong cô bé ấy chạy đi luôn trước khi Kevin kịp lên tiếng

- Cái gì đấy? Thư tình à - Stacy quay sang Kevin hỏi

- Muốn đọc hông? - Kevin cười híp mắt lại nói với Stacy

- Ai thèm - Stacy lạnh lùng quay đi

Nhận thấy Stacy không quan tâm, Kevin mới mở thư ra đọc to cho Stacy nghe

- E hèm, Anh Kenvin à, em rất thích anh, em thích anh từ lần đầu tiên em nhìn thấy anh khi anh đang đứng trước cổng trường. Nhìn thấy anh mà tim em đập loạn lên, khẳng định một điều rằng: em yêu anh.....

Nghe đến đó mặt Stacy nhăn nhó, giật luôn thư trong tay Kevin xé thành từng mảnh rồi ném thẳng vào sọt rác không thương tiếc. Nhìn thấy bộ dạng ghen tuông của Stacy, Kevin không nhịn được cười

- Vợ à..Hình như em cũng biết ghen.

- Ai thèm làm vợ với anh - Stacy đỏ mặt nói

- Nhìn em như thế này có lẽ anh phải rước em về sớm thôi vợ ư à - Kevin lấy giọng nũng nịu nói

- Thần kinh.

Quay sang bàn của Zac và Hani.. Zac cứ nhìn chằm chằm vào Hani rồi cứ mỉm cười tùm tùm. Hani thấy khó chịu quay ra phía Zac

- Bộ mặt tôi xinh lắm à mà anh cứ nhìn hoài vậy?
- Tôi đang so sánh cô với Lily để xem ai xinh hơn ý mà.
- Lily là ai?
- Con chó nhà tôi - Hấn thần nhiên đáp

- Nay anh muốn chết hả? Tự nhiên đem tôi đi so sánh với chó hả đồ thần kinh đâm phải đing?

Hani giờ tay ra đánh bốp bốp vài cái vào lưng Zac. Đang chuẩn bị xảy ra chiến tranh thế giới thứ 3 giữa hai người thì cô giáo vào, vừa cười vừa nói

- Các em, lớp ta có bạn mới!
- Xin chào mọi người, mình tên là Phương Linh Chi, gọi mình là Cherry - Nói xong Cherry không quên nở một nụ cười tươi.
- Nhỏ đó có vẻ xinh nhĩ? - Học sinh 1
- Xinh nhưng không bằng Hani của tui - Học sinh 2
- Ủ' đúng, Hani xinh hơn - Học sinh 3

Hani quay sang thấy mặt Zac đang nhăn nhó nhí nhí

- Bạn gái anh kia phải không?
- Không! - Hấn lạnh giọng đáp

Nó không hiểu sao khi biết Cherry không phải bạn gái hấn mà nó lại cảm thấy lòng nhẹ nhõm hấn.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Đi chơi

- ĐƯỢC RỒI IM LẶNG HẾT ĐI!! - Cô giáo hét to. - Sư tử hà đông lại xổng chuông rồi - Học sinh 1
- Tai tao nghe mà sắp thủng màng nhĩ rồi nè mày - Học sinh 2
- Nào, Cherry chọn chỗ ngồi đi, còn 2 chỗ trống ở giữa lớp đấy - Cô giáo lại "gầm" lên.
- Em muốn ngồi cạnh Zac cô ạ - Cherry chỉ vào Zac.

Zac bất chợt nhủ mày lại, quay sang nhìn Hani thì thấy mặt nó nhăn nhó hết cỡ

- Bạn ơi mình ngồi đây rồi - Nó nói to để mọi người có thể nghe thấy.
- Vậy bạn chuyển chỗ đi để mình ngồi đó.
- Không cần chuyển, cô cứ ngồi đây. Còn Cherry, lớp này thiếu chỗ cho cô ngồi sao? - Hấn lạnh lùng quay ra nói với Cherry.
- Dạ. - Cherry đành ập a ập ứng đi ra ngồi ở giữa lớp.
- Được rồi. Hôm nay lớp ta có bài kiểm tra đánh giá học lực hàng năm. Ai làm xong sẽ được về sớm. - Cô giáo nói.
- Ê, tí nữa đi chơi không, cả 6 đứa mình đi - Eric quay sang nói với Zac.
- Cô muốn đi không? - Hấn nói với nó.
- Đi đâu?
- Shopping nha - Emily nhanh nhau nói.

- Oki - Nó cười đáp lại

Sau khi nghe đến đi shopping, mặt ba chàng hot bot méo méo mó mó, lại còn đen như cái đít nòi nữa >-. Bài kiểm tra đánh giá gồm 3 môn: Anh, Toán và Văn. Sau khi phát đề, nó mới nhìn và ngạc nhiên rằng.....đề kiểm tra gì mà dễ như ăn bánh.... Nó ngồi hí hục làm và kết quả là...nó làm hết tất cả trong 20p. Quay sang hán thì mới biết rằng hán cũng làm xong từ đời nào rồi. Thế là nó và hán cùng lên nộp bài và ra về trong khi cả lớp cứ ngồi há hốc mồm. Thế là cứ lần lượt Emily, Eric, Stacy, Kevin cũng đứng dậy nộp bài và ra về. Cả bọn hẹn nhau ở quán trà sữa gần trường

- Hani à, tí nữa hẹn nhau ở trung tâm AA nha. - Stacy lên tiếng

- Nhưng mà chỗ đó hơi xa với nhà mình, lần trước mình đi mất 1 tiếng cả đi lẫn về.

- Tôi sẽ đón cô. - Hán ngắn gọn nói.

- Ừm. Anh đến nhà xy phòng ab nha - Nó nhí nhảnh đáp

- Ừ.

Thế là cả bọn hẹn nhau rồi đường ai nấy về. Khi nó đến nhà thì cậu em quý tử của nó còn đang xem tivi.

- Em xem cái gì đấy?

- JAV - Jonghyun chỉ ngắn gọn đáp lại.

- Hà? - Nó kinh ngạc nhìn Jonghyun.

- Cái bà chị già này, trong đầu chị có cái gì đấy? JAV là Japanese Anime Video nhé

- Ồ vậy à? Hihi. Mà sao em bảo chị già hả? Chị hơn em có 2 tuổi thôi đấy nhé - Nó gio tay véo má Jonghyun làm mặt câu đố tấy lên.

- A...a..a. Chị trẻ chị không già..Bỏ tay ra..

- Hừ. Hôm nay chị đi chơi với bạn, tối em tự đi ăn nhé.

- Không cho em đi với à? - Jonghyun bắt đầu giọng trẻ con ra nói.

- Muốn đi à?

- Đương nhiên rồi, cả ngày chị nhốt em ở nhà như cấm cung ý.

- Thay quần áo đi, tí nữa bạn chị đến đón.

- Bà chần là nhát!

- Em gọi ai là bà chần hả?!

- Em nói ai đâu. Chị đi thay quần áo nhanh đi - Nói xong Jonghyun đẩy nhanh bà chị vào phòng rồi đóng cửa lại.

- Hừ, cái thằng đáng ghét - Nó ngồi nói trong phòng.

.....

King...cong...

- Jonghyun à, ra mở cửa đi - Nó từ trong phòng nói.

Vác cái thân của mình ra mở cửa, Jonghyun mới ngạc nhiên đi nhìn thấy một mỹ nam đẹp đến tuyệt trần. Hán mặc quần bò đơn giản cùng với chiếc áo kẻ caro xanh và đội một chiếc mũ có ghi số 17. Trông rất là năng động. Hán vẫn để khuôn mặt lạnh băng nhìn Jonghyun.

- Cậu là Jonghyun đúng không?

- Anh là ai?

- Bạn của chị cậu. - Hán chỉ đáp lại đơn giản.

- Ồ, mời anh vào - Jonghyun tránh sang một bên, mở đường cho hán vào nhà.

- Chị gái cậu đâu?

- Chị ơi nhanh để mình còn đi nào - Jonghyun nói hướng về phía cửa phòng nó.
- Ừm, đợi tí - Nó từ trong phòng nói vọng ra.
- Mình cùng đi á? - Hấn bắt giắc nhủu mày.
- Ừ hứ, chị bảo cho em đi cùng.

Nghe đến đó mặt hấn bắt đầu tối sầm lại. Sao nó để cho người con trai khác đi cùng chứ?

- Đi thôi nào - Nó từ trong phòng bước ra.

Lần này nó diện một chiếc áo croptop dài tay màu xám có chữ "Hello" ở giữa cùng với cái váy đen dài đến đầu gối. Mái tóc nâu cafe để xoã, ôm lấy khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn nà của nó. Thấy sắp được đi chơi, Jonghyun mừng quýnh lên, đẩy nó và hấn nhanh ra ngoài để khoá cửa nhà.

- Let's go - Jonghyun nói nhí nhảnh như một đứa trẻ lên 3. Mặt nó tươi cười khi nhìn thấy bộ dạng đáng yêu của em trai mình còn mặt hấn thì tối sầm lại, nhăn nhó vì không vui.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Shopping

Bước ra khỏi khu chung cư, nó và Jonghyun mới trở mắt kinh ngạc. Trước mặt bọn họ là chiếc BMW màu đỏ mui trần đời mới nhất. Khi hấn nhìn nó đang mất chữ O mồm chữ A thì Jonghyun đã nhảy tót lên ghế đằng sau của chiếc xe. - Chị nhìn xem anh ý có xe đẹp chưa này....!

Nhưng nó nghĩ lại, thiếu gia của AA không có xe đẹp mới lạ ý. Hấn và nó cũng nhanh chóng lên ghế đằng trước của xe. Hấn nổ máy, phóng nhanh đến trung tâm AA. Mặc dù đây là lần thứ 2 nó đến trung tâm AA nhưng vẫn không khỏi há hốc mồm trước sự to lớn của tập đoàn này

- Ngâm mồm vào đi, nước dãi chảy xuống rồi kia. - Hấn cười nói với nó.
- Đầu có - Mặt nó đỏ lên nhìn hấn.

Hấn mới thăm cười khi nhìn thấy bộ dạng này của nó. Người đầu mà đáng yêu thế không biết.? Vào đến cửa, nó mới nhìn thấy Stacy và Kevin đang đứng cãi nhau

- Tôi bảo anh đi mua sinh tố dâu chứ có phải nước dâu đâu!
- Cho anh xin lỗi mà. Để anh đi mua lại cho nha.
- Khỏi cần.
- Đừng giận nữa mà...- Kevin dùng giọng nũng nịu nói.
- Ê Stacy - Nó lên tiếng.

Stacy quay ra nhìn thấy nó thì chạy ra phía nó

- Hani đến rồi à? Ủa, ai đây? - Stacy giơ tay chỉ Jonghyun.
- Em chào chị, em là em của chị Jihyun. Em tên Choi Jonghyun, 15 tuổi. - Jonghyun cúi đầu lễ phép nói với Stacy.
- Em ngoan ghê. Không giống một người nào đó... - Stacy liếc xéo Kevin

Kevin nghe Stacy nói xấu mình mà khóc không ra nước mắt. Hấn nhìn Kevin như vậy mà cảm thấy thương cho bạn mình.

- E Couple đâu? - Nó hỏi Stacy
- Eric với Emily đang đến.
- Đến rồi nè. - Emily chạy đến bên nó và Stacy còn Eric đi đến chỗ hấn và Kevin
- Ai đây? - Emily nhìn Jonghyun.

- Em họ tui, tên Jonghyun. - Nó trả lời.

- Kính ghê, áo đôi đó - Stacy chỉ vào áo hình con vịt của Emily và Eric.

- Quá khen. - Emily cười

- Thôi, đi nào. - Stacy khoác tay nó và Emily kéo đi

4 người Emily, Stacy, nó và Jonghyun cứ đi hết cửa hiệu này đến cửa hiệu khác để mua đồ. 4 người mua đồ rồi quảng cho 3 chàng trai đang nhăn nhó kia cảm. Kevin, Eric, hẳn không có một chỗ nào trên thân thể cường tráng của 3 người là trống cả. Đến nỗi còn phải đeo mấy cái túi trên đầu nữa, trông buồn cười không chịu nổi. Mọi người đi qua nhìn thấy ba chàng hot boy như vậy mà không khỏi thương tiếc.

- Đẹp trai như thế mà lại đi làm osin. - Người 1

- Ước gì tui cũng có osin đẹp trai như vậy - Người 2

- Mấy người kia! Nghỉ một lúc đi, mệt quá - Eric bắt đầu không chịu nổi rồi hét lên.

- Ok, đi ăn kem nhé. - Emily lên tiếng

Đến cửa hàng kem, Emily, Stacy gọi đủ các loại kem, làm cho chị nhân viên viết thực đơn không ngừng. Cả 6 người nhân viên bê đi bê lại 5 lần mới đủ toàn bộ kem mà 2 người kia gọi

- Sao em ăn lắm thế - Kevin nhúm mày hỏi Stacy

- Kệ tôi chứ.

- Bà chủ lò mổ sơ suất quá, để mất một con lợn béo như này - Kevin trêu chọc

- Anh nói ai là lợn hả? - Stacy giơ tay ra đánh lên lưng Kevin mấy cái.

- A..a..Anh xin lỗi..anh nói đùa mà.

- Hừ.

- Ủa, Jonghyun đâu? - Emily lên tiếng hỏi

- Nó đang chơi với nhóm nhảy mà nó thấy ở đài phun nước mình vừa đi qua ấy.

- Thằng bé biết nhảy à? - Stacy hỏi

- Ủ, ở Hàn nó hay tham gia vào mấy nhóm nhảy.

- Giỏi ghê ta - Emily khen.

- Anh cũng biết nhảy đấy nhé - Eric ghen khi thấy Emily khen Jonghyun.

- Nhảy một con vịt hả - Emily trêu.

Eric định cãi lại thì thấy Jonghyun chạy ra nói một tràng tiếng Hàn với nó. Emily với Stacy nghe không hiểu nên mới hỏi nó

- Đây thằng bé nói gì đấy?

- Nó bảo mình ra xem nó biểu diễn.

- Oki đi đi.

Nói xong rồi Stacy kéo Emily và nó đi. 3 chàng trai thấy mấy người kia đứng lên nên cũng đứng dậy trả tiền kem rồi chạy theo. Nhóm của Jonghyun biểu diễn bài Hide & Seek của ASTRO (Nghe hay lắm đấy ^^) ở đài phun nước, thu hút không ít người đến xem

- Em bà giỏi ghê - Stacy mới ngạc nhiên khi nhìn thấy Jonghyun nhảy giỏi mới trầm trồ khen ngợi

- Hi hi.

Mọi người đang xem Jonghyun nhảy thì một giọng hét chói tai vang lên, làm cả nhóm đang nhảy bỗng nhiên dừng lại

- ANH ZAC!!!! - Cherry hét to

.

.

.

Nhà hần có đủ cả một bộ truyện Shin - Cậu bé bút chì!!!!!!!!!! (p/s: nó bị cuồng Shin)

- Aaaaaaaaaa

Nghe nó hét lên mà cả 6 người đều quay ra nhìn, chạy đến hỏi xem nó có làm sao không

- Chị có sao không vậy? - Jonghyun hỏi

- Đúng đó, Hani có làm sao không - Stacy và Emily cùng lên tiếng

Còn Eric và Kevin tưởng Hani làm sao....bê nguyên cả bộ cứu thương đến.

- Sh.....in....Sh.in.

- Chị cứ thở đều, nói em xem có chuyện gì?

Hần thay quần áo xong..xuống nhà thấy mọi người đang hỏi nó có làm sao không..hần cũng chạy ra lo lắng hỏi

- Cô có làm sao không?

- Nhà...nhà...NHÀ ANH CÓ MỘT BỘ TRUYỆN SHIN!!!!!!!!!!

Xong nó chạy ngay đến bên cạnh bàn, bê cả bộ truyện Shin ra đọc. Cả lũ thấy thế mới ngã ngửa ra vì nó.

- Mà có bị điên không vậy?! Làm tao lo quá trời!! - Stacy hét lên.

- Hi hi - Nó nở nụ cười rồi lại đọc tiếp.

- Tôi nay ăn gì nào mọi người? - Kevin mới nhớ đến ăn và hỏi

- Thịt nướng đi! - Stacy suy nghĩ một lúc rồi hét lên.

- Ok.

Thế là cả bọn cùng ra sân sau nhà hần nướng thịt. Mùi thịt nướng thơm phức là dạ dày nó réo lên một tiếng to

- Đói hả? - Hần quay sang hỏi nó.

Nó không nghĩ ngợi gì gật đầu lia lịa. Hần mới cười một tiếng rồi bảo

- Đợi một lúc, sắp được ăn rồi.

Ăn xong, mọi người vào bên trong nhà xem tivi thì bỗng trời đổ mưa to, sấm chớp vang dội, sáng cả một vùng trời.

- Trời ơi, mưa thì về kiểu gì bây giờ.. - Emily lên tiếng

- Mọi người ngủ ở đây đi - Hần nói.

- Nhà có 3 phòng cho khách đấy - Hần bổ sung

- Sao nhà mà rộng thế mà có mỗi ba phòng cho khách thôi à - Kevin hỏi

- Eric ngủ với Emily, Kevin ngủ với Stacy, còn Jonghyun ngủ với....-Hần không trả lời Kevin mà bắt đầu phân công

- Tôi ngủ với Jonghyun - Nó lên tiếng

- Còn lâu em mới ngủ với chị nhà bà chần - Jonghyun phản đối

- Còn tôi nữa, tôi không ngủ với Kevin đâu - Stacy cũng lên tiếng

Riêng chỉ có E Couple là không lên tiếng, ngồi tùm tùm cười vì họ ngủ với nhau từ bé nên đã quen

- Vợ à...sớm muộn gì cũng ngủ chung một giường thôi à..bây giờ mình luyện trước đi - Kevin cười một cách xấu xa

- Ai thêm ngủ với người hả đồ đê tiện - Stacy hét với Kevin.

- Không nói nhiều, còn không muốn thì cho ra ngoài đường ngủ - Hấn lên tiếng.

Nghe thấy thế Stacy đành nín chịu ngủ với Kevin. Thấy đồng hồ đã điểm 9h đúng, nó mới hỏi

- Ê, phòng của tôi ở đâu?

- Kia kia - Hấn giơ tay chỉ cho nó.

- Ừm. Tôi đi tắm đây, mọi người ngủ ngon. - Nó nói rồi đi luôn lên phòng

Mở cửa phòng đi vào, bật đèn lên nó mới ngạc nhiên khi thấy ngoài việc căn phòng rất sạch sẽ, còn có một bao cát treo ở cuối phòng

- Ủa, phòng cho khách mà cũng có bao cát tập luyện sao?

Nhưng nó đâu có mạng bận tâm, mục tiêu của nó lúc này là đi tắm rồi lên giường đi ngủ. Bước vào phòng tắm, nó ngâm mình trong bồn 1 tiếng rồi quần khăn tắm đi ra. Ra khỏi phòng tắm, nó vô cùng ngạc nhiên khi thấy hấn đang ngồi giữa giường nhìn nó.

- Aaaaa...Sao anh lại ở đây?????

- Sao tôi lại không thể ở đây? Đây là phòng tôi mà? Tôi phải hỏi tại sao cô lại ở đây mới đúng chứ?

- Rõ ràng anh chỉ tôi vào phòng này cơ mà?

- Cô đúng là nên khám mắt đi; tôi chỉ vào phòng bên cạnh cơ mà!

- Không đúng! Anh chỉ phòng này!

- Cô ngoan cố như vậy...Hay là muốn ngủ với tôi? - Nói xong hấn tiến gần đến nó, ấn người vào cửa rồi từ từ cúi xuống gần mặt nó.

- Bỏ tôi ra...tôi xin lỗi...tôi muốn về phòng - Nó đỏ mặt quay đi.

- Ít nhất cô nên trả tôi cái khăn tắm chứ? - Hấn cúi xuống nhìn người nó đang quấn mỗi một cái khăn tắm.

- Thân hình cô cũng đẹp đấy nhỉ? - Hấn bỏ sung rồi cười nhẹ

- Aaaaaaa....Bỏ tôi ra đồ đê tiện..- Nó vùng vẫy

Nhưng có lẽ động tác của nó quá mạnh, làm cái khăn tắm rơi xuống, để lộ ra cảnh xuân....Hấn bắt gặp đồ mặt quay đi và nói

- Tôi chưa nhìn thấy gì hết. Cô mặc quần áo vào đi.

Nó nghe thấy thế mà ngượng chín cả mặt. Mặc nhanh quần áo vào rồi nó chạy nhanh ra khỏi phòng hấn. Chạy về phòng, nó mới thấy Jonghyun đang chống chân lên chơi điện tử

- Đây bà chị, chị vừa đi đâu đấy? Em tìm mãi không thấy chị đâu.

- Nhảm phòng - Nó trả lời ngắn gọn rồi nhảy lên giường đi ngủ. Jonghyun nghe xong định hỏi thêm nhưng thấy chị cậu đã ngủ nên đành kệ đó, chơi đến 12h đêm rồi mới đi ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Bị bắt

Sáng hôm sau, nó dắt Jonghyun đi ăn sáng ở bên ngoài bởi vì chuyện tối qua nên nó không dám ở lại nhà hấn để "ăn chực" - Sao chị không ăn sáng ở nhà anh Zac đi? - Mặt Jonghyun xỉ xuống vì không được ăn

- Chị cho em ra ngoài ăn để em thưởng thức bữa sáng ở Mỹ ý mà - Nó chọn bừa lý do để giải thích.

Nó đưa Jonghyun đến một tiệm bán đồ ăn sáng ở phố yy

- Em thích ăn gì thì lấy đi - Nó ngồi xuống ghế cạnh cửa sổ rồi nói với Jonghyun

- Chị dạo này hào phóng thế - Jonghyun mừng quýnh lên rồi đi chọn đồ ăn.

Từ xa xa....

- Thừa bang chủ, đã thấy con bé - Người đàn ông nói vào cái điện thoại

- Tốt lắm, người ấy đợi nó ra rồi tiễn nó về với ba mẹ nó luôn nhé, haha - Ludo nói

- Tuân lệnh.

Trong quán ăn...

- Ấy nha, em ăn từ từ thôi, chị có tranh ăn với em đâu mà - Nhìn thấy Jonghyun ăn như chết đói mà nó hoảng hốt

- E..ít..òì (tạm dịch: Em biết rồi) - Jonghyun mồm vừa nhai vừa nói.

Nó không khỏi buồn cười vì cái bộ dạng vừa ăn vừa nói của Jonghyun. Bỗng một cô bé xinh xắn có vẻ như là người Hàn Quốc từ đâu chạy ra đến bên cạnh Jonghyun nói

- Anh có phải là Choi Jonghyun không ạ? Em đã xem clip anh nhảy ở trung tâm AA và em cực kì hâm mộ anh! Anh có thể cho em xin số điện thoại không ạ?

- Ồ ok. 0294.... - Jonghyun vừa cười vừa nói

- Em cảm ơn ạ - Cô bé đó nói xong chạy đi luôn

- Cậu em của tôi nổi tiếng ghê - Nó trầm trồ khen ngợi

- Đương nhiên rồi. Nếu chị muốn em sẽ cho chị nổi tiếng với danh " bà chị già khó tính của Jonghyun đẹp trai"

- Cái thằng bé này, chỉ được cái mồm, ăn đi - Nói xong nó nhét một miếng bánh kếp to vào mồm Jonghyun.

Ăn xong cả hai người chuẩn bị đi về nhà thì Jonghyun nói

- Tí thì quên cái balo ở trong. Chị đợi em nhá - Nói rồi Jonghyun chạy nhanh vào cửa tiệm lấy balo.

- Người là của ta - Người đàn ông từ xa xa đang nhắm súng vào nó nói

Và bắn.....

- Chị ơi, người ta cho mình cái...ph..

Jonghyun từ trong cửa hàng chạy ra trước mặt nó khoe cái phiếu giảm giá cậu vừa lấy được thì tự nhiên ngã gục xuống đất, máu tuôn ra từ lồng ngực. Nó tự nhiên thấy Jonghyun ngã xuống, lòng không khỏi hoảng hốt

- Đây Jonghyun, em nghe thấy chị nói gì không?! JONGHYUN!!! CỨU VỚI!....!!!

- Chết tiệt, thằng nhãi ranh đó từ đâu chạy ra không biết. Hổng hết kế hoạch - Người đàn ông từ xa xa nói.

Vì người đàn ông này dùng súng giảm thanh nên nó không phát hiện ra là ai. Sau khi đưa Jonghyun đến bệnh viện, tâm trạng nó không hề tốt, chỉ biết ngồi khóc trước cửa phòng mổ. Sau khi nghe tin, hần, Emily, Eric, Stacy và Kevin mới chạy nhanh đến bệnh viện thì thấy nó đang cúi mặt khóc ở đây ghế.

- Jonghyun sao rồi? - Emily hỏi.

- Đúng đó. Chuyện gì đã xảy ra? - Stacy hỏi

- Đừng khóc nữa. Jonghyun không sao đâu - Eric an ủi nó.

- Huhu..Nó chỉ vì đỡ đạn cho mình mà bị thương..Nó ở trong đó đã 2 tiếng rồi..huhu - Nó vừa khóc vừa nói.

- Sao ai lại có thể nhắm vào Hani được chứ? Cậu ấy hiền lành mà, đâu có đắc tội với ai? - Kevin quay sang vừa nhìn hần vừa nói.

- Ra đây, tôi có chuyện muốn nói với các cậu - Hấn kéo Eric và Kevin ra sau bệnh viện
- Có chuyện gì? - Eric lên tiếng.
- Tôi có điều tra Hani từ trước - Hấn nói
- Cậu điều tra con nhà người ta không sợ người ta "tê" lên à?
- Như các cậu đã biết, tên tiếng Hàn của Hani là Choi Jihyun đúng không?
- Ủ, trùng tên với sát thủ nổi tiếng. Lúc đầu tôi có nghi ngờ nhưng ở bên Hàn rất nhiều người trùng tên với nhau, với lại tính cách của Hani quá khác với Jihyun nên tôi không bận tâm đến nữa - Eric nói
- Lần trước khi Jonghyun đến đây ngày đầu tiên, nó đã bị bắt cóc - Hấn kể lại
- Hà? Lần trước bị bắt cóc, lần này bị bắn. Quả thực thằng bé rất đáng thương - Kevin xót xa
- Khi Jonghyun bị bắt cóc, Hani đã đến cứu nó. Minh Hoàng đã chứng kiến cô ta hạ gục cả một đám người cùng một lúc, đồng thời còn phát hiện ra mình bị theo dõi.
- Minh Hoàng á?! Đó là người ẩn nấp giỏi nhất của bang chúng ta đó! - Eric mới kinh ngạc khi nghe hấn kể
- Nên tôi nghĩ Hani đúng là Jihyun, sát thủ nổi tiếng đó - Hấn nói một cách đầy chắc chắn.
- Thế còn tính cách của Hani thì sao? - Kevin mới hỏi
- Có thể cô ấy không muốn tiết lộ danh tính thật nên đã dùng một tính cách hoàn toàn khác với Jihyun - Eric lập luận.
- Nhưng ta vẫn chưa thể chắc chắn cô ấy là Jihyun. Trước mắt cứ tiếp tục theo dõi đã - Kevin lên tiếng.
- Ủ. Đi vào thôi - Hấn nói.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Nhóm máu gấu trúc

Khi bọn hấn vào, Emily và Stacy vẫn đang an ủi nó. Bỗng từ trong phòng mổ, một vị bác sĩ đi ra nói - Ai là người nhà bệnh nhân Choi Jonghyun?

- Là tôi - Nó đứng dậy trả lời.
- Cũng may là đạn không bắn vào tim nhưng bệnh nhân mất quá nhiều máu. Không chỉ vậy bệnh nhân này còn thuộc nhóm máu gấu trúc. Nếu không tìm được người hiến máu e rằng người nhà nên chuẩn bị tinh thần.
- Nghe đến đó cả thế giới của nó như sụp đổ xuống. Nó quỳ xuống chân bác sĩ, nước mắt rơi lã chã.
- Ngân hàng máu không có sao? - Hấn mới hỏi
- Hết máu rồi. Tôi nghĩ các cô cậu nên liên lạc với người thân để tìm người hiến máu. Có 1 giờ đồng hồ trước khi bệnh nhân mất máu quá nhiều rồi từ vong. - Vị bác sĩ nói xong rồi quay trở lại phòng mổ
- Liên lạc các anh em trong bang xem người nào có nhóm máu gấu trúc. Không có thì lật tung cả thế giới này lên tìm người hiến máu cho tôi. - Hấn thì thầm và trong tai Eric.

Eric gật đầu rồi chuyển lại lời với Kevin

- Đừng lo, bọn anh sẽ tìm người hiến máu cho em. Em nên kiếm chút gì ăn rồi nghỉ ngơi đi. Nói rồi Eric kéo tay Emily, Kevin kéo tay Stacy đi, để lại nó và hấn. Sau khi 4 người kia đã đi khuất, hấn mới tiến đến gần nó
- Đừng lo, sẽ có người hiến máu thôi mà. Nín đi - Hấn ân cần lau đi những giọt nước mắt trên mặt nó.
- Tôi là người chị tôi đúng không? Nếu Jonghyun mà chết thì tất cả là lỗi tại tôi - Nó gục đầu vào vai hấn.

- Không được nghĩ như vậy. Jonghyun còn trẻ, nó phải sống để còn lấy vợ và sinh con chứ. Đừng khóc nữa.

* Nhìn em khóc lòng tôi đau lắm* - Hấn bỏ súng trong lòng.

- Cuộc đời tôi quả thực rất may mắn khi gặp được những người như anh. - Nó vừa khóc vừa nói trong ngực hấn.

- Được rồi, ngủ một lát đi. Cô đã khóc nhiều rồi - Hấn vỗ vỗ nhẹ lên lưng nó.

Trong lúc nó ngủ, hấn nhìn đôi mắt của người con gái trong lòng mình sưng húp lên vì khóc mà không khỏi đau đớn

* Từ khi nào em đã làm tôi quan tâm đến em nhiều như vậy * - Hấn hôn lên khuôn mặt nhỏ nhắn của nó. Sau khi nó đã ngủ say, hấn mới lấy điện thoại từ trong túi quần ra, gọi điện cho một người

- Này, Zac. Nhớ tôi rồi chứ hả? Cậu tính khi nào cho tôi về? - Kai nói.

* Kai: Bạn của Zac, Eric và Kevin. Một thám tử và hacker tài ba nhưng do đắc tội với hấn nên bị hấn cho qua Châu Phi điều hành công ty ở đó

- Tôi cần cậu giúp. Thành công tôi sẽ cho cậu về đây - Hấn lạnh băng nói.

- Ok. Chuyện gì? - Kai vui mừng nói.

- Điều tra cho tôi ai là người đã bắn Choi Jonghyun 3 ngày trước.

- Này, cậu có bị làm sao không? Cậu ở Mỹ còn tôi bị nhốt ở Châu Phi. Sao tôi điều tra được?

- Ngay bây giờ dùng phi cơ về Mỹ.

- Tôi có về Mỹ thì điều tra kiểu gì? Không có manh mối điều tra bằng niềm tin và hi vọng à?

- Tôi còn nhớ cậu là hacker mà. Đột nhập vào camera gắn ở trên đường đi.

- Nhưng..

Chưa kịp nói hết hấn đã tắt điện thoại. Kai chửi một tiếng

- Đồ chết tiệt Trương Tuấn Anh. Sao đời tôi lại gặp người như cậu chứ?

Cùng lúc đó, hấn đột nhiên hắt xì một tiếng, làm nó tỉnh giấc.

- Sao không ngủ tiếp đi? - Hấn nhìn nó cười hiền.

- Jonghyun sao rồi?

- Hani oi... tôi.. tìm được người hiến máu rồi... - Kevin chạy đến vừa thở vừa nói

- Thật ư?

Eric từ từ dẫn 3 người đàn ông cao to đến trước mặt nó. Vì không muốn lộ thân phận xã hội đen nên Eric đã cho 3 người mặc những bộ đồ bình thường

- Nghe nói tiểu thư cần người hiến máu. Chúng tôi đều thuộc nhóm máu gấu trúc. - Một người lên tiếng

- Hấn Thục Nhi tôi đã tạ các anh nhiều lắm. Tôi đảm bảo sẽ trả ơn các anh. - Đôi mắt nó ngân ngấn nước vừa cười vừa nói

- Không cần đâu. Chúng tôi luôn muốn giúp đỡ mà.

Nói rồi 3 người đó mới đi theo một cô y tá để rút máu. Nhìn 3 người đó, hấn mới gạt đầu nhìn Eric và Kevin một cái. Nhìn thấy hấn, hai người kia cũng gạt đầu rồi mỉm cười. Nó chấp tay vào, nhắm mắt rồi nói thầm

* Ba mẹ, con cảm ơn hai người nhiều lắm vì đã phù hộ cho con. Con nhất định sẽ tìm ra kẻ đã bắn Jonghyun*

2 tiếng sau, một bị bác sĩ mới đi ra từ phòng mổ nói.

- Bệnh nhân đã qua giai đoạn nguy hiểm. Do viên đạn bắn gần vị trí của tim nên vẫn còn hôn mê, không biết khi nào mới tỉnh lại. Tốt nhất người nhà nên nói chuyện và chăm sóc để bệnh nhân có thể tỉnh lại. - vị bác sĩ gạt đầu rồi quay đi.

Nghe thấy thế, nó vui mừng nhảy cẫng lên rồi nở nụ cười tươi. Hấn nhìn nó như vậy mà lòng không khỏi mừng thầm, cuối cùng nó cũng cười.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 16: Ngủ chung

Sau khi đã phẫu thuật xong, Jonghyun được đưa vào phòng chăm sóc đặc biệt do hấn sắp xếp. Nhìn cậu em sắc mặt trắng bệch nằm trên giường bệnh mà nó không khỏi đau lòng - Đây thằng bé kia, chị xin lỗi vì đã làm cho em phải chịu đựng như thế này. Chỉ vì chị mà em mới bị bắn. Chị hứa sau khi trả được thù chị sẽ không làm sát thủ nữa, sẽ sống một cuộc sống bình thường như mọi người. Jonghyun à, tỉnh dậy nhanh chóng nhé. - Nó nói xong rồi đặt nụ hôn nhẹ lên trán Jonghyun.

Rồi nó cứ chăm sóc Jonghyun cả đêm, không thèm bận tâm đến ăn uống. Hấn khuyên nó bao lần mà nó vẫn ngang bướng. Đến nửa đêm khi nó đã ngủ, hấn mới đến bế nó đưa về nhà mình rồi gọi y tá đến chăm sóc cho Jonghyun. Mặc dù đã ngủ nhưng nó vẫn toát lên vẻ nữ tính xinh đẹp làm hấn chỉ muốn nhìn không rời. Đặt nhẹ nó lên giường, đắp chăn cẩn thận rồi hấn mới đi tắm. Bước ra khỏi phòng tắm lại nhìn thấy chiếc chăn tội nghiệp bị nó ném xuống dưới sàn mà không khỏi thấy đáng thương. (chăn: anh ơi cứu em, em bị bạo hành!()). Nhìn có vẻ như nó không được thoải mái nên hấn mới lục trong tủ, tìm kiếm quần áo cho nó. Nhưng khổ nỗi, người nó nhỏ hơn hấn nên tìm mãi chỉ được một cái áo sơ mi cỡ nhỏ nhất. A hấn cởi quần áo nó ra thì không khỏi đỏ mặt. Làm da trắng như tuyết, bộ ngực đầy đặn. Hấn lắc lắc đầu, tự nhủ mình không được làm chuyện gì quá trớn nên đành cố gấn vừa nhắm mắt vừa thay đồ cho nó. Thay xong, hấn cầm cái chăn dưới đất lên, đắp lại cho nó rồi nhảy lên giường, ôm nó đi ngủ. Trong khi ngủ nó mới thấy vật gì đó bên cạnh mình mát mát nên ra sức ôm chặt vật đó vào lòng. Đầu nó cứ rúc vào lồng ngực hấn còn tay chân cứ khua lung tung, hại hấn cả đêm không ngủ được. Sáng hôm sau dậy, nó mở mắt ra, đập vào mắt nó là một mỹ nam bên cạnh. Do tới tận 2h sáng nó mới chịu nằm yên nên hấn mới ngủ được. Lông mày lá liễu, sống mũi thẳng và đương nhiên, bờ môi mỏng khiêu gợi quyến rũ đến chết người. Nó cứ mở to mắt ra nhìn hấn, quả thực đây là một kiệt tác xuất chúng. Nhìn đắm đuối suốt nửa tiếng trời, nó mới trở về thực tại

- Tại sao hấn lại ngủ chung với mình nhỉ?

Nó mới kéo chăn ra, nhìn xuống người mình. Đợi đã, quần áo hôm qua đâu? Sao người mình lại mặc mỗi chiếc áo sơ mi nam thế này?

Đầu óc nó bắt đầu nghĩ đến những thứ đen tối, nó mới đỏ hết cả mặt, quay sang nhìn hấn thì thấy hấn ngủ cời trần, mặc mỗi chiếc quần đùi để đi ngủ. Nó mới hét to, lấy một chân đạp hấn bay xuống giường

- Aaaaaa....

Sau khi hôn đất hấn mới thực sự tỉnh ngủ. Nghe thấy nó la hét mà muốn thùng màng nhĩ cho rồi.

- Đây cô bị làm sao không vậy? Sáng sớm muốn ám sát tôi à?

- Sao anh lại ngủ cùng tôi?

- Sao tôi không được ngủ ở đây? Phòng tôi mà.

- Nhưng mà..quần áo tôi đâu?

- Tôi thay rồi.

- Hà...?

* Tức là hấn nhìn thấy hết rồi ư..không thể nào.*

- Hôm qua chúng ta có làm gì không?..

Biết nó đang nghĩ đến cái gì nhưng hấn muốn thử xem trong đầu nó có những cái gì nên giả nai, coi như không biết nó đang nói đến cái gì.

- Làm gì là làm gì?

- Thì.. làm chuyện đó đó...- Nó áp a áp ứng nói

- Ừ, chúng ta làm rồi.

- Anh là tên khốn, tôi nguyên rửa nhà anh - Nó nghe thấy thế mới tức giận lấy gối đập hấn.

- A..a..Cô bị làm sao thế? Hôm qua chúng ta mới ôm nhau ngủ thôi mà.

- Vậy hả - Lúc này nó mới tỉnh ngộ.

- Vậy sao anh nói chúng ta làm chuyện đó rồi? - Nó hỏi thêm

- Tôi làm quái biết cô nói đến chuyện gì. Ai bảo không nói rõ. - Hấn cãi.
- Không thèm nói chuyện với anh nữa.
- Thôi mà Hani xinh đẹp..Tôi xin lỗi mà - Hấn ra vẻ làm nũng.
- Tí nữa đưa tôi đi mua đồ thì tôi sẽ không giận nữa.
- Ok.
- Giờ cô đi làm vsen đi rồi xuống ăn sáng - Hấn nói thêm rồi khoác áo xuống nhà.

Sau khi vsen, nó mới chạy xuống dưới nhà. Vì tối qua không ăn nên hôm nay nó vô cùng đói bụng. Nhìn thấy nó chạy nhanh xuống nhà nhưng hấn mới ngạc nhiên, nó không thay quần áo. Nó vẫn mặc chiếc áo sơ mi hôm qua. Có lẽ do dáng người nhỏ hơn hấn nên chiếc áo sơ mi dài đến gần đầu gối của nó, để lộ ra đôi chân trắng muốt. Hấn mới nuốt một ngụm nước bọt, đưa bánh kẹp hấn vừa làm cho nó rồi chạy nhanh lên nhà tắm nước lạnh. Tắm xong xuống nhà vẫn thấy nó đang ăn, đây là cái bánh thứ 6 của nó rồi.

- Không ai tranh ăn với cô đâu. Ăn từ từ thôi, nghẹn bây giờ.
- Ôi..lết..ôi..Ánh anh àm à? On óá (Tôi biết rồi. Bánh anh làm à? Ngon quá) - Nó vừa nhai vừa nói.
- Ủ. Trông cô kia...về nữ tính của cô chạy đi đâu rồi không biết. - Hấn rót một cốc sữa đưa cho nó.
- Kệ tôi - Nó nhận cốc sữa rồi uống một hơi hết sạch.
- Lên nhà thay quần áo đi rồi tôi đưa cô đi mua đồ.
- Ok. Đợi tôi một lát.
- Đồ của cô tôi để trên giường ý
- Ủa..Nhà anh có đồ con gái hả?
- Không. Tôi vừa nhờ mua đấy.

Hấn nói xong, nó liền chạy lên lầu thay quần áo.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Quần áo đôi

Thế là hấn dắt nó đi mua đồ ở trung tâm AA. Nó kéo hấn vào đủ các cửa hàng, tươi cười rạng rỡ như ánh mặt trời. - Cà chua này, cà rốt này, hành này... - Nó lựa đồ trong khu bán thực phẩm

- Đây, cô định nấu ăn đây à? - Hấn hỏi.
- Ủ, tối nay tôi sẽ nấu cho mọi người ăn.
- Chọn xong thì ra cửa hàng thuốc nhé. - Hấn cười.
- Anh bị đau ở đâu à - Nó nhìn hấn dò xét.
- Không, tôi đi mua thuốc đau bụng về phòng bị.
- Cái anh này.. - Nó nói rồi đánh lên lưng hấn vài cái.

Mặc dù nó đánh không mạnh nhưng hấn giả bộ như rất đau.

- A..a..Cô ám sát người à?
- Nếu ám sát thì anh đã ở dưới mồ từ lâu rồi - Nó lè lưỡi nói.

Nó trưng ra cái bộ dạng đáng yêu làm tim hần như đập lồi một nhịp. Hần đặt tay lên lồng ngực của mình

* Cứ như này có mà chết sớm*

Mua đồ ăn xong nó kéo hần đi vào cửa hàng bán quần áo cho nam. Nhìn những bộ quần áo đẹp mắt mà nó không khỏi phấn khởi.

- Cô mua quần áo cho tôi đúng hơn - Hần nũng nịu hỏi.

- Anh nằm mơ giữa ban ngày à? Tôi mua cho Jonghyun đấy chứ.

- Ít nhất cũng cho tôi một bộ chứ.

- Never.

- Ki bo! Hứ!

Thấy hần như vậy nó ôm bụng cười. Nhìn nó bật cười hần cũng bật cười theo.

- Haha...Nhìn vẻ mặt của anh kia...Trông buồn cười quá..

- Hứ! Đi mua nhanh còn thăm Jonghyun nữa.

- Ủ..haha..

Sau khi đã lựa xong đồ, nó mới đi bên cạnh hần, đưa cho hần một chiếc áo phông rồi chạy nhanh đi. Áo nó đưa cho hần màu đen và có chữ "SMILE" ở giữa. Hần mới bật cười. Định chạy đuổi theo nó thì cô nhân viên giữ hần lại.

- Thưa anh, anh chưa trả tiền chiếc áo này.

Nó thật là, tặng hần nhưng để hần trả tiền. Hần mới nhếch miệng cười nhẹ thêm một tiếng. Cô nhân viên nhìn hần mà không khỏi đứng người. Cả đời cô ta chưa gặp ai đẹp như vậy. Hần trả tiền xong rồi bỏ đi đến bệnh viện tìm nó. Mở cửa phòng bệnh đi vào, không thấy nó đâu, chỉ thấy Jonghyun vẫn nằm im trên giường. Bỗng có tiếng lạch cạch trong nhà vệ sinh hần mới đoán rằng nó ở trong đó. Đặt đồ xuống, hần mở cửa phòng vệ sinh, đi vào rồi khoá cửa lại.

- Aaaaaa...Sao anh ở trong này?! - Nó đang giặt quần áo cho Jonghyun thì hần đi vào, nó đứng phát dậy rồi hét.

- Bình tĩnh nào. Cô muốn tôi điếc hay sao à?

- Anh..Calm lại gần - Nó bắt đầu đề cao cảnh giác với hần.

Nhìn thấy nó sợ hãi, hần nở một nụ cười gian ác rồi tiến lại gần nó, ép chặt vào tường. Nó lại hét lên

- Aaa...Đồ súc sinh...Bỏ tôi ra.

- Cô nói nữa là tôi không kiềm chế được đâu nhé.

Nó nghe thấy từ "không kiềm chế được" mới im thin thít. Nhưng nó im thì hần lại tiến sát mặt vào nó. Nó chốc hoảng sợ, dùng tay mở vôi ở phía sau, thế là nước từ vôi hoa sen chảy xuống, làm ướt cả nó và hần. Hần bắt ngờ khi thấy nước chảy xuống mới không để ý đến nó. Còn nó thì lợi dụng thời cơ, thoát khỏi hần rồi chạy như bay ra ngoài. Nhưng vì vừa "tắm" xong nên đi ra ngoài nó thấy hơi lạnh. Hần bước ra, choàng lên người nó chiếc khăn tắm, không nói gì lấy quần áo trong túi rồi đưa cho nó

- Cô đi tắm đi. Để người ướt là không tốt.

Nó nghe lời hần rồi mới đi vào phòng tắm. Một lúc sau nó bước ra, trên người nó mặc chiếc áo phông đen có chữ "SMILE" ở giữa cùng với quần Jeans xanh. Nhìn mãi nó mới thấy cái áo này quen quen, chẳng phải đây là áo nó chọn cho hần ư?

- Ê Zac, đây có phải là áo tôi chọn cho anh không?

- Không phải, áo cô chọn là cho nam, đây là cho nữ.

- Vậy anh đã...

- Phải, tôi mua nó. - Hần đáp rồi đi vào phòng tắm.

Chờ đã...nếu vậy thì hần với nó mặc áo đôi ư..? Trời ạ cái tên này. Nó giơ tay lên cốc cốc vào đầu vài cái. Lúc hần bước ra với chiếc áo y hệt nó, cũng quần jeans y hệt nó. Nó đang gọt trái cây thì ngược lên nhìn hần. Bây giờ hần với nó chả khác gì nhau, mặc quần áo đôi như người yêu vậy á.

- Sao tôi chọn đúng cỡ của tôi thể.?

- Tôi chọn bừa đấy. - Nó bắt giắc đồ mặt rồi nói.

Hắn không tin cô gái này nói thật nên tiến lại gần nó, dí sát vào mặt nó

- Có thật là cô chọn bừa không.?

Theo phản xạ nó lùi ra sau, nhưng nó càng lùi hắn càng tiến. Khi hết chỗ để lùi, hắn mới nhìn thẳng vào mắt nó.

- Hắn Thực Nhi..Cô nói thật cho tôi xem.

- Tôi..chọn... bừa thật mà - Nó áp a áp úng trả lời.

- Tôi không tin. - Hắn lại tiến lại gần.

Bây giờ mặt hắn và nó chỉ cách có 2cm, một hành động nhỏ là có thể "hun" nhau ngay. Nó nhắm mắt rồi nói ra sự thật rõ ràng từng câu từng chữ.

- Thực ra..hôm qua ngủ chung..tôi có ước lượng cơ thể anh...

- Ô, cô có vẻ giỏi nhỉ?

- Tôi nói rồi..Tha cho tôi đi - Nó sắp khóc đến nơi.

Sợ nó khóc thật, hắn mới buông nó ra rồi đi đến bên giường bệnh rồi ngồi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Kai trở về

Thấy chiều già vờ khóc của mình thành công, nó mới nở một nụ cười chiến thắng. Đang định ra trêu hắn thì cửa phòng bệnh bật mở. Đứng ở đó là một người con trai có thân hình cao ráo, vẻ mặt khá điển trai. - Anh là ai? - Nó hỏi.

- Zac đâu? - Tên đó không trả lời, chỉ hỏi lại nó.

- Tôi đây - Hắn lên tiếng.

Người kia sáng mắt lên như tìm được vàng, chạy như bay đến chỗ hắn, tí nữa thì xô nó ngã.

- Này anh kia! Đi không nhìn đường à?

Nhưng tên đó đâu có màng bận tâm, chạy đến ôm hắn một cái, còn đặt nụ hôn nhẹ lên má hắn nữa chứ. Nhìn cái cảnh tượng "âu yếm" đó mà nó cứ trở mặt kinh ngạc.

- Anh yêu à, người ta nhớ anh lắm đó.

-....

- Anh yêu biết người ta ở bên đó buồn như nào không?

-...

- Này người ta về để bồi dưỡng tình cảm với anh đó.

Hắn quay sang nó thấy nó cứ há hốc mồm nhìn nên mới tức giận, dùng nắm đấm đấm một phát cho tên kia vắng ra xa.

- Này Kai! Ai là anh yêu của cậu hả? Cậu ở bên Châu Phi bị người ta làm cho chập mạch rồi hả?

- Hic, tôi chỉ nhớ cậu quá thôi mà, có phải cho tôi ăn đấm vậy không?

Đúng lúc đó, bốn người Emily, Eric, Stacy và Kevin bước vào, nhìn thấy cảnh tượng này mới vô cùng ngạc nhiên.

- Này Kai, cậu về từ khi nào vậy? - Eric hỏi.

- Eric anh yêu à, tên Zac khi dễ em!

- Này, Eric là của tôi nhá - Emily lên tiếng.

Nó kéo Stacy và Emily lại vào một góc nói.

- Này, hấn ta là ai vậy? - Nó hỏi

- Biết chết liền - Stacy nói.

- Ê Kai, đừng diễn kịch nữa kéo mấy quý cô đây nghĩ cậu là "cong" đấy - Kevin cười chỉ về phía tụi nó.

- Hi hi, xin lỗi. Lâu quá không gặp nên diễn cho vui ấy mà - Kai đáp.

- Xin chào, tôi tên là Kai, bạn của Zac, Eric và Kevin. Tôi mới từ Châu Phi về. Rất xin lỗi về chuyện vừa nãy, tôi chỉ muốn trêu mọi người tí thôi - Kai đi về phía tụi nó.

- Chào, tôi là Emily.

- Stacy - Stacy lạnh lùng đáp.

- Còn tôi là Hani.

- Ê khoan! - Kevin lên tiếng.

- Sao vậy? - Stacy quay ra hỏi.

- Hai người này mặc đồ đôi - Kevin chỉ về phía nó và hấn.

- Ồ ha, đẹp đôi ghê - Eric trêu.

- Này, không phải như vậy đâu - Nó xua tay

- Quá khen - Nhân vật chính bấy giờ mới lên tiếng.

- Hai người yêu nhau từ khi nào đấy - Kai cười.

- Tôi với anh ta không yêu nhau, chỉ là trùng hợp thôi.

* Sẽ thôi Hani à* - Hấn nói thầm trong lòng.

- Đòi này có nhiều thứ trùng hợp ghê ha - Emily cười.

- Này mọi người, tôi quay về mọi người phải tiếp đãi tôi một chút chứ nhì - Kai lên tiếng.

- A! Đúng rồi! Hôm nay tôi sẽ nấu cho mọi người ăn!

- Há? Này cậu có nấu được không đấy? - Stacy hỏi

- Đừng lo, tôi nấu ăn từ năm 10 tuổi rồi.

- Mọi người tí ra mua thuốc đau bụng nhé - Kevin lên tiếng.

- Đảm bảo sẽ ngon mà. - Nó lên tiếng khẳng định.

- Thôi, chúng ta quay về nhà Zac chứ nhì? - Emily nói.

- Ok - Stacy.

Sau khi mọi người đã đi ra khỏi phòng bệnh, Zac mới lên tiếng.

- Cậu hãy điều tra nhanh cho tôi ai là thủ phạm. Tôi không muốn để chị của thằng bé phải đau lòng. - Hấn nhìn Jonghyun

- Cho tôi hai ngày. Mà chị thằng bé là Hani ý hả? - Kai hỏi.

- Ủ.

- Hình như Hani và cậu bé này là người Hàn?
- Đúng vậy, cậu bé này lên Choi Jonghyun còn Hani tên Choi Jihyun.
- Sao mà giống quá vậy?
- Tôi cũng đang nghĩ là cô ấy nhưng vẫn chưa có bằng chứng.
- Có cần tôi điều tra không?
- Thôi khỏi, muốn cô ấy sẽ nói. Bây giờ đi về nhà tôi thôi.
- Ừ, lâu lắm không đến nhà cậu.

Thế rồi cả hai người đi ra ngoài, đóng cửa phòng bệnh lại.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Bắt đầu biết ghen

Sau khi cả lũ lần lượt kéo nhau về nhà Zac, nó mới vào bếp bắt đầu trở tã. Bọn hần thì cứ ở ngoài thấp thỏm, chỉ sợ ăn xong sẽ ôm toilet ngủ. Nhưng kết quả không như chúng nó nghĩ. Nó làm đủ các món sơn hào hải vị đặt trên bàn trông vô cùng đẹp mắt. Thế là cả bọn cứ sáng mặt lên, kéo nhau ngồi vào bàn thưởng thức - Oa..Hani làm ngon ghê! - Stacy khen

- Công nhận. Gia bị nêr rất ngon, trang trí cũng vô cùng bắt mắt - Kevin nói.
- Ước gì em về nhà anh nấu cho anh ăn mỗi ngày thì tốt - Kai trêu chọc.
- Đừng có mơ nhá! Hani là của tôi rồi! - Hần lên tiếng khẳng định chủ quyền.
- Này, tôi là của anh từ khi nào hả?! - Nó nói.
- Im miệng và ăn đi - Hần đánh trống lảng quay đi tiếp tục ăn.
- Dờ hơi!
- Ê Hani, mai có định đi học không? - Emily hỏi.
- Có chứ, không nên nghỉ nhiều kéo lở bài.
- Ok, mai đi học về rồi vào chơi với Jonghyun nha!
- Oki.

Ăn xong, cả bọn đường ai nấy về. Hần đưa nó về nhà rồi nói.

- Mai tôi qua đón cô.
- Ê mà.. - Nó chưa kịp nói hần đã phóng xe đi luôn.

Cả đời nó chưa từng gặp ai bá đạo như vậy cả. Lắc đầu, nó quay vào nhà đi tắm rồi nhảy lên giường ngủ. Lần này nó ngủ không hề ngon, lại là cái ác mộng về đêm mà bố mẹ nó chết đó. Cứ chớp mắt được một lúc thì hình ảnh máu me lại hiện lên. Nó cuối cùng không ngủ được, quyết định ngồi đọc sách thâu đêm. Sáng sớm, nó bước vào nhà vệ sinh thì mới thấy mình đã biến thành gấu trúc. Nó cố gắng dùng khăn che đi nhưng cũng chỉ mờ được 1/3. Nó quyết định để mặc đó rồi thay quần áo đến trường. Xuống nhà thì thấy hần đang tựa người vào con xe BMW màu trắng. Nó chạy đến bên hần ngáp ngáp dài rồi nói

- Chào.
- Hôm qua ngủ không ngon sao? - Hần nhìn hai quầng thâm rồi lên tiếng.
- Ừm.

- Vào trong xe rồi ngủ một chút đi.

Nghe lời hắn, nó nhảy một phát vào ghế sau xe, nằm xuống đánh một giấc. Hắn thấy vậy mới bắt giấc mỉm cười, quả thật nó ngủ trông rất đẹp. Rồi hắn lái xe đến trường. Chiếc xe dừng ở ngay giữa sân trường, hắn bước ra, chốc lát thu hút mọi ánh nhìn về phía mình. Hắn mở cửa sau, cúi người bế nó ra, áp vào lồng ngực mình rồi đi vào lớp trước sự bàn tán xôn xao của mọi người.

- Đó không phải là Hani của 11a1 sao? - Học sinh 1

- Ừ đúng đó. Sao lại đi cùng với Zac nhỉ? Đã thế còn được tựa vào lồng ngực Zac ngủ nữa. - Học sinh 2

- Quả là đẹp đôi! Ghen tỵ quá đi - Học sinh 3

Nhưng mọi người không hề biết, những lời bàn tán của họ đã thu được hết vào tai của Cherry, rõ từng câu từng chữ.

- Dám tranh Zac với tôi ư? Đừng nghĩ vậy, tôi sẽ làm cho cô phải hối hận, Hàn Thực Nhi!.

Hắn bế nó vào lớp, Emily, Eric, Stacy và Kevin cứ trở mắt nhìn cảnh tượng lúc này. Đang định lên tiếng thì hắn nói nhỏ

- Đang ngủ, đừng làm phiền.

Rồi hắn đặt nó ngồi xuống ghế, lấy cặp của mình để lên mặt bàn để nó gối vào. Thấy vậy mà bọn con gái không khỏi ghen tỵ với nó

- Ước gì mình được như thế - Stacy bĩu môi nói.

- Em ngủ đi rồi anh sẽ chăm sóc em y hệt như vậy - Kevin nói.

- Anh bị điên à! Tôi mà ngủ nhờ anh dờ trò đòi bại thì sao?

- Đừng lo. Đến ngày đến giờ em sẽ được chứng kiến trò đòi bại của anh đánh cho em - Kevin cười một cách xấu xa.

- Thần kinh!

- Hai người lúc nào cũng chỉ choeé vậy. Học tập bọn tôi đây này - Eric ngả đầu vào vai Emily nói

- Không cần người can thiệp. - Kevin và Stacy đồng thanh lên tiếng.

Lúc này trống mới đánh, nó choàng tỉnh dậy

- Sao không ngủ tiếp đi?

- Sao tôi vào được lớp?

- Tôi bế cô vào.

- Há?? - Nó bắt giấc đỏ mặt

- Đừng lo, mọi người đều thấy cả rồi.

- Sao anh không gọi tôi dậy để tôi tự đi vào? Làm thế mọi người sẽ hiểu lầm!

- Sao lại hiểu lầm?

- Thì họ tưởng tôi với anh là...

- Cứ để cho họ tưởng.

- Nhưng mà..

Đang định cãi lại thì cô giáo bước vào nói

- Các em, lớp ta có học sinh mới.

Nghe thấy thế, cả lớp nhảy dựng cả lên như một lũ điên.

- Trật tự! Em hãy tự giới thiệu.

- Chào mọi người, mình tên là Kai, mới từ nước ngoài về, mong mọi người giúp đỡ. - Kai nói rồi nở một nụ cười tự nhiên

- Đẹp trai quá đi!! - Học sinh 1
- Được rồi, Kai xuống phía cuối lớp ngồi, bàn bên cạnh bàn Hani và Zac. Ngồi vào chỗ, Kai mới quay sang nói với Zac.
- Xin chào tình yêu của em.
- Cậu ngậm mồm vào đi - Hấn lạnh lùng đáp
- Hử! Chào Hani xinh đẹp. Khi nào lại nấu cho anh ăn nha!
- Ok - Nó cười.
- Quay vào học bài đi - Cắt đứt cuộc nói chuyện giữa nó và Kai, hấn dùng tay xoay đầu nó hướng lên bảng
- Bỏ tay ra, anh làm gì vậy?
- Đó gọi là ghen đó cưng - Kai nói.
- Sao lại ghen?
- Thì bởi vì em.
- Im lặng - Hấn lên tiếng

Nó và Kai lắc đầu ngán ngẩm rồi quay lại vào bài học.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Đe dọa

Giờ ra chơi... - Mặt mông ơi ta đói - Stacy than vãn.

- Ai là mặt mông hả? Khuôn mặt này khiến bao nhiêu người chết vì mong muốn có nó đấy nhé. - Kevin nói
  - Đừng có tự luyến nữa đi. Ra mua đồ ăn nhanh.
  - Nghĩ sao vậy? Không trả công thì đừng mơ nhé.
  - Người không mua thì ta mua. Xì!
  - Ồ thôi mà, em ngồi đây anh đi mua cho, ngoan.
- Ở trên sân thượng
- Ồ cho tôi đi mà - Nó kêu
  - Hông cho, nằm gì được nhao hả? - Hấn nói
  - Mỗi cái bánh mà, cho tôi đi nha Zac đẹp trai.
  - Khen tiếp đi.
  - Zac đẹp trai, hiền lành, tốt bụng nhất trên đời.
  - Được rồi, cho cô nè.
  - Xí, nói đùa mà cũng tin - Nó nhận lấy cái bánh trong tay hấn rồi nói
  - Cô vừa nói gì?
  - Tôi có nói gì đâu nhỉ?

- Cái gì mà đá đều tôi cơ?
- Anh nghe nhầm rồi.
- Trả tôi cái bánh nhanh lên.
- Nghĩ chi vậy?

Nó nói rồi đứng dậy chạy đi thật nhanh. Còn hấn thì chạy theo sau nó. Cả hai cùng rượt đuổi nhau trên sân thượng một hồi mới dừng lại.

- Mệt...quá..
- Cô nhỏ con mà chạy nhanh thế.
- Hồi bé tôi tham gia chạy điền kinh đấy nhá.
- Thảo nào..
- Anh hại tôi chạy này giờ không được ăn nè.
- Thì bây giờ ăn đi.
- Ăn cùng tôi - Nó bẻ nửa cái bánh rồi đưa cho hấn.
- Cảm ơn.

Hấn nhận từ tay nó nửa cái bánh rồi cả hai ngồi ăn. Được một lúc thì trống đánh, nó và hấn trở về lớp. Đi đến cửa thì nó bị Cherry chặn lại nói

- Hani à, mình nói chuyện được không?
- Nói luôn ở đây - Nó lạnh lùng quăng cho Cherry một câu.
- Nói ở đây không tiện, ra đằng sau trường nói
- Tôi cho cô 2p

Nó đi theo Cherry ra đằng sau sân trường thì bỗng có vô vàn người đi tới bên cạnh Cherry. Nó vẫn giữ khuôn mặt bình thản còn Cherry thì nói

- Tránh xa Zac ra.
- Tại sao tôi phải làm thế?
- Còn hỏi sao? Tôi là hôn phu của anh ấy, tôi không cho phép cô tới gần Zac.
- Phương tiểu thư, có phải cô đang sợ tôi sẽ cướp anh ấy đi à?
- Tôi chỉ nói một lần, tránh Za Zac ra.!
- Nếu tôi không làm thì sao?
- Thì cô sẽ biết hậu quả. Người đâu! Xông lên đánh chết nó cho ta.!

Nhưng nó đâu có sợ. Nó cầm chiếc dao nhỏ ra, nhanh như chớp tiến đến. Những tên đó chưa kịp phản ứng đã nằm gục xuống đất với một vết cắt dài ở động mạch cổ. Cherry không thể ngờ bề ngoài nó là một cô gái hiền lành mà bây giờ có thể giết người trong chớp mắt vậy. Nó tiến đến gần Cherry, lấy tay bóp cổ cô ta rồi nâng cả người cô lên nói

- Tôi đã nói với cô rằng một khi đã đánh nhau là tôi sẽ không kiềm chế được bản thân mình chưa nhỉ?
- Cô..cô là ai? - Cherry khó khăn nói.
- Tôi là ai cô không cần biết. Cô nên nhớ, một khi đụng đến tôi thì cô sẽ phải hối hận. Khôn hồn thì tránh xa tôi ra!

Nói xong nó buông Cherry ra rồi đi về lớp như bình thường. Trong lớp không có giáo viên còn cả lớp thì đang làm loạn. Nào thì vứt hết sách vở lên, đập bàn đập ghế hét to. Nhìn thấy nó, hấn mới hỏi

- Cô vừa đi đâu vậy?

- Anh không cần biết. Lần sau bảo hôn phụ của anh an phận một chút.
- Cherry làm gì cô sao? - Hấn kinh ngạc nhìn lên người nó.
- Tôi không sao, chỉ cảnh cáo vài câu thôi.
- Hani này, anh phục em thật đó. Cảnh cáo được hấn tiểu thư kiêu ngạo đó nữa. Xin hãy thu phục con thừa sự phụ - Kai từ đâu nhảy ra nói.
- Vậy bây giờ cô ta đang ở đâu - Hấn không thèm quan tâm đến Kai, tiếp tục nói.
- Có lẽ bị tôi dọa đến phát khóc ở sau sân trường rồi.

Nghe đến đó hấn chạy như bay ra phía sau sân trường và cảnh tượng làm hấn ngạc nhiên vô cùng. Hàng chục cái xác đang nằm gục dưới đất còn Cherry thì nấp ở một chỗ khuất. Nhìn thấy hấn, Cherry mắt sáng lên chạy đến bên hấn.

- Anh Zac...cứu em...Cô ta thật kinh khủng..huhu..
- Cô đã biết cô đắc tội với ai rồi đấy, lần sau an phận một chút đi. - Hấn lạnh mặt nói.

Hấn lôi điện thoại từ trong túi quần ra gọi điện cho thuộc hạ

- Đến trường dọn dẹp.

Nói một câu ngắn gọn rồi hấn bỏ Cherry ở đó, đi thẳng vào lớp. Bây giờ hấn đã chắc chắn, nó chính là cô sát thủ nổi tiếng đó, không nhầm vào đâu được!

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Ba việc

Cuối buổi học, tụi nó chia tay đường ai nấy về. Tất cả đều đi xe còn riêng mình nó thì đi bộ. Mặc dù Emily có ý muốn đưa nó về nhưng nó không chịu, muốn đi bộ để thưởng thức cảnh đẹp. Đang đi thì nó vô tình bị chặn lại bởi một chiếc xe mui trần đen bản số lượng có hạn, đợi đã, đó không phải là hấn sao. Hấn ngồi yên trong xe nói - Lên xe!

- Sao tôi phải nghe theo anh? Đang đi thì chặn đường người ta, tính bắt cóc tui hả?
- Tôi biết cô là ai rồi Choi Jihyun!

Nghe đến vậy nó mới ngạc nhiên nhưng vẫn cố gắng giữ khuôn mặt bình tĩnh.

- Thì đương nhiên là anh biết tôi là ai mà! Tôi ngồi cùng bàn với anh còn gì!
- Này, cô cứ định giấu thân phận của mình hả?
- Tôi..tôi không hiểu anh đang nói gì.
- Đường đường là một sát thủ nổi tiếng mà lại không hiểu tôi đang nói gì ư?
- Anh muốn gì?
- Đơn giản thôi. Nếu cô không muốn tôi tiết lộ thân phận của cô thì giúp tôi 3 việc.
- 3 việc gì?
- Trước tiên, giả làm bạn gái tôi đến Phương gia hủy bỏ hôn ước.
- Sao tôi phải làm thế hả?
- Nếu cô không muốn thì..
- Được rồi, tôi làm

- Thế có phải ngoan không cơ chứ? Lên xe đi.
- Những người nào đã biết về việc này?
- Tôi, Eric, Kevin và Kai.
- Bọn anh mà không giữ mồm miệng là tôi không nương tay đâu nhé. - Nó lạnh lùng đáp.
- Được rồi cô nương, bây giờ đi mua quần áo với tôi.
- Sao lại thế?
- Cô thấy người nào ra mắt bạn gái với gia đình mà lại để cho bạn gái ăn mặc như thế này không?
- Hừ, xong đưa tôi đi thăm Jonghyun.
- Ok.

Rồi hắn dẫn nó đi đến tất cả các cửa hàng quần áo ở trung tâm AA. Chân nó đã mỏi như đã thế còn bị hắn bắt thử đủ thể loại đồ. Nhìn mặt nó bơ phờ mà hắn không nhận được nói

- Bạn gái à, sao mặt em buồn thế? Vui lên nào. - Nói rồi hắn dùng ngón tay kéo khóe môi nó lên, tạo thành một nụ cười
- Anh tha cho tôi đi! Anh bắt tôi đi thử đồ 3 tiếng rồi đó. Chân tôi chuẩn bị lìa ra khỏi thân rồi đây này.
- Nghỉ một lúc nhé. Anh dẫn em đi ăn kem.
- Sao tự nhiên đổi cách xưng hô nhanh vậy cha?
- Em thấy người nào yêu nhau mà xưng "tôi" "cô" không hả?
- Ồ ha!
- Thỏ ngọc - Hắn dùng tay cốc nhẹ lên trán nó.

Hắn dẫn nó đến một quán kem tên SWEET, nghe nói đây là quán kem ngon nhất thế giới, bạn mà không nếm thử thì người ta sẽ khinh thường bạn. Nó kéo hắn đến nhanh chỗ ngồi cạnh cửa sổ.

- Xin hỏi quý khách ăn gì? - Cô nhân viên cứ ngược nhìn mà hâm mộ vẻ đẹp trai của hắn, quên băng luôn nó.
- Em yêu chọn đi. - Một câu nói của hắn mà làm cô nhân viên ở đó thất vọng. Kế hoạch tiếp cận hắn đồ bẽ hết.
- Có gì mang hết ra. - Nó ngắn gọn nói một câu.
- Nhưng mà.. - Cô nhân viên lúng túng/
- Có vấn đề gì sao?
- Dạ không, thưa quý khách đợi một chút.
- Đây, em ăn nôi không đó.
- Yên tâm. Của chùa thì cái gì tôi cũng ăn hết được.
- Đúng là - Hắn nở nụ cười.

Sau khi vật lộn với đồng kem xong, nó lại muốn đi chơi công viên. Nó dẫn hắn đến Funny Land, công viên trò chơi lớn nhất ở Mỹ.

- Tôi muốn chơi tàu lượn siêu tốc!
- Được rồi, em ngồi xuống đ, anh đi mua vé.

Nó thì hét lên vì được chơi còn hắn thì xanh xao vì tàu nó cứ lượn lên rồi lại lượn xuống, sang trái rồi lại sang phải. Hết lượt, hắn chạy ngay đến thùng rác nôn lấy nôn để. Nhìn bộ dạng của hắn mà nó chỉ muốn ôm bụng cười

- Ai ngờ thiếu gia tập đoàn AA lại sợ đi tàu lượn siêu tốc...haha..
- Em không thấy buồn nôn anh cũng phục em thật đó.

- Bây giờ đi nhà ma đi!

Nghĩ đến nhà ma, mắt hắn sáng lên. Hắn bắt đầu tưởng tượng ra cảnh nó ôm hắn vì sợ rồi nói rằng *Anh ơi em sợ quá!*. Nhưng kết quả không hề như hắn mong đợi. Người nói câu đó lại là hắn!. Đi vào nhà ma mà mặt nó cứ bình thản, còn cười nữa chứ! Còn hắn thì cứ ôm nó, gục đầu vào vai nó cho tới khi ra ngoài. Một lần nữa, nó lại được một trận cười sặc sụa.

- Haha..buồn cười quá..!!

- Buồn cười cái nỗi gì chứ! Nhìn mấy con ma trong đó mà phát khiếp à!

- Anh nên nhìn bộ dạng của anh lúc vào đó, buồn cười kinh khủng..haha..

- Em thật là..

- Aaaaaa...

Thấy nó bỗng đứng hét lên, hắn mới lo lắng hỏi

- Sao vậy? Đau ở đâu à..

- Gì..gì....

- Nói cho anh nghe xem nào.

- MẸ ƠI GIÁN!!!!!!!!!!!!

Một con gián từ đâu bò ra chỗ nó. Nó hoảng sợ quá nhảy luôn lên lưng hắn, tạo ra cảnh tượng hắn cống nó.

- Hahaha..đồ sợ gián..

- Anh cười cái gì hả?

- Chẳng phải này em cũng cười anh sao?

- Thì..bây giờ hòa.

- Haha..sát thủ sợ gián.

- Anh còn cười nữa là tôi đổi đó!

- Đừng đổi nha Hani xinh đẹp!

- Chỉ được cái đeo mồm

- Bây giờ đi thử quần áo tiếp nha!

- Ủ. Thả tôi xuống đi - Lúc này nó mới nhận ra nó vẫn còn ở trên lưng hắn.

- Không thả. Đi nào.

Thế là hắn cứ thế cống nó đi về trung tâm AA. Người đi đường nhìn mà trầm trồ khen ngợi rằng nó có thể kiếm được người bạn trai vừa đẹp trai lại còn cưng chiều bạn gái như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Huỷ bỏ hôn ước

Sau nửa ngày sắm quần áo, cuối cùng nó cũng chọn được cái váy ưng ý. Đó là một cái váy màu trắng sữa dài gần đến đầu gối, có vài bông hoa màu trắng gắn ở trước ngực và ngọc trai đính xung quanh viền cổ. Nó đi thêm một đôi giày bệt cùng màu với chiếc váy nên trông rất năng động nhưng không kém phần nữ tính. Nó để xoã tóc, mái tóc màu nâu cafe dài đến ngực và hơi xoăn nhẹ dưới đuôi, tôn vinh lên vẻ đẹp thuần khiết của nó. Khi nó bước ra, hắn không khỏi kinh ngạc thốt lên. - Thế này có phải hơi quá không? Em xinh thế này người khác sẽ để ý mất.

- Anh nói vậy có nghĩa hàng ngày tôi không xinh chứ gì?
- Không phải, hàng ngày em rất xinh nhưng bây giờ không khác gì tiên nữ. Người ta lại tưởng nhầm em là thiên thần mất.
- Đương nhiên rồi..haha..
- Thôi đi đến Phuong gia rồi còn thăm Jonghyun nữa.

Rồi hấn dắt nó đến biệt thự của Phuong gia. Nhìn trông rất là sang trọng nhưng cũng không hơn biệt thự nhà hấn là mấy. Cha của Cherry là một người đàn ông trung niên, nhìn đáng vẻ trông rất ra oai. Còn mẹ Cherry thì nghe nói là một người phụ nữ cũng có nhan sắc nhưng có tính chanh chua, đúng là mẹ nào con nấy mà. Khi nó và hấn đến, người giúp việc mới chạy đến cung kính nói

- Thiếu gia, người đến thăm tiểu thư phải không ạ? Tôi sẽ báo ông chủ và bà chủ.

Khi bóng người giúp việc đã đi khuất, hấn mới thì thầm vào tai nó

- Cứ bình tĩnh, nhà Phuong gia có tính kiêu ngạo rất lớn. Em không cần làm gì cả, để anh xử lý, chỉ cần ngồi ngoan ngoãn làm bạn gái của anh là được.
- Tôi biết rồi. Chỉ sợ hôn phu của anh bị tôi hù chạy mất dép thôi.
- Đã có ai nói với em là em rất có cá tính chưa?
- Có rồi.
- Thằng nào hả? - Nghe thấy đã có người khen nó mà hấn không chủ động được cau mày một cái.
- Anh đó.

Nói xong hấn mới biết mình đã bị nó lừa một cách táo bạo. Định nói tiếp thì một giọng của người đàn ông có xen cả vui vẻ trong đó vang lên

- Zac đến hả? Cháu vào nhà ngồi đi để ta đi gọi Cherry.

Kế tiếp đó là một giọng nữ hớn hờ đi đến

- Zac đến à? Cháu xem, con bé Cherry dạo này suốt ngày ở trong phòng. Cháu đến dẫn nó đi chơi thì tốt quá, dù sao cũng sắp là vợ chồng rồi.
- Anh Zac đến thăm em đúng...

Cherry chạy nhanh xuống lầu nhưng chưa kịp nói hết đã nhìn thấy nó. Cherry lại lộ rõ vẻ sợ hãi vì cô ta chưa thể nào quên được việc nó đã làm sáng nay.

- Cô...cô làm gì ở đây..?
- Cô gái này là ai vậy?

Thấy Cherry chỉ tay vào nó, Phuong phu nhân giờ mới để ý tới nó. Mặc dù nó xinh đẹp hơn Cherry nhưng trong lòng bà, Cherry vẫn là nhất.

- Cháu đến đây để thông báo với mọi người biết một chuyện: Cháu tuyên bố hủy hôn với Phuong gia.

Nghe hấn nói câu đó, Phuong lão gia và Phuong phu nhân không khỏi kích động. Cherry thì còn kích động hơn, quay sang nhìn mặt nó vẫn đang tươi cười.

- Sao lại có thể thế được?..Cậu đừng nghĩ hủy hôn dễ dàng như vậy được!
- Đúng đó, cậu chỉ vì một con nhóc bẩn thỉu mà hủy hôn với Phuong gia chúng tôi ư? - Phuong phu nhân không kìm được cho một cái liếc đầy khinh bỉ
- Tôi không cho bà xúc phạm bạn gái tôi như vậy! Hủy hôn là hủy hôn!
- Không được! Nếu cậu hủy hôn, Trương gia sẽ không có một sự giúp đỡ nào từ Phuong gia nữa! - Phuong phu nhân nói.
- Tuy bà. Phuong gia chỉ là một thế lực nhỏ, không có nó tập đoàn AA của nhà tôi vẫn có thể trụ được. Nên xin thứ lỗi, chuyện của Phuong gia và Trương gia kết thúc tại đây. Tôi về!

Nói rồi hấn kéo tay nó đi ra xe, để lại 3 người đang đứng ngơ ngác ở đó.

- Cha ơi làm sao bây giờ? Con yêu Zac, con không thể mất anh ấy được.. - Cherry vừa khóc vừa nói với cha mình.
- Con đừng lo, chỉ cần không có con tiện nhân kia thì nó sẽ quay trở về với con, yên tâm để ta xử lý.

- Không được cha à, con đã thấy rồi. Cô ta là có võ, không dễ dàng đụng tới đâu.

- Gì chứ! Cả đời này ta muốn gì cũng được, có chi phải để con nhóc miệng hôi sữa đó cản đường. Con cứ yên phận ở nhà, không phải đi học nữa, để mọi chuyện đó ta giải quyết!

Quay trở về hấn và nó. Sau khi rời khỏi Phương gia, trong lúc trên đường tới bệnh viện, nó không kiềm chế được hỏi một câu.

- Tại sao anh và Cherry lại có hôn ước?

- Ông nội anh và ông nội Cherry là bạn tốt. Khi đi bộ đội, ông nội anh được ông nội Cherry cứu sống một lần, từ đó thành anh em kết nghĩa. Sau khi giải ngũ, hai người mới cùng nhau vật lộn trên thương trường, lập nên tập đoàn AA và tập đoàn Over. Khi anh và Cherry được sinh ra, hai ông liền nghĩ tới chuyện lập hôn ước, nhưng chỉ hứa hẹn bằng lời nói, chưa hề được viết trên giấy. Và lại bây giờ hai người đã mất, hôn ước đó không còn giá trị nhưng mà Phương gia cứ khẳng khái nhận anh làm con rể, bởi vì thứ họ quan tâm là thế lực và tiền bạc mà tập đoàn AA mang lại cho họ.

- Nhưng bố mẹ anh thì sẽ nghĩ như nào về chuyện này?

- Đừng lo. Từ nhỏ Cherry đã có tính kiêu ngạo của tiểu thư nên cha mẹ anh không hề thích Cherry. Họ cũng chỉ nghĩ hôn ước này không có giá trị gì cả. Hai người luôn mong anh sẽ tìm được người khác thích hợp làm con dâu cho Trương gia. Và bây giờ anh đã tìm được người vô cùng thích hợp, em đó.

- Này Trương Tuấn Anh, anh nghiêm túc một chút, mối quan hệ của chúng ta chỉ là giả.

Hấn không nói gì tiếp, chỉ im lặng suy nghĩ

* Sớm thôi, tôi sẽ biến em thành của tôi *

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Bang chủ kill

Khi đưa nó đến bệnh viện, bỗng nhiên hấn nhận được cuộc gọi từ Kevin - Zac, cậu đang ở đâu? Bọn bang KILL đang đến làm loạn bar YY này.

- Sao cơ? Cậu cảm chân bọn chúng, tôi đến ngay.

Nói xong hấn mới gọi điện cho Emily

- Zac à, có chuyện gì vậy? Nói nhanh để tôi còn đi ăn.

- Emily, Hani đang ở chỗ Jonghyun, tí nữa cậu qua đón cậu ấy giùm tôi.

- Ờ ok.

Bar YY...

- Bang chủ của chúng mày đâu? Gọi ra đây bằng không tao đập nát cái quán bar này.!

Bang chủ của KILL là một người đàn ông trên 40, nước da ngăm đen có vết sẹo dài ở mắt

- Ông chú, sao ông không ở nhà nghỉ ngơi mà lại ra đây làm gì? Tuổi già sức yếu nên ở nhà - Kevin nói bằng một giọng đầy châm chọc.

- Cái lũ nhóc miệng hôi sữa dám dạy đời ta ư? Mau gọi bang chủ của chúng mày ra đây!

- Nghe nói lão sư tìm tôi? - Hấn bước từ xe ra, tiến đến bên cạnh Eric và Kevin.

- Haha..lão sư..haha - Cả Eric và Kevin cùng phá lên cười.

- Ngậm miệng! Chúng mày khôn hồn thì đưa tao lô vũ khí vừa mới chuyển từ Italy ra đây thì bọn tao sẽ tha cho chúng mày

- Ông lão nghĩ gì vậy? Ông nghĩ có thể có được lô vũ khí đó dễ dàng vậy sao? - Eric lên tiếng

- Chúng mày quả thật đúng là một lũ nhóc ngoan cố! Người đâu! Xông lên đập nát xương chúng nó cho tao!

Hàng ngàn người xông lên nhưng 3 bọn hấn lùi về phía sau, để cho người của mình giải quyết. Và đúng như dự đoán, người bên bang KILL chết không nhắm mắt còn người của bọn hấn chỉ bị thương tích nhẹ.

- Một lũ ần hại! Có vài đứa nhóc mà cũng không lại nổi! - Bang chủ KILL kích động nói.
- Này ông già, người của bên ông đánh đấm như vuốt má ý - Một người bên bang bọn hấn lên tiếng.
- Được rồi, đưa ông cụ này về bang, nhét vào ngục chờ bọn ta đến - Eric nói
- Tuân lệnh bang chủ.

Sau khi tên đó bị áp giải đi, Kevin mới lên tiếng

- Đúng là một lão già mà...haizz
- Cậu không nghĩ một ngày nào đó cậu sẽ thế à? - Hấn cười.
- Cậu đây vẫn còn trẻ chán nhé. Còn lâu mới như lão già ấy.

Rồi cả 3 cùng cười vì câu nói của Kevin.

- Zac đẹp trai, tí nữa cho bọn tôi đi nhờ nhé... - Eric nói
- Xe các cậu đâu?
- Bị vợ tịch thu làm của riêng rồi - Kevin thờ dãi.
- Haha...khô thân.

Trên đường về, hấn mới gọi cho Emily

- Này Emily, cậu đưa Hani về chưa?
- Vợ tôi à, đưa tôi nói chuyện nào. - Eric đưa tay định giành lấy điện thoại từ tay Zac.
- Cô ấy mất chìa khoá nhà, bọn tôi đang đi tìm nè. - Emily nói
- Đúng là hồ đồ mà, cậu đưa Hani về nhà tôi, gọi cả Stacy sang. Tôi rước chồng các cậu về đó. Coi như chúng ta làm tiệc ngủ đêm đi.
- Này Zac, tôi nhớ tiệc ngủ đêm chỉ dành cho con gái có mà.
- Bình đẳng chút đi, trai gái có làm sao đâu. Cậu đừng để tôi kiện cậu vì tội phân biệt đối xử nhé.
- Rồi được rồi.

Cúp điện thoại, hấn mới đạp chân ga, phóng nhanh về nhà

- Này Zac, cậu đưa bọn tôi về nhà cậu làm gì? Nhà bọn tôi đi hướng kia cơ mà? - Kevin chỉ tay về phía sau
- Tiệc ngủ đêm. - Hấn ngắn gọn đáp
- Chúng ta thành mỹ nữ từ bao giờ đấy - Eric
- Tôi chỉ muốn các cậu dành thời gian cho vợ các cậu thôi mà. Về sau các cậu sẽ phải cảm ơn tôi đấy.
- Ô ô, dùng chiêu dụ dỗ vào hang hả? - Kevin cười.

Thế là cả 3 người cùng cười một cách xấu xa trên suốt đường về nhà.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Tiệc ngủ đêm

Khi bọn hắn về đến nhà, bọn nó đang ngồi ở phòng khách xem tivi. Vừa bước vào cửa, Stacy đã đi ra với cái mặt nạ trên mặt. - Mẹ ơi...Maaaaa!!! - Kevin hét lên.

- Ma cái đầu nguoi ý. Ai cho gọi ta là ma hả?

- Ô vợ à, anh tưởng em là ma....

- Hừ.!

Stacy không thèm đếm xỉa gì đến Kevin, quay người bước về phía sofa, nơi mà nó và Emily đang ngồi xem ca nhạc. Nhìn thấy Emiky, mắt Eric sáng lên như tìm được vàng, chạy nhanh đến sofa, ôm Emily vào lòng

- Vợ à, nhớ anh không?

- Nhớ!

- Anh yêu vợ nhiều lắm ý..

Nhìn thấy đôi kia tình cảm, Kevin cũng thử bắt chước, quay ra nói với Stacy.

- Vợ ơi anh yêu vợ.

- Em cũng thế - Stacy đáp

- Em cũng yêu chồng em à - Nghe thấy Stacy nói thế, Kevin mới hí hửng hỏi lại.

- Không, em cũng yêu em chứ không yêu anh. - Stacy thản nhiên nói.

- Ô ô, "tình củm" quá đi - Eric trêu chọc.

- Nguoi cầm mồm - Mặt Kevin đen lại, liếc xéo Eric một cái.

Trong khi hai cặp kia đang "bồi dưỡng tình cảm", nó đang ở bên ngoài chơi với Lily, con chó nhà hắn.

- Lily à, em đây chơi với chị đi - Nhìn con chó đang lười biếng nằm trong chuồng, nó mới năn nỉ.

-...

- Lily à.... - Nó cố gắng kéo dài giọng

- Lily ơi - Bỗng một tiếng nam trầm ấm vang lên

Cô chó nhỏ này mở to mắt, phi từ trong chuồng ra với tốc độ ánh sáng, chạy đến bên hắn. Hắn ngồi xổm xuống, xoa đầu Lily rất cưng chiều. Nhìn con chó "mê trai" đó mà mặt nó cau có.

- Hám trai - Nó thốt lên.

Lily như hiểu nó đang nói gì, quay ra liếc nó một cái rồi kêu

- Gâu..gâu..

- Lily ngoan, là Hani hư. - Hắn dịu dàng xoa đầu Lily.

- Tôi làm gì mà bảo tôi hư hả.?

- Cô nói xấu Lily chứ bộ - Hắn "hồn nhiên, ngây thơ" đáp.

- Hừ, không thèm chơi với đồ hám trai như nó - Nó liếc Lily rồi bực bội bỏ vào nhà.

Khi bóng nó đã khuất, hắn mới quay ra nhìn Lily đang giương đôi mắt to tròn lấp lánh nhìn hắn.

- Đừng để ý đến cô ấy, mai ta dẫn Lily đi chơi nha - Hắn nói rồi đứng dậy đi vào nhà.

Lily cũng ngoan ngoãn vào chuồng, nằm xuống đánh một giấc mộng. Trong nhà, Eric đang ngồi ôm Emily trên ghế, Stacy thì đuổi Kevin chạy quanh nhà còn nó thì đang hí hoáy trong bếp. Định đi vào xem nó làm thì điện thoại hắn kêu lên một tiếng. Mở ra điện thoại ra mới thấy tin nhắn từ Kai

- Đây Zac, điều tra xong rồi. Người bán Jonghyun là người của bọn Ma Vương.

Ma Vương sao? Bọn chúng có thù hằn gì với nó à? Phải tìm hiểu mới được. Nghĩ rồi hấn ngán một cái tin cho Kai

- Được rồi.

- Nghe nói nhà cậu mở tiệc ngủ. Mấy người trở thành thực nữ từ khi nào đấy? Cho tôi qua nhập hội với.

- Muốn thì qua.

Nhấn xong, hấn chạy vào trong bếp thì thấy nó đang đánh bột trong bát. Nhìn thứ bột nhão nhoét kì lạ đó mà hấn cau mày hỏi

- Cô đang làm gì đấy?

- Làm bánh - Nó không màng bận tâm đến hấn, tiếp tục đánh bột.

- Đó là bánh á? - Hấn chỉ tay vào bát bột của nó.

- Thế anh nghĩ là gì?

- Cái thứ nhão nhoét đó được gọi là bánh á? Ăn có đau bụng không? - Hấn ngu ngơ hỏi

- Anh đúng là loại đầu óc chỉ dùng để kinh doanh mà..Đây là bột bánh, nướng lên thì sẽ thành bánh. Thứ bột nhão nhoét mà anh nói khi nướng lên sẽ thành bánh quy.

- Ồ..Làm nhiều một chút để tôi thử tay nghề của cô.

- Biển.

Nó không thương tiếc đá hấn ra, chiếm trọn căn bếp. Một lúc sau, từ chiếc xe màu đen, Kai đi ra, chạy vào nhà rồi hét lớn

- Chồng Zac ơi!! Vợ đến rồi nè!!

Hấn từ trong phòng đi ra, tặng ngay cho Kai một quả đấm giữa mặt.

- Tôi làm chồng cậu bao giờ?! Cái tên này bị người ta tẩy não rồi à?

- Hic..Đùa một chút thôi mà..Tôi mang cả đồ ăn đến đây góp vui nè mà bị bạo hành..chẳng lẽ lại cảm hết đi về.. - Kai xót xa ôm mặt nói

- Đồ ăn á? Anh vào đây ngồi đi. Tên Zac không biết tiếp khách là gì hết á. - Stacy từ đâu bay ra ôm lấy túi đồ ăn.

- Đúng là..vì ăn mà bán đứng bạn bè - Hấn buồn rầu nói.

- Kai đến hả? Lại ăn bánh nè - Nó từ trong bếp bê ra một đĩa bánh quy to đùng.

- Ồ Hani đảm đang ghê..về nhà làm osin cho anh nhé. - Kai cầm một chiếc bánh quy lên, vừa ăn vừa nói

- Nghĩ gì vậy cha? - Nó dùng tay cốc một cái vào đầu Kai.

Sau khi ăn no nê, 7 người mới trải túi ngủ tìm thấy trong tầng hầm nhà hấn lên mặt sàn phòng khách rồi cùng nhau tiến vào giấc mộng.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Bang chủ dragon

Choang..choang..choang.. Một âm thanh chói tai vang lên khắp nhà hấn. Stacy và Emily đang ngủ thì bị đánh thức, ngồi hấn dậy bật tai rồi la lớn

- THĂNG NÀO KHÔNG CHO TA NGỦ HẢ!!!!

- Giờ này ngủ gì nữa hả? Mặt trời đốt sắp cháy mông rồi nè! Dậy ăn trưa nhanh.

- Thăng chồng chết tiệt kia không nghĩ được cách đánh thức nào nhẹ hơn hả?!

- Em cũng công nhận anh là chồng em rồi hả? Vui ghê á! - Kevin mừng đến nhảy cẫng lên chạy vào bếp.

- Tên kia đứng lại cho ta nhanh! - Nói rồi Stacy đứng dậy chạy đuổi theo Kevin

Hắn và nó đang ăn trưa nhìn Kevin và Stacy cứ chạy vòng quanh mà không khỏi chóng mặt. Không kiềm chế được hắn lên tiếng

- Hai người này không yên ổn được một ngày sao?!

- Zac à, chúc mừng người anh em của cậu đi nào. Tôi vừa được công nhận là chồng cô ấy đó!

- Hừ - Stacy không thèm đuổi theo Kevin nữa, bỏ lên lầu làm vsen. Thấy Stacy bỏ đi, Kevin cũng chạy theo, để lại nó và hắn.

- Ăn nhanh một chút, tôi dẫn cô đến một nơi.

- Đi đâu vậy? - Nó tò mò hỏi

- Khu vui chơi của tôi.

- Thật hả? - Nó nghe đến khu vui chơi mà mắt nó sáng lên, ăn thật nhanh cho hết bữa trưa.

Sau khi ăn xong, hắn bỏ lại 5 người đang làm loạn nhà, dẫn nó đi ra xe. Suốt đường đi, nó cứ hào hứng không thôi. Nhưng sự hào hứng của nó ngừng lại khi xe của hắn tiến vào một khu rừng.

- Tôi tưởng ta đến khu vui chơi?

- Thì đang đi mà.

- Có khu vui chơi trong rừng hả?

- Đây là khu vui chơi của tôi.

Xe của hắn băng qua hàng cây trúc cao lớn, dừng lại trước một dãy nhà bằng thép to lớn, rộng đến nỗi không thể nhìn thấy hết được. Tiến đến trước cửa, nó mới ngạc nhiên khi nhìn thấy dòng chữ to lớn ghi "Bang Dragon" với hình con rồng bên cạnh. Đây là căn cứ của bang phái nổi nhất trong giới hắc đạo mà, hắn dẫn nó đến đây làm gì? Nó quay sang nhìn hắn, không kìm được thốt lên một câu

- Anh dẫn tôi đến đây làm gì?

- Chơi - Hắn ngắn gọn đáp

- Anh là người của bang Dragon sao? Bố mẹ anh biết chuyện này không? Mọi người biết chuyện này không?

- Cô hỏi nhiều quá đấy.

- Bang chủ cho phép anh dẫn người vào đây sao?

- Ừ.

- Tôi nghe nói bang chủ Dragon vẫn còn khá trẻ nhưng mà tính tình biến thái vô cùng. Có phải thật không?

- Biến thái ư? - Hắn cau mày (Bang chủ đang đứng trước mặt chị đấy chị ơi ==")

- Hôm nay tôi phải tận mắt nhìn thấy tên biến thái đó mới được. Anh giúp tôi nhé?

- Ừ - Hắn nở nụ cười nhẹ, chuyện vui sắp bắt đầu rồi đây.

Trước cửa có rất nhiều người mặc y phục đen đang đứng canh gác. Nhìn thấy hắn, đám người đó cúi gập người xuống nói

- Bang chủ!

- Ừ - Hắn nói một câu, trên mặt vẫn lạnh băng.

Nghe thấy người mặc y phục đen đó nói thế, nó mới mắt chữ O mồm chữ A quay sang nhìn hắn. Từ từ đã, bang chủ á?! Vậy bang chủ biến thái đó là..hắn ư?! Không thể nào. Nhìn thấy nó đang ngạc nhiên nhìn chằm chằm vào mình, hắn mới nói lên một câu, cắt đứt dòng suy nghĩ của nó

- Tôi giúp cô nhìn thấy tận mắt vị bang chủ biến thái mà cô nói rồi nhé.

- Anh..anh..là..bang..chủ..ư..?

- Cô tiêu hóa chậm zữ vậy? Mấy người kia vừa nói rồi còn gì?

- Tôi xin lỗi bang chủ. Mong bang chủ tha lỗi - Nó cúi gập người xuống trước mặt hắn.

- Ngẩng lên đi. Hôm nay tâm trạng tôi tốt nên không phạt cô đâu.

- Đa tạ bang chủ - Nó cúi người xuống thêm một lần nữa

Hai người cứ tiếp tục đi cho đến khi dừng lại trước một căn phòng ở phía cuối hành lang. Hắn mở cửa, bật đèn lên. Đập vào mắt nó là một căn phòng tập luyện vô cùng rộng lớn với cái khán đài như trong đám bốc được đặt giữa phòng.

- Anh đưa tôi đến đây làm gì vậy? - Nó quay sang hắn hỏi

- Thử tài năng của cô.

- Thử tài ư?

- Đúng vậy. Đây là khu vui chơi của tôi. Tôi sẽ xem cô mạnh tới cỡ nào.

- Không có phần thưởng ư?

- Cô muốn gì?

- Cứ coi như anh đặt cho tôi một thử thách đi. Nếu tôi vượt qua thử thách, anh làm osin cho tôi 2 ngày.

- Hả? Osin á? Vừa là thiếu gia tập đoàn AA vừa là bang chủ Dragon mà cô bắt tôi đi làm osin cho cô á?

- Anh không vừa lòng sao?

- Đương nhiên là không rồi! Cô chọn cái khác đi!

- Tôi là người được thưởng hay anh là người được thưởng hả?

- Tôi không biết. Cô chọn phần thưởng khác đi.

Sau một hồi tranh luận, cuối cùng nó mới đưa ra được quyết định

- Vậy thì cung cấp đồ ăn vặt cho tôi trong 1 tuần.

- Được.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Hoàn thành thử thách

- Dragon được chia làm 4 cấp độ: Black, White, Silver, Gold. Trong đó Black là cấp độ thấp nhất còn Gold là cao nhất. Thường thì chúng tôi để cấp White làm ám vệ... - Anh nói xong chưa vậy? Buồn ngủ quá - Nó ngáp.

- Tôi chỉ muốn cho cô hiểu thêm về bang phai thôi - Hắn đút tay vào túi quần đứng nhìn nó.

- Đợi anh nói xong chắc tôi ngủ được 3 giấc rồi đấy.

- Cô không có ấn tượng về Dragon à?

- Tôi có ấn tượng nhưng mà trong thế giới của tôi chỉ có hành động chứ không có nhiều lời. Ai như anh ngồi nói liên hồi làm tôi tưởng nhớ đến giờ học Văn quá.

- Hừ. Nếu cô muốn hành động thì cho cô hành động. Chỉ cần cô đánh ngã bọn họ thì cô sẽ thắng

Đầu tiên, cấp độ Black.

5 người đàn ông liền đứng lên khán đài. Trông họ cũng khá là cao to nhưng cũng chỉ hơn nó được 5cm. Nó liếc nhìn 5 người đàn ông đó rồi quay sang hắn

- Cho tôi mượn cái ghế.
- Để làm gì? - Hấn nhíu mày.
- Đương nhiên là ngồi rồi.

Hấn cầm một cái ghế đưa cho nó. Nó nhận lấy rồi ngồi xuống một cách thân nhiên, nhàn nhả nhìn 5 người trước mặt nó

- Các anh cứ tấn công thoải mái.
- Tôi không nung tay đâu nhé. - Một người nói
- Cứ việc, ra đòn mạnh nhất cho tôi xem bản lĩnh các anh đến đâu - Nó nở nụ cười thách thức.

Cùng một lúc, cả 5 người cùng xông lên còn nó thì vẫn yên vị trên chiếc ghế. Ở dưới hấn luôn tự hỏi nó đang làm gì. Khi nắm đấm của một người đã đến gần, nó mới dùng tay chặn lại, đồng thời đá vào chân người đàn ông, làm hấn ta ngã xuống. Xong nó đứng lên ghế, nhảy lên không trung lộn nhào vài cái, đá trúng đầu tên khác. Cứ thế, cả 5 người cùng gục xuống trong chưa đầy 2p. Rồi nó lại ngồi xuống ghế nhìn hấn

- Chán quá vậy. Người của anh sao mà yếu thế?
- Cô cứ bình tĩnh đi. Trò chơi còn dài.

Tiếp đến, cấp độ White.

Có 2 người đàn ông cao to hơn 5 người kia bước lên khán đài. Trong đó có một người sẹo đầy mặt, chứng tỏ bị hành hạ rất nhiều. Nó mới nói

- Anh đúng là không biết thương người gì cả. Để họ sẹo đầy mặt trông đáng thương không cơ chứ.
- Cô gái, chúng tôi không cần cô thương hại. Đối với một cô gái nhỏ con như cô đạt đến cấp độ White quả thật là ấn tượng.
- Vậy anh sẽ ấn tượng hơn khi tôi hạ gục anh.
- Cô quả thật có lá gan lớn nhĩ cô bé.
- Quá khen. Tấn công đi.

Lần này không phải cả 2 cùng xông lên mà từng người xông lên. Quả thật người ở cấp White có mạnh hơn Black. Khi người đó lao đến, nó nhanh chóng chạy ra sau, leo lên lưng hấn, khoá chặt đầu hấn ta lại rồi vật xuống. Còn người kia thì khi định đấm nó bị nó giữ lại, nhảy lên, dùng cả hai chân đạp vào bụng hấn ta, làm hấn văng ra xa. Thế là cả hai người cùng ngã xuống còn nó vẫn chưa mất một cọng tóc. Hấn ngồi ở dưới có chút ấn tượng về nó.

Cấp độ Silver.

Lần này là một người phụ nữ có vóc dáng khá là đẹp bước lên. Nó tròn mắt nhìn hấn, phụ nữ ư? Hấn kêu nó đánh người cùng phái với nó á? Người phụ nữ này khá là lịch sự, khi bước lên khán đài có giới thiệu về mình.

- Xin chào, tôi là Ánh, cận vệ thân tín của bang chủ.
- Xin chào, tôi là Hani.
- Tôi rất khâm phục người như cô đấy.
- Chị quá khen.

Rồi Ánh xông lên, có ý định đánh ra sau gáy nó. Thoạt nhìn nó biết ngay là người phụ nữ có điểm mạnh là đánh vào huyệt. Khi Ánh kịp xông đến, nó dùng chân đá thật mạnh, làm Ánh lộn vài vòng trên không trung như vẫn đáp đất an toàn.

- Được đấy.
- Có vẻ chị thích đánh vào huyệt nhĩ?
- Quả là một cô gái tinh ý.

Rồi Ánh lại lao đến. Nó xoay người, dùng chân đạp vào bụng cô mạnh đến nỗi Ánh ngã xuống sàn. Nó đi đến bên cạnh, đỡ Ánh dậy.

- Cô đúng là cá tính, thảo nào bang chủ để ý đến cô. Hẹn chúng ta sớm có thêm trận đấu nữa.
- Được thôi.

Khi Ánh đã đi, nó mới nằm xuống sàn.

- Mệt rồi hả? - Hấn bước lên khán đài, ngồi xổm xuống bên nó.
- Không mệt, tại tôi chán quá. Khi nào tôi mới được ăn?
- Cô chỉ nghĩ đến ăn à?
- Không ăn sao sống được? - Nó bấu môi.
- Giờ tôi mới biết, cô ngoài đời và khi đánh nhau là 2 con người hoàn toàn khác nhau.
- Sư phụ tôi đã bảo: Khi đánh nhau không được bộc lộ cảm xúc, điều đó chỉ làm cho ta yếu đi.
- Liệu sư phụ cô có thu nhập tôi không nhỉ? - Hấn trêu.
- Ông ấy mất rồi - Nó nói
- ...
- Anh còn việc gì thì nhanh lên để tôi còn ăn.

Nó định đứng dậy thì bị hấn khoá tay, đè nó xuống, dùng cánh tay chặn cổ nó.

- Đừng để bị phân tâm chứ?
- Vậy anh là người cuối cùng đấu với tôi sao?
- Phải - Hấn suy nghĩ một lúc rồi nói.

Nó dùng chân đạp người hấn ra, xoay người lại đè lên người hấn, khoá cả tay chân hấn lại

- Chắc chắn, anh nên để ý khoá chân đối thủ vào chứ.
- Cô làm tôi ấn tượng đó chứ.
- Bây giờ tôi đi ăn được chưa?
- Đi, tôi đưa cô đi.

Rồi nó bỏ hấn ra. Bước đến gần cửa thì bị hấn túm lấy, ép chặt vào tường. Mắt hấn cứ nhìn thẳng vào nó, làm mặt nó đỏ lên.

- Anh định làm gì?
- Hấn Thực Nhi, làm người yêu tôi nhé!
- Hả?! Tôi chưa thấy người nào tỏ tình như vậy á?
- Giờ cô thấy rồi đấy. Đây là việc thứ 2, tôi muốn cô làm người yêu tôi.
- Anh nói nốt việc thứ 3 đi để tôi giải quyết cho nhanh.
- Khi nào đến thời điểm tôi sẽ nói.
- Tôi được quyền lựa chọn không?
- Không được lựa chọn.

- ...

Thấy nó không nói gì, hấn mới lên tiếng nói tiếp

- Hani này, từ khi tôi nhìn thấy em tim tôi đã loạn nhịp rồi. Tôi không ngày nào là không nghĩ về em. Hình ảnh em lúc nào cũng lấp đầy tâm trí tôi. Nhìn thấy em đau khổ trong tim tôi càng đau khổ hơn. Nên tôi mong em sẽ chấp nhận tôi.
- Zac này..

- Hà?

-...Tôi làm em của anh bao giờ hả? Tôi bằng tuổi anh đấy nhé, còn sinh ra trước anh 2 tháng nữa, gọi tôi bằng chị đi..

- Không bao giờ, em có đồng ý không hả?

Rồi nó miễn cưỡng gật đầu một cái xong đỏ mặt quay đi. Hấn không khỏi mừng thầm, xoay mặt nó quay lại, đặt lên môi nó một nụ hôn nhẹ nhàng.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Jonghyun tỉnh lại

Hôn nó đến 5 phút trời hấn mới buông nó ra. Nhìn về mặt không còn dưỡng khí của nó mà hấn không khỏi hài lòng. - Anh..anh..định giết người đấy à?

- Nếu em chết, anh nguyện chết cùng em.

- Dẻo miệng.

- Bây giờ em muốn đi đâu hả người yêu nhỏ? - Hấn ân cần đưa tay lên vuốt nhẹ tóc nó.

- Đi xem phim đi. - Nó suy nghĩ một lúc rồi nói.

Thế là hấn dẫn nó đến rạp phim nổi tiếng nhất của Mỹ. Nhìn thấy hấn, chị nhân viên bán vé mới cúi đầu cung kính.

- Xin chào thiếu gia.

- Ủ.

Nghe chị nhân viên gọi hấn là thiếu gia, nó mới nhú ày nói thảm vào tai hấn.

- Nơi đây cũng là của nhà anh à?

- Đương nhiên rồi.

- Có chỗ nào ở trên nước này không phải của nhà anh không hả?

- Nhà vệ sinh công cộng. - Hấn nghĩ rồi nói nhỏ vào tai nó.

- Em muốn xem phim gì?

- Cả hai cùng nói nhé! 1..2..3..

- Tom and Jerry!! - Cả hai đồng thanh.

- Được rồi, cho 2 vé xem Tom and Jerry - Hấn nói với chị nhân viên bán vé.

Trong khi xem phim, cả 2 người không thèm quan tâm đến ai cả, cùng nhau ôm bụng cười lớn. Nhìn thấy cặp đôi như vậy, mọi người trong rạp người thì tặng cho nó và hấn ánh mắt ngưỡng mộ, người thì cho ánh mắt đề phòng tránh xa (Hấn: Sao anh lại đối xử với em như người ngoài hành tinh thể T.T). Khi đi ra ngoài, hấn và nó vẫn còn buồn cười về bộ phim.

- Anh nhìn thấy mặt con Tom không..haha..

- Con Jerry mới buồn cười..

- Reng..reng..reng. - Tiếng điện thoại nó vang lên, cắt đứt cuộc nói chuyện.

- Alo - Nó nghe máy.

-...

- Thật ư? Tôi sẽ đến ngay.!

- Ai vậy? - Khi nó cúp điện thoại hẳn mới quay sang hỏi

- Bác sĩ bảo Jonghyun tỉnh rồi! - Nó cười.

- Đi, anh đưa em đến bệnh viện.

Bệnh viện...

- Jonghyun!! - Nó mở cửa chạy vào ôm lấy Jonghyun.

- A..đau..Bỏ em ra - Jonghyun bị ôm bất ngờ nên cảm thấy ngạc nhiên.

- Cái thằng bé này, chị nhớ em lắm đấy! - Nó xoa đầu Jonghyun.

- Em không nhớ chị đâu..blè. - Jonghyun lè lưỡi trêu chọc

- Ủa ai đây? - Nó chỉ tay về phía cô bé xinh xắn bên cạnh Jonghyun.

- Emma, em dâu của chị đấy. - Jonghyun cười đầy ẩn ý.

- Em chào chị, em tên Emma. Em chỉ là bạn của Jonghyun thôi ạ, chị đừng nghe cậu ấy nói đùa - Emma nói với nó.

- Chị tên Hani, mong em chỉ dạy cho thằng em của chị - Nó cười.

Nghe nó nói vậy, mặt Emma chốc lát đỏ bừng như trái cà chua.

- Anh Zac đâu? Đạo này anh ấy như nào rồi? - Jonghyun quay ra hỏi

- Đây thằng bé, chị đây không hỏi đi hỏi Zac hả? - Nó gõ đầu Jonghyun.

- Anh rề của em sao em không được hỏi hả? - Jonghyun bịu môi.

- Sao em biết hả?

- Là anh nói - Zac từ bên ngoài bước vào.

- Nhưng thằng bé vừa tỉnh lại mà.

- Em chưa nói cho chị em biết hả Jonghyun? - Hấn quay sang Jonghyun.

- Biết cái gì? Em không biết gì cả - Jonghyun quay đi.

- Thằng bé kia nói nhanh không chỉ gửi em về Hàn Quốc đấy! - Nó trợn mắt.

- Được rồi em nói. Thực ra là....

- Em ấy đã tỉnh lại từ tuần trước - Hấn nói

- Ở kia em nói cơ mà - Jonghyun nhìn hấn

- Anh chỉ giúp em thôi. - Hấn lè lưỡi

- CHOI JONGHYUN!!! THẾ LÀ THẾ NÀO HẢ? TỈNH LẠI TỪ TUẦN TRƯỚC SAO GIỜ MỚI NÓI VỚI CHỊ HẢ? - Nó "gầm"

Cả Jonghyun và Emma đều kinh ngạc khi nghe tiếng "gầm" của "sư tử hà đông"

- Chị bình tĩnh cái nào. Chị cũng biết em tỉnh lại rồi đấy thôi.

- Chị sẽ gửi em về Hàn Quốc.

- Thôi mà chị xinh đẹp. Chị biết em ở bên đó cô đơn thế nào mà... - Jonghyun nũng nịu

- Thôi chị đừng gửi Jonghyun về Hàn Quốc nha - Emma lên tiếng.

- Nghe lời em dâu chị sẽ không làm vậy - Nó nháy mắt với Emma.

Mặt Emma lại đỏ như trái cà chua lần nữa.

- Mà hai đứa quen nhau như thế nào đấy? - Nó dò xét.
- Chị không nhớ cô bé xinh xinh mà xin số của em trước khi em nằm viện hả?
- Ồ, hoá ra đó là Emma hả?
- Thế 2 đứa hẹn hò kiểu nào hả?
- Trong lúc em không ở đây Jonghyun lên ra ngoài hẹn hò - Hấn tựa lưng vào tường nói.
- Anh Zac! Sao anh bán đứng em vậy hả?
- Xin lỗi, bố mẹ anh bảo nói dối là hư - Hấn cười.
- Ồ! Hoá ra hẹn hò len lút hả? - Nó cười.
- Không phải len lút mà là công khai nhá! Vợ yêu nhĩ? - Jonghyun quàng vai Emma
- Đừng có làm em đau xấu hổ chứ? - Nó nhìn mặt Emma đỏ hơn cả quả cà chua mới lên tiếng.
- 2 cặp kia đâu? Em nhớ họ quá, cả anh Kai nữa! Hôm qua họ còn chưa vào thăm em. - Jonghyun nói tiếp
- Vậy mọi người đều giấu em việc Jonghyun tỉnh lại rồi hả? - Nó quay sang nhìn hấn.
- Jonghyun kia, cậu hại anh rồi đây này.
- Anh bảo mọi người giấu chị ý chứ bộ - Jonghyun ngây thơ nói
- Vậy là anh là chủ mưu? - Nó tiến gần hấn
- Hani oi anh xin lỗi mà, anh muốn làm em bất ngờ thôi - Hấn lay lay tay nó.
- Đi theo em - Nó kéo hấn ra ngoài.
- Liệu chị ý có làm gì không vậy? - Emma lo lắng hỏi Jonghyun
- Vợ đừng lo, chị ý là người "tốt bụng" nhất trên đời. - Jonghyun xoa đầu Emma
- Hani à mình đi đâu vậy? - Hấn để mặc cho nó kéo đi
- Trùng phạt anh - Nó đáp ngắn gọn.
- Há?! - Hấn tròn mắt.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Trùng phạt

- Hani oi anh xin lỗi mà.. - Hấn giả bộ về mặt cún con. - Anh bắt đầu giống Lily rồi đấy.
- Thì anh đang cố gắng làm giống Lily mà...
- Vậy thì dừng lại đi, nhìn gớm quá.
- Em dẫn anh đi đâu vậy? Trùng phạt có phải đi xa thế này không?
- Anh bắt đầu nhiều lời từ khi nào đấy?
- Đương nhiên từ khi yêu em rồi - Hấn đắc ý.

Nó dẫn hấn đến một khu vui chơi dành cho trẻ con ở trung tâm thành phố.

- Em muốn trừng phạt anh ở nơi này ư? - Hấn nhú mày nhìn lũ trẻ đang chạy đi chạy lại

- Chờ một tí nhé. - Nó nhảy mắt

- Các em ơi! Chị có bắt ngờ cho các em này! - Nó hét to.

Bọn trẻ nhìn thấy y như rằng chạy lại chỗ nó. Đứa thì ôm chân đứa thì kéo tay nó làm hấn rất không vui, Hani của hấn mà bọn nhóc con này dám động vào ư?

- Chị Hani đến chơi với bọn em phải không? - Một đứa bé váy hồng nói.

- Chị mang bắt ngờ đến cho các em đây. - Nó cúi xuống bế đứa bé váy hồng lên.

- Bất ngờ gì vậy chị? - Đứa bé khác hỏi.

- Đây. - Nó chỉ vào hấn.

- Hôm nay anh ấy đến đây để chơi với các em đó. Các em yêu cầu anh ý làm gì anh ấy sẽ làm đó. - Nó nói

- Em bán anh đi à? - Hấn đen mặt nhìn nó.

- Không có bán, chỉ trừng phạt anh thôi. - Nó thản nhiên đáp lại.

- Anh gì ơi anh nhảy "Ba con gấu" đi - Đứa nhóc áo anh tay cầm kẹo mút vừa ăn vừa nói

- Há?! - Hấn tròn mắt.

- Muốn em tha thứ cho anh thì làm đi - Nó nói thảm.

- Nào các em, mình hát đệm cho anh ấy nhảy nhé. - Nó ngồi xuống bên cạnh lũ trẻ.

- Gấu ba, gấu mẹ, gấu con....

Hấn bắt đầu đi phải nhảy theo. Đầu tiên giờ hai tay lên đầu làm tai gấu rồi bắt đầu lắc lư lắc lư. Có thể nói đây là ngày nhục nhã nhất cuộc đời của hấn, là thiếu gia tập đoàn AA lưng danh mà phải đến đây mua vui cho một bọn nhóc, thật là nhục không có chỗ mà chui xuống. Tất cả bọn trẻ và đương nhiên có thêm nó cùng phá lên cười khi nhìn hấn nhảy, trông thật là dễ thương và đáng yêu. Được cơ hội, nó lúi ngay mấy ra quay lại cảnh này, chắc chắn phải đưa cho mọi người xem nếu hấn ức hiếp nó mới được. Nhảy xong, đứa thì bắt hấn bế, đứa thì bắt hấn chơi đồ hàng, đứa thì bắt hấn chơi siêu nhân, lại còn bắt hấn ngồi im để trang điểm nữa chứ. Trốn được bọn trẻ, hấn mới ngồi xuống cái ghế đồ chơi hình công chúa nghỉ một lúc. Bỗng dưng có một đứa trẻ cầm bát thức ăn đến giờ ra trước mặt hấn. Hấn chưa kịp nói gì thì đứa trẻ đó đã lên tiếng

- Anh xinh đẹp ơi đút cho em.

- Há?! - Hấn tròn tròn mắt.

- Anh đút cho em đi không em mách chị Hani đó - Đứa trẻ đó dọa.

- Được rồi ngồi xuống đi anh đút cho ăn.

Đứa trẻ đó không nghĩ ngợi gì nhảy thẳng lên đùi hấn ngồi

- Em làm gì vậy! - Hấn bắt ngờ khi đứa trẻ ngồi lên đùi hấn.

- Đương nhiên là ngồi rồi.

- Sao em không ra ghế ngồi? - Hấn chỉ tay vào chiếc ghế đối diện.

- Đùi anh mềm hơn.

- Nhưng mà...

- Chị Hani ơi... - Đứa trẻ hét lên.

- Được rồi, cho em ngồi trên đùi anh - Hấn bịt miệng đứa trẻ lại.

- Anh tên gì?

- Trương Tuấn Anh, nhưng gọi là Zac.

- Em tên là Trịnh Minh Khải, mẹ em hay gọi em là bảo bối.
- Em là con của Trịnh Thanh Nga và Trịnh Nhật Nam hả?
- Sao anh biết ba mẹ em?
- Tình cờ thôi.

Tập đoàn Trịnh gia có thể nói là vô cùng nổi tiếng, ngang ngửa tập đoàn nhà hấn. Hấn đang nghĩ có nên bắt cóc luôn đứa trẻ này không để cho Trịnh gia hợp tác với AA (tg: chắc chắn, mưu mô xảo quyệt quá ==")

- Anh nhai cho em đi - Minh Khải nhìn miếng rau trên thìa rồi quay ra nói với hấn
- Sao em không tự nhai?
- Mẹ em vẫn hay làm thế mà, với lại răng em chưa đủ nhá - Minh Khải nhe hàm răng bé tí tẹo của cậu ra để chứng minh.
- Được rồi - Hấn đưa miếng rau vào miệng nhai rồi đút cho Minh Khải.
- Anh không có phi thuyền à?
- Phi thuyền sao? - Hấn nhún mày.
- Mẹ em hay làm phi thuyền cho em mà.
- Được rồi thì phi thuyền.

Hấn đưa chiếc thìa lượn vài vòng rồi đưa ra trước cái miệng bé nhỏ của Minh Khải.

- Phi thuyền đến đây.
- Aaa... - Minh Khải há mồm thật to để cho hấn đút.
- Anh à, khi nào anh có em bé? - Minh Khải vừa nhai vừa hỏi.
- Đợi chị Hani của em đồng ý lấy anh đã.
- Khi nào thì chị Hani đồng ý hả anh?
- Anh không biết nhưng mà khi nào chị Hani đồng ý thì anh báo với em nhá
- Anh hứa nhá, ngoắc tay đi - Minh Khải giờ ngón út ra.
- Anh hứa - Hấn cũng giờ ngón út ra ngoắc tay với Minh Khải.
- Bảo bối ơi! - Giọng của một người phụ nữ vang lên
- Mama - Minh Khải nhảy ra khỏi đùi hấn, chạy đến bên Trịnh Thanh Nga.
- Hôm nay bảo bối chơi vui không? - Trịnh Thanh Nga xoa đầu Minh Khải.
- Có mama à, Minh Khải còn được anh đẹp trai này đút cho ăn nữa đó - Minh Khải chỉ tay vào hấn.
- Xin chào Trịnh phu nhân - Hấn cúi đầu lễ phép.
- Cậu là thiếu gia của AA sao?
- Vâng thưa Trịnh phu nhân.
- Cảm ơn cậu đã dành thời gian chơi với Minh Khải. Tôi không biết rằng cậu thích trẻ con.
- Một chút thôi ạ.
- Anh đẹp trai khi nào em lại đến chơi với anh nha - Minh Khải vẫy tay với hấn rồi cùng Trịnh Thanh Nga đi.
- Anh có vẻ vui nhì? - Nó đưa chai nước khoáng ra trước mặt hấn.
- Hani ơi, em tha lỗi cho anh nha.

- Được rồi.
- Yêu em nhất. - Hấn nói rồi hôn nó một cái
- Anh làm gì vậy? Ở đây toàn trẻ con đấy nhé.
- Sớm muộn gì bọn trẻ cũng biết đó là gì thôi mà, anh hôn bạn gái anh có gì sai chứ?
- Da mặt anh thật dày.
- Haha...đi thôi anh dẫn em đi ăn.

Sau buổi hôm nay, hấn rút ra được một chân lí mới cho cuộc sống: Trẻ con mặc dù đáng yêu nhưng không nên sinh quá nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Đột nhập

6h sáng... - Zac ới dậy đi - Nó khẽ lay hấn.

- Hani à..Hani... - Hấn nửa tỉnh nửa mơ gọi tên nó.

- DẬY ĐI NHANH LÊN!!!! - Nó hét "nhỏ" vào tai hấn.

- Hani! Sao em lại ở đây? Mà sao em vào được nhà anh hả? - Hấn vừa xoa xoa tai nhìn nó ngạc nhiên

- Hôm qua học được chiêu cạy khoá cửa trên mạng nên hôm nay áp dụng thử, ai ngờ thành công. - Nó cười đắc ý.

- Anh có nên kiện em vì xâm nhập trái phép không nhỉ? Lại còn tự tiện vào phòng anh nữa, không chừng em đã làm gì anh rồi...

- Anh bị điên hả? Trong đầu anh có gì mà suy nghĩ linh tinh vậy hả?

- Trong đầu anh có em đó... - Hấn nũng nịu.

- Hứ, mà sao anh ngủ không mặc áo hả? - Nó đỏ mặt khi nhìn thấy hấn đi ngủ không hề mặc áo.

- Kệ anh chứ, em đỏ mặt làm gì? Thân thể anh vô cùng đẹp, em có thể nhìn thoải mái. Coi như trả nợ cho việc anh nhìn thấy cơ thể em lần trước đi - Hấn mỉm cười xấu xa

- Aaa...đồ thần kinh.. - Nó ôm mặt rồi chạy như bay ra khỏi phòng hấn.

- Đúng là. Muốn nhìn thì cứ nói, có cần phải đột nhập vào nhà người ta thế không chứ - Hấn nhìn ra phía ngoài cửa rồi cười

Sau khi làm vsen, hấn đi xuống lầu thì thấy nó đang bận bịu trong bếp. Quăng cái balo lên ghế, hấn chạy nhanh vào phòng bếp ôm nó

- Em đang làm gì đấy?

- Bữa sáng. - Nó cứ để mặc cho hấn ôm, tiếp tục làm bữa sáng.

- Sao không để người giúp việc làm?

- Em thích tự làm cơ. Nào bây giờ ăn nào - Nó giơ hai đĩa thức ăn có trứng ốp và thịt xông khói ra trước mặt hấn

- E..àm.on...úa (Em làm ngon quá) - Hấn vừa nhai nhìn nhoàm vừa nói.

- Ăn đi rồi đi học.

- Em không mang bữa sáng vào cho Jonghyun à?

- Không. Thăng bé vừa xuất viện chiều qua nên qua nhà Emma ở rồi. - Nó chọc chọc miếng trứng để hà giận.

- Thôi đi đến trường nào. - Hấn lấy giấy chùi mép cho nó rồi nói.

- Hôm nay đi bộ đi.

- Tuân lệnh vợ yêu.

- Ai là vợ anh hả?

- Sớm muộn gì em cũng là vợ anh thôi...

- Áo tương.

Thế là hấn và nó cùng nhau nắm tay đi đến trường trước bao nhiêu sự ghen tỵ của mọi người

- Đó là Zac và Hani 1 1 a 1 phải không? - Học sinh 1

- Ủ đúng rồi đó. Nghe nói bây giờ Hani là người yêu Zac đấy. - Học sinh 2

- Vậy là Z.E.K của tôi có chủ hết rồi..hic..hic. - Học sinh 3

- Đừng lo, nghe nói có Kai mới vào cũng đẹp trai và lại còn là bạn của Z.E.K nữa đó - Học sinh 4.

- Vậy coi như có thêm 1 tia hy vọng vậy. - Học sinh 5

Đằng sau sân trường...

- Daisy à, mày nghe tin Zac có người yêu chưa? - Sun hỏi.

- Có hay không tao vẫn phải dành lấy Zac bằng được. Hiện nay con Cherry đã nghỉ học, tao có thể thuận lợi tiếp cận Zac rồi. - Daisy khoanh tay nói.

- Tao cũng phải tiếp cận Eric bằng được - Sun nói.

- Tao cũng vậy. Kevin phải là của tao - Lin lên tiếng.

- May cho mày là Kai chưa có người yêu đấy - Sun quay ra nói với Sally

- Chớ vội mừng, chỉ là địch chưa xuất hiện thôi. - Daisy nhìn Sally.

Trong lớp...

- Các em, hôm nay cô có 2 tin vui. - Cô giáo nói

- Cuối cùng cô cũng nghỉ hưu à? - Học sinh 1

- Bọn em sẽ được một cô giáo xinh đẹp hơn cô dạy sao? - Học sinh 2

- Vậy thì trân trọng thông báo với các em sẽ nhìn mặt tôi cho đến khi ra khỏi cái trường này. Tin vui là nhà trường sẽ tổ chức một đợt đi chơi 3 ngày 2 đêm vào tuần này.

- Đi đâu hả cô - Emily hỏi.

- Chúng ta sẽ đi lên rừng phía Bắc để cắm trại ở đó.

- Khi nào đi hả cô? - Học sinh 2

- 2 ngày nữa. Do vậy các em về chuẩn bị đồ dùng cần thiết nhé. Chúng ta được phân công đi với bên 1 1 a 3.

- Thế tin vui thứ 2 là gì hả cô? - Học sinh 3

- À lớp ta hôm nay có bạn mới. Nhưng bây giờ vẫn chưa thấy đến.

- Trai hay gái hả cô? Cong hay thẳng hả cô? - Học sinh 4

- Đó là gái, nghe nói cũng là du học sinh Hàn giống Hani - Cô giáo nhìn về phía nó đang cúi đầu chơi game với hấn.

- Em ý hả cô? - Nó chỉ vào nó.

- Ủ. Không chừng là người quen của em đấy. - Cô giáo cười trừ.

- Hi hi - Nó cười.

- Thôi, giờ sách ra học bài.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Gặp lại người quen

* Do mình bận không có thời gian để giới thiệu từng nhân vật nên mình giới thiệu chung chung nha. Daisy, Sun, Lin và Sally cùng thích hần, Eric, Kevin và Kai. Đầu là tiểu thư con nhà giàu, nổi tiếng chảnh chọe và đánh đá. Còn nhân vật mới kia sẽ giới thiệu trong truyện nha. Giờ ra chơi..

- Ê, không biết học sinh mới có xinh không nhĩ? - Kai suy tư..

- Hám gái vừa thôi - Kevin cốc đầu Kai.

- Aiguu, chẳng phải ông cũng thế sao? Hồi xưa Stacy chưa xuất hiện là một ngày ông cặp một em đấy thôi.

- Ngươi im mồm, muốn vợ ta té ta lên à? - Kevin bịt miệng Kai

- Ô..a..a (Bỏ ta ra)

- Ê Hani, nếu đúng thật là người quen của bà thì nhường cho tui nha, bọn nó có gấu hết rồi còn tôi đơn phương độc mã buồn lắm đây nè. - Kai quay ra nói với Hani

- Được thôi. Vào lớp đi.

Trong lớp..

- Các em, học sinh mới đã đến rồi nè - Cô giáo nói

Sau đó một cô gái đội mũ đen bước vào, đứng trước mặt cả lớp.

- Em có thể bỏ mũ ra để giới thiệu bản thân không?

- Được thôi.

Cô gái đó từ từ cúi bỏ chiếc mũ đen đội trên đầu ra. Đập vào mắt chúng nó là một cô gái có khuôn mặt vô cùng baby gần giống với nó, điều đặc biệt ở đây là cô gái đó có mái tóc màu bạch kim rũ xuống ngang lưng.

- Soo..soo.. - Nó ngạc nhiên khi nhìn thấy mặt cô gái đó.

- Chào các bạn, mình là Mai Phuong Anh, nhưng cứ gọi mình là Kin. Mình là du học sinh Hàn Quốc mới chuyển đến đây. Tên tiếng Hàn của mình là Nam Sooyoung. Mong các bạn giúp đỡ. - Kin gặp người cúi chào.

- Xinh thật đó - Học sinh 1

- Gái Hàn ai mà chẳng xinh - Học sinh 2

- Được rồi, Kin xuống ngồi cạnh Kai nhé. - Cô giáo nói

- Vâng ạ.

Ngồi vào chỗ, Kin mới quay ra nhìn nó nói.

- Này Choi Jihyun, ngươi biết tấm khôi Hàn Quốc để ra đây à? Hôm nay ta phải dạy ngươi một bài học mới được.

- Sooyoung à, sao mày biết tao ở đây? Tao nhớ mày lắm đó nha.

- Vì mày hại tao 3 ngày 3 đêm để tìm mày đấy.

- Hi hi.

- Em quen cô ấy à? - Hấn quay ra hỏi nó

- Bạn thân của em ở bên Hàn đó. Cô ấy là một chuyên gia về bom, hồi xưa bọn em học cấp 2 cô ấy làm nổ nhà vệ sinh trường đến 15 lần anh biết không?

- Chuyên gia về bom hả?

- Ù húr.

- Chào bạn, mình tên là Kai. Vậy bạn là bạn của Hani à?

-Ừ, bạn thân.

- Làm quen nha - Kai nói

- Oki - Kin cươi.

Giờ ăn trưa...

- Kin này, mày ở bên Hàn thế nào rồi? - Nó hỏi Kin

- Cũng bình thường.

- Màỵ ăn gì tao đi mua?

- Gì cũng được.

- Chào bạn, mình là Stacy, đây là Emily. Đây là Zac, Eric và Kevin. Còn Kai thì bạn biết rồi đó. - Stacy làm quen

- Để mình đoán, 4 người này là hot boy của trường còn Emily là bạn gái của Eric, Stacy là của Kevin, Zac là của Hani còn Kai thì chả mà nào để ý.

- Này này sao tui lại chả ma nào để ý hả?

- Sao bạn biết giỏi thế? - Emily ngạc nhiên.

- Cái này gọi là giác quan thứ 6 - Kin nháy mắt.

- Aaaa...con kia! Ai cho mày làm thế hả? - Sun hét to khi bị một học sinh vô tình đổ nước quả lên người.

- Minh...mình..xin..lỗi - Cô gái đó cúi mặt xin lỗi

- Tao không chấp nhận lời xin lỗi của mày! Mày biết tao là ai mà dám làm thế hả?

- Huhu..mình..xin lỗi mà... - Cô gái đó khóc

- Chỉ là một con học sinh học bổng mà dám đụng đến tao ư?!

- Haizzz. Lại giờ thói tiêu thư rồi - Stacy nhìn Sun mà nhăn mặt

- Phải ra giúp cô gái kia mới được. - Emily lên tiếng.

- Mọi người cứ ngồi đây xem trò vui đi - Kín ngăn cản

Xong Kín lôi từ túi ra một viên bi tròn màu xanh rồi ném về phía Sun.

.

•

•

.

•

•

BÙM.....!!!!

Cả người Sun đều dính sơn xanh.

- Aaaaa...Đứa nào làm hả? - Sun quay ra nhìn về phía toàn trường đang cười mình
- Tao nè - Kin bước đến.
- Mà là ai hả?
- Tao là ai mà không cần biết. Lấy thân phận ra để ức hiếp kẻ yếu ư? Thấp hèn ghê - Kin sỉ nhục Sun
- Mà biết tao là ai không hả?! - Sun hét
- Ca sĩ opera hả? Mà hét như thế làm tao ù hết cả tai rồi nè. Nếu mà không đi làm ca sĩ quả thật là tiếc.
- Mà sẽ phải hối hận!
- Mà lướt đi trước khi tao cho mà ăn thêm sơn - Nói rồi Kin lôi từ trong túi ra một đồng viên bi đủ sắc màu.
- Hừ.! Tao sẽ trả thù! - Sun tức giận xoay người đi.
- Ê bạn, đừng để bị bắt nạt thế chứ? - Kin cúi xuống đỡ cô gái vừa bị Sun mắng lên.
- Cảm ơn bạn nhiều lắm!
- Không có gì.

Xong Kin quay về chỗ bọn hắn đang ngồi.

- Ê Kin này, cho tui mấy viên bi đó đi, nhìn hay quá à - Kai ngưỡng mộ nhìn Kin
- Kin ơi là Kin, ngày đầu tiên đi học có phải gây chú ý thế không? - Nó quay ra
- Kệ tao chứ! Chỉ muốn thử nghiệm bom màu tao mới chế thôi.
- Đừng nói mà lại định làm nổ vệ sinh trường đấy nhé?
- Mà đừng lo Hani à. Tao rút kinh nghiệm rồi. Chỉ cho nổ những đứa bắt nạt thôi. Kể ra cũng vui phết mà.
- Tối nay đi chơi đi nhĩ? - Stacy lên tiếng.
- Đi bar đi - Kevin nói.
- Ok - Cả lũ đồng thanh.
- Ê Hani, tao qua nhà mà ở nhé. Mới đến nên chưa có tìm được nhà. - Kin nói.
- Ủ, miễn là mà đừng nổ nhà tao là được rồi. - Nó cười
- Kin à, cho tui thử bom của bà đi mà - Kai nũng nịu.
- Cuối giờ nha. Cho mọi người cùng thử luôn.
- Kin là nhất - Cả lũ đồng thanh tập 2

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Bố mẹ jonghyun

Sau giờ học, cả lũ kéo nhau lên trên sân thượng để thử quả bom màu của Kin. Lôi từ trong túi ra hàng trăm viên bi rực rỡ sắc màu, Kin phân phát cho mỗi đứa một ít. - Đây, mọi người chỉ cần ném viên bi đi, khi viên bi chạm vào được một vật nào đó thì nó sẽ tự động phát nổ.

- Hay thật đó - Hân xem xét viên bi.

Đầu tiên, Kai ném thử một viên về phía sân trường. Đúng như Kin nói, khi viên bi chạm đất, tự động phát nổ, nhuộm màu cả một mảng lớn của sân trường.

- Kin này, sao viên bi bé như cái kẹo mà nổ lớn thế? - Kevin hỏi

- Đương nhiên rồi. Mình mất 2 năm mới là, được như vậy đấy. Đây mới chỉ là phát minh mới sáng chế thôi. Mình còn đang thử nghiệm một viên bi khác bé bằng móng tay có thể nổ cả một cây cổ thụ lớn.

- Kin mà ở trong Dragon sẽ giúp ích vô cùng. - Eric nói nhỏ vào tai hân.

- Dragon là cái gì vậy? - Kin hỏi.

- Sao cô nghe được? - Kai khó hiểu

- Sao tôi không nghe được? Có nói nhỏ đến mấy tôi cũng nghe được. - Kin nhún vai.

- Cô thính như chó ấy nhỉ - Kai trêu chọc.

- Cái tên kia! So sánh tôi với chó hả?

Nói rồi Kin lấy luôn viên bi cầm trong tay ném về phía Kai. Y như rằng Kai từ trên xuống dưới đều mang một màu hồng vô cùng nữ tính).

- Haha..haha..- Kin ôm bụng cười.

- Cái con nhỏ này - Kai chạy đuổi theo Kin.

Khi cả hai đang đuổi nhau quanh sân thượng thì 3 đôi kia đã nắm tay nhau đi về.

- Ê bọn kia! Đi đâu vậy? - Kai không đuổi theo Kin nữa mà chạy theo bọn hân.

- Đợi tôi với - Kin cũng xách dép chạy theo Kai.

Trong xe của hân....

- Hani à...

- Hử

- Kin cũng là sát thủ đúng không?

- Sao anh biết?

- Đoán mò thôi.

- Có thể nói Kin là sát thủ nhưng cô ấy chỉ chuyên về bom đạn. Bọn em đều học cùng một sư phụ nhưng mà theo hai kiểu khác nhau. Em thì học về võ thuật còn Kin học về chế tạo.

- Sư phụ em tài giỏi ghê á.

- Đương nhiên rồi. Ông ấy như là một người cha đối với em á.

- Reng..reng.. - Chuông điện thoại nó vang lên

- Alo

- Chị ơi cứu em!! Ba mẹ em đến đây rồi!

- Jonghyun à, sao ba mẹ em lên đây làm gì?

- Hic..hic..họ bắt em về Hàn Quốc mất! Cứu em chị ơi!!

- Được rồi, ở yên đây chị xử lí.
- Sao vậy? - Sau khi nó cúp điện thoại hẳn mới hỏi
- Cô chú em đến đây rồi. Họ định bắt Jonghyun về Hàn Quốc.
- Cứ để họ bắt.
- Anh bị điên à? Jonghyun mà đi thì em đâu em biết làm sao?
- Sao họ bắt về làm gì?
- Chắc lại là vấn đề học hành của thằng bé.
- Gửi nó vào Royal đi.
- Nhưng đây là trường cấp 3 mà?
- Em đúng là đãng trí. Trường Royal cấp 2 ở ngay cạnh trường mình đấy thôi. - Hấn cốc đầu nó
- Ồ ha, sao em quên được nhỉ? Anh nộp hồ sơ của Jonghyun cho em. Để em về nói với cô chú.
- Ừ.

Bước chân vào nhà, nó thấy cô chú nó ở Hàn đang ngồi giáo huấn Jonghyun còn cậu bé cứ cúi gầm mặt xuống.

- Con à, sao con không đi học mà ở nhà hả? - Cô nó nói
- Ta định sẽ đưa con về Hàn Quốc để con đi học.
- Nhưng ba à, con thích ở đây cùng chị Jihyun cơ.
- Cháu chào cô và chú - Nó lễ phép cúi người.
- Jihyun à, cháu xem. Thằng bé này đúng là ngang bướng mà, suốt ngày ở nhà, không thêm học hành gì hết.
- Cô và chú đừng lo, Jonghyun đang học trường Royal ở đây rồi. Hôm nay được nghỉ nên nó mới ở nhà đấy ạ.
- Royal ư? Hình như tôi nghe nói là trường nổi tiếng ở đây đấy ông à - Cô nó huyếch vai chú nó.
- Con có đang học tốt chứ? - Chú nó quay ra hỏi Jonghyun.
- Ba không tin con trai của mình sao?
- Được rồi. Ta tin. Nhưng để chứng minh con học tốt thì hàng tháng cứ gửi bảng điểm về bên nhà cho ta.
- Vâng ba à.
- Jihyun à, nhờ cháu chỉ dạy cho nó. Jonghyun nó vô cùng bướng bỉnh, từ bé cháu đã thấy rồi đấy.
- Không sao ạ. Cô và chú ở lại ăn cơm rồi hẵng đi.
- Thôi không cần, bọn ta phải về rồi.
- Để cháu tiễn cô chú.
- Cháu càng lớn càng giống mẹ nha. Vừa xinh đẹp còn hiền lành, tiếc là bây giờ họ không còn nữa.
- Bố mẹ cháu vẫn dõi theo cháu mà, cô chú đừng lo.

Sau khi hai người đã đi khuất, nó mới chạy vọt lên nhà đóng cửa lại.

- Em! Mai đến trường học.
- Em được học Royal thật à?
- Ừ, anh Zac nộp hồ sơ cho em rồi.

- Anh rể tốt ghê nha.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Trốn thoát

King...cong..... - a Tiếng chuông cửa nhà nó kêu lên. Jonghyun lê kết cái thân của cậu ra đến cửa. Mở cửa ra, không ai khác đó chính là hân.

- Anh rể, anh đến đây làm gì? - Nhìn thấy hân mặt Jonghyun tươi hân lên.

- Chị em đâu?

- Chị em đâu ý nhĩ? - Jonghyun nhìn quanh nhà.

- Anh cứ vào đi, để em đi tìm.

- Ừ.

Hân bước vào nhà rồi ngồi lên ghế sofa. Căn nhà của nó không hề to nhưng rất là ngăn nắp và sạch sẽ. Điều làm hân chú ý tới đó là khung ảnh được đặt trên bàn. Trong đó có 2 cô gái nhỏ đang quàng vai một ông cụ, cả 3 người đều tươi cười rất vui vẻ. Hân nhận ra ngay nó và Kin là 2 bé gái trong hình còn người đàn ông ở giữa chắc là sư phụ của hai người. Phải công nhận là hồi bé nó rất xinh xắn.

- Anh đang làm gì đấy? - Nó bước từ phòng ra.

- Hồi bé em xinh ghê nha - Hân chỉ tay vào khung hình khen

- Thế bây giờ em không xinh à? - Nó bĩu môi.

- Hani lúc nào cũng xinh cả.

- Đương nhiên rồi, em mà lại.

- Anh đến đây làm gì vậy?

- Qua đây - Hân vỗ vỗ cái ghế sofa.

Nó ngoan ngoãn bước đến rồi ngồi xuống. Chưa đặt được mông xuống thì đã bị hân nhào tới ôm vào lòng.

- Aaa..Anh làm gì đấy?

- Ôm em

- Bỏ em ra..

- Không bao giờ..

- Ở đây cấm trẻ em dưới 18 tuổi à? - Jonghyun từ trong bếp đi ra nhìn thấy hân và nó đang ôm nhau thì buồn cười.

- Anh bỏ ra đi. Thằng bé suy nghĩ lung tung bây giờ. - Nó đỏ mặt.

- Bà chần à, chị không phải xấu hổ đâu. Em không phải là chưa bao giờ xem phim tình cảm đâu...haha - Jonghyun ôm bụng cười.

- Ai là bà chần hả?

- Thế chị nghĩ ngoài chị ra còn ai nữa?...haha... Anh rể cẩn thận không bị chị em biến anh thành ông chần đấy..haha..

- Không sao, anh nguyện vì chị em - Hân vẫn ôm nó.

- Hai anh chị cứ tình tứ tiếp đi, em đi chơi với Emma đây.

Nói rồi Jonghyun đi ra ngoài. Nghe thấy tiếng đóng cửa, nó mới xoay người lại, vật hân ra ghế sofa

- Em bảo bỏ sao anh không bỏ hả?
- Anh ôm bạn gái anh thì sao hả?
- Nhưng đó là trước mặt Jonghyun.
- Chẳng phải thằng bé cũng có bạn gái đấy sao?
- Nhưng mà..
- Em xuống khỏi người anh trước, người ngoài nhìn thấy tưởng chúng ta đang làm điều mờ ám đấy.

Lúc này nó mới nhận ra nó đang ngồi trên người hắn. Chốc lát nó đỏ mặt rồi nhảy xuống khỏi người hắn.

- Hani à, Stacy bảo tối nay đi bả, em quên sao?
- Thật á? Chết rồi, đợi em đi thay quần áo. - Nó chạy như bay vào phòng rồi đóng cửa lại.
- Cứ bình tĩnh, không phải vội đâu. - Hắn lắc đầu cười.

Reng..reng..reng...

- Alo - Hắn nói vào điện thoại.
- Bang chủ! Lão già bang chủ KILL trốn thoát rồi! Nghi ngờ có người trong bang phản bội!
- Tập hợp các anh em, tôi về ngay.

Nói xong hắn gọi điện cho Kevin.

- Đây Kevin, lão già đó trốn rồi, tạm hoãn việc đi bar đi.
- Uôi uôi, hỏng hết cả kế hoạch của tôi. Tối nay tôi định tỏ tình với Stacy mà..hic hic...Tôi phải giết chết lão già đó mới được.
- Gọi cho cả Eric nữa.

Cúp điện thoại, hắn đi tới trước cửa phòng nó

- Hani à, trong bang có việc, anh phải về đó giải quyết, hôm nay không đi bar được rồi.
- Ờ cho em đi với. - Nó từ trong phòng nói vọng ra.
- Em ở nhà đi.
- Em muốn đi cùng anh - Nó mở cửa phòng.
- Con bé bướng bỉnh này có nghe lời anh không hả? - Hắn nhéo má nó.
- Đương nhiên là không.

Xong nó kéo tay bắn lòi ra khỏi nhà

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Kẻ phản bội (1)

- Bang Dragon..... - Nói! Tại sao lão già đó lại trốn thoát?! - Kevin đập bàn.
- Thưa, tôi chắc chắn là có kẻ trong bang phản bội. - Một người áo đen lên tiếng.
- Bây giờ làm sao hả Zac? - Eric quay ra.

- Đợi đến khi nhập xong kho vũ khí mới rồi hãy bắt lão già đó về. - Hấn thân nhiên nói.
- Kho vũ khí nào ạ? Tôi nhớ là chúng ta đâu có mua vũ khí đâu? - Một người lên tiếng
- Tôi đã đích thân thương lượng việc mua bán kho 251 với Omi gần đây. Nói chừng chiều nay nó sẽ được vận chuyển đến đây.
- Kho 251 ư?! Đó là kho mới ra mà, sao cậu lấy được vậy?! - Eric kinh ngạc.
- Bí mật. Bây giờ gọi điện cho bên quân đội để mượn đường bay của họ, đừng để bất kì chuyện gì xảy ra. Tôi đã tốn rất nhiều công sức để mua kho vũ khí đó.

Nói rồi hấn đứng lên đi ra ngoài. Thấy nó đang nằm dài trên bãi cỏ, hấn mỉm cười rồi đi đến, nằm xuống cạnh nó.

- Liệu anh nghĩ có bắt được kẻ phản bội không?
- Đừng lo. Đối với bang KILL, có được kho vũ khí đó là một món hời rất lớn. Nói không chừng đuôi cáo sẽ lộ ra ngay thôi.
- Anh tự tin ghê gớm nhỉ.
- Nếu không có em anh đã không nghĩ ra kế này - Hấn nhéo má nó.
- Ày, anh liên lạc với Kin chưa?
- Anh bảo Kai làm chuyện đó rồi. Anh đang định gán ghép 2 người họ.
- Anh trở thành bà mối từ khi nào vậy hả?
- Hm...Từ lúc này.

Tút..tút...tút..

- Alo
- Kin à, Kai đây.
- Kai là thằng nào?
- Cái thằng đẹp trai ngồi cùng bàn với bà đó.
- Ngồi cùng bàn á..Hm... A! Cái thằng hâm hâm dở dở mà Kevin hay nói đó á?!
- Hâm hâm dở dở là sao?! Tên Kevin chết tiệt!
- Gọi điện cho tôi làm gì hả?
- Cho tôi mượn bom của bà.
- Để làm gì?
- Bang tôi có chuyện. Tôi cần mượn bà mấy quả bom.
- Thế tôi được cái gì?
- Muốn gì cũng được.
- Tôi muốn con xe màu đỏ đỏ mà ông lái tới trường sáng nay á.
- Cái đó không được! Con xe đó tôi mãi mới lấy được! Trên thế giới có hai cái thôi, bà chọn cái khác đi!
- Trên thế giới có hai cái thì ông cho tôi lấy này còn ông lấy cái kia, dễ ợt mà.
- Tuyệt đối không được.
- Không thì thôi. Cúp máy đây.
- Ày từ từ.. Được rồi. Tôi đến đón bà. Ngay mai xe sẽ đưa đến tay bà.

- Hí hí. Ok.

Cúp máy xong, Kai mới nhìn ra ngoài cửa sổ nơi con xe của hắn đang đỗ.

* Bà xã à, anh sẽ chuộc em về sớm thôi, tên Zac đó nhất định phải trả lại em cho anh T.T *

- Thừa bang chủ, kho vũ khí đã được chuyển đến đây.

- Được rồi. Gọi các anh em ra đi.

Mọi người đi ra đằng sau toà nhà của bang Dragon, nơi có 2 chiếc container to đang ở đó.

- Có vẻ Omi làm việc rất hiệu quả nhỉ. - Kevin lên tiếng.

- Dỡ ra chuyển vào trong đi. - Hắn ra lệnh.

- Pằng...pằng..pằng..pằng..

Bỗng từ đâu tiếng súng kêu lên thất thanh. Những ám vệ nhảy ra vây thành một vòng tròn bảo vệ hắn. Những người còn lại đã bị đạn bắn mà gục xuống.

- Nghe nói bang Dragon mua được kho 251 của Omi hả? - Bang chủ KILL từ từ bước ra trong góc tối.

- Tôi biết ngay sớm muộn gì ông cũng đến mà. - Hắn cười lạnh.

- Ồ, nhớ tao quá sao? Cái nhà tù của mày đâu có giam được tao..haha.

- Tôi biết là bang KILL có kẻ chống lưng đằng sau mà. Sao? Ông già quá nên phải nhờ người khác làm hộ hả?

- Cũng đúng là tao đã có tuổi. Nhưng mày nên nhớ là dù gì cũng đừng bao giờ đánh giá thấp tao.

Nói rồi lão lôi từ trong túi áo ra một khẩu súng..pằng..pằng..pằng.. Ám vệ xung quanh hắn lần lượt ngã xuống.

- Hôm nay mày sẽ chết! Anh em đâu! Xông lên bắt hắn lại!

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Kẻ phản bội (2)

Chẳng mấy chốc, hắn đã bị trói lại dưới tay của bang KILL. - Như tao đã nói, đừng có đánh giá thấp tao.

- Có lẽ ông nói đúng. Nhưng cũng có lẽ ông đã nói sai.

Xoẹt...xoẹt...xoẹt....

Từng tên cận vệ đều bị hạ gục bởi một bóng đen. Quay ra nhìn, bang chủ KILL mới kinh ngạc khi nhìn thấy anh em của mình 1 giây trước còn đứng đây nay đã ngã xuống, chết không nhắm mắt.

- Thằng khốn! Mày gài bẫy tao! - Bang chủ KILL quay ra đám vào mồm hắn.

- Tôi không bài bẫy ông, chỉ tại ông ngu quá thôi!

- Mày..!

- Ấy ăy, lão già à, bình tĩnh mà nói chuyện. Tôi nghe nói người già rất dễ bị bệnh tim nha. - Kevin từ đâu bước ra nói.

- Lũ chúng mày...câm mồm..!!

- Hết thể kiệt sức đấy, bây giờ ông lẽ ra phải ở nhà mà nghỉ ngơi chứ, đến đây làm gì? Nhớ nhà tù của chúng tôi quá sao? - Kevin cười.

- Chúng mày đừng tưởng chúng mày đã thắng!

- Chúng tôi đâu có tưởng thế. - Hắn cười lạnh.

Bỗng nhiên từ đâu có chiếc trực thăng khổng lồ bay ra với cái nam châm to dùng gắn ở chân máy bay. Đúng như dự đoán, 2 chiếc container bị kéo đi còn lão già bang chủ KILL đã nhảy lên chiếc trực thăng từ bao giờ.

- Lão ta dám. - Kevin định chạy đuổi theo.
- Không cần đuổi - Hấn xoa xoa cổ tay
- Nhưng đó là kho 251!!
- Già thôi. Trong đó toàn là bom của Kín đưa cho tôi đấy. Ngay khi bọn chúng mở cửa container bom sẽ tự động phát nổ.
- Thật sao?!
- Cậu nghĩ tôi nói đùa? - Hấn nhún mày.
- Được rồi tôi tin cậu. Nhưng sao cậu không nói cho tôi biết?
- Chẳng phải bây giờ cậu đã biết sao? Đi thôi, chúng ta đi thăm vấn.
- Cậu bắt được kẻ phản bội rồi ư?
- Ừ.
- Vậy sao cậu còn làm chuyện này?
- Tôi chỉ muốn thử tài năng diễn xuất của mình thôi.
- Ồ.

Trong ngực tôi, có một người đàn ông máu me be bét, trên người chỉ chút những vết thương đang nằm co ro ở một chỗ. Thấy bọn hấn vào, người đàn ông đó mới ngước lên.

- Xin..xin bang chủ tha mạng..
- Nói, sao ngươi phản bội? - Kevin lên tiếng.
- Xin..tha mạng..
- Không nói sao? Người đâu! Xát muối vào vết thương

Hai người áo đen từ ngoài vào, trên tay cầm một túi muối to. Người đàn ông hét lên khi nhận được những trận đau đớn đến khủng khiếp khi bị xát muối.

- Aaaa.....!!!
- Bây giờ..có nói không?
- Là....là tôi bị..ép. - Người đàn ông trong cơn đau đớn cố gắng thốt ra từng chữ.
- Ai ép?
- Tôi không biết. Họ không lộ mặt. Tôi chỉ biết nếu tôi không làm theo họ sẽ giết gia đình tôi!
- Được rồi, tổng hấn ta vào cho sói ăn. - Hấn lạnh lùng nói rồi đứng dậy ra ngoài.
- Đây Zac, cậu nghĩ ai là người chống lưng cho bang KILL? - Kevin chạy theo hỏi.
- Tôi cũng chưa biết.
- Haizz..mấy lão già này toàn người mưu mô xảo quyệt..Sao họ không như ông tôi nhỉ? Ông tôi ngày nào cũng chỉ biết loay quanh trong nhà thôi - Kevin xoa đầu.
- Cậu nghĩ ai cũng giống ông cậu chắc?
- Nếu được thế có phải tốt hơn nhiều không?
- Đi thôi, còn phải về nhà nữa.

Reng..reng..reng..

- Alo - Hấn bình thân nói vào điện thoại.

- Zac! Cậu đền cho tôi đi! Chỉ vì cậu mà bà xã tôi bị Kín cướp mất rồi! - Kai hét.

- Bà xã nào?

- Còn bà xã nào nữa! Chiếc xe phiên bản giới hạn của tôi! Trên thế giới chỉ có hai chiếc thôi đó!

- Ồ, tôi nhớ cậu có cả một kho xe mà?

- Cả kho thì cả kho. Đó là chiếc xe quý giá nhất của tôi! Tôi không biết đâu! Cậu đền cho tôi đi!

- Mất xe này thì mua xe khác, có vấn đề gì đâu?

Nói rồi không để kịp cho Kai phản ứng, bấn cú luôn điện thoại.

* Có mỗi cái xe mà cũng.. *

Hấn lắc lắc đầu rồi đi tiếp. Bây giờ trong đầu hấn chỉ có nghĩ đến việc về gặp Hani thôi. (chung thủy gồm...)

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Chuyến đi chơi (1)

Sáng hôm sau..... - Hani à...Hani oi..

- Ừm..Jonghyun à..để yên cho chị ngủ... - Nó ngái ngủ nói.

- Hani à dậy đi...

- Ừm..Jonghyun...Em yên một chút xem nào..

- Dậy đi không là anh hôn em đó.

-.....

Thấy nó không có phản ứng gì, hấn đành phải dùng tới biện pháp cuối cùng... Hấn đặt một nụ hôn thật sau lên môi nó, quần quít không buông. Dùng lưỡi tách nhẹ hai hàm răng của nó, hấn từ từ xâm nhập vào bên trong, đẩy đưa với cái lưỡi bé nhỏ. Cảm thấy khó thở, nó mới từ từ mở mắt,,và nó nhìn thấy gì? Hấn đang hôn nó!!

- Anh làm gì vậy?!! - Nó dứt ra khỏi nụ hôn của hấn.

- Đánh thức em. - Hấn liếm liếm môi.

- Sao anh lại đánh thức kiểu này hả?!

- Hani à, anh gọi mãi em không dậy nên phải đánh thức kiểu đó thôi.

- Có ai như anh không hả?

- Môi của em rất ngọt nha. Anh chỉ muốn hôn mãi thôi..

- Tên biến thái này. Đi ra ngoài đi. - Nó đạp hấn bay xuống giường.

- Em chuẩn bị đồ đi, anh đợi em dưới nhà.

- Đồ gì? - Nó khó hiểu.

- Trí nhớ em đúng là ngắn thật. Hôm trước cô nói là hôm nay nhà trường tổ chức đi chơi, em không nhớ à?

- Ô, nhớ rồi, nhớ rồi.

15p sau....

Nó từ trong nhà bước ra, xách theo một cái va li to đùng. Nhìn thấy vậy hấn mới cau mày

- Đi có 3 ngày 2 đêm thì em có cần phải mang nhiều đồ thế không?

- Đương nhiên rồi. Trong này toàn những dụng cụ cần thiết à.

- Hừ.

Nhưng câu nói đó hấn rút lại sau khi đến trường. Nó chỉ mang 1 cái va li còn Stacy và Emily thì tới 3 cái cũng chưa hết..

- Này Zac, phúc cậu sướng thật, có mỗi 1 cái vali - Eric lên tiếng.

- Còn các cậu thì..

- Cậu không cần nói, tôi cảm thấy như cô ấy vác cả tủ quần áo đến đây ý. - Kevin chen vào.

- Kai đâu? - Hấn hỏi.

Dứt câu, từ bên ngoài có một chiếc xe màu đỏ lao tới tốc độ cực nhanh, dừng lại ngay giữa sân trường. Khi mọi người còn đang trở mắt kinh ngạc thì từ trong xe, có một đang người mảnh khảnh và một đang người cao lớn bước ra..không ai khác là Kín và Kai.

- Hú hù..Xe này đi sướng thật đó - Kín cười.

- Hừ! - Kai giữ nguyên bộ mặt đen, không nói lai Kín rồi đi ra chỗ bọn hấn.

- Ô Kai này, cậu với Kín đi cùng nhau à? - Eric trêu chọc.

- Tại cái tên quỷ tha ma bắt này mà tôi phải giao xe cho con nhỏ đó - Kai chỉ tay vào hấn, đáng vẻ rất uất ức.

- Cậu có cả 1 đồng xe, mất 1 cái thì có sao? - Hấn thản nhiên nói.

- Cậu im mồm! - Kai hét lớn.

Khi chuẩn bị có chiến tranh xảy ra giữa hấn và Kai thì thầy hiệu trưởng lên tiếng dẹp loạn.

- Các em! Chuẩn bị lên xe xuất phát nào!

Do lần này lớp bọn nó đi cung cấp 1 l a3 nên được ưu tiên cho chiếc xe khá rộng rãi. Hấn ngồi với nó, Eric với Emily, Kevin với Stacy và Kai với Kín. Đang ngồi thì nó chợt nhớ ra một thứ gì đó

- Chết rồi, quên mua bìm bìm rồi.

- Em đúng là, để anh đi mua cho - Hấn nhéo má nó.

- Không được, anh ngồi đây, em đi mua một xiu là về.

Nói rồi nó chạy như bay xuống xe. Nhìn nó mà hấn chỉ lắc đầu cười. Bỗng có một người đi đến phía hấn. Hấn đang nghe nhạc thì có một mùi nước hoa nồng nặc xộc vào mũi, làm hấn rất khó chịu.

- Bạn ơi, mình ngồi đây được không? - Daisy nhẹ nhàng nói.

- Cút. - Hấn tỏ vẻ khó chịu.

Nhưng Daisy vẫn không nghe, cố gắng ngồi xuống bên hấn. Chưa kịp đặt mong xuống chỗ ngồi thì đã bị hấn đá cho một chưởng bay ra ngoài, ngã xuống sàn xe.

- Tôi đã bảo cô cút rồi. Người như cô thì đừng có ngồi cạnh tôi. - Hấn nhìn Daisy một lượt rồi lạnh lùng quay đi.

Daisy mặc một chiếc áo hở bụng, váy ngắn hết chỗ nói, đã thế còn đi giày cao gót tới 10cm rồi xịt một đồng nước hoa, hấn rất ghét những người con gái kiểu đó. Khi nó quay lại thù hấn đã ngồi yên nghe nhạc. Ngồi xuống bên hấn thì nó ngửi thấy mùi là lạ..không phải đây là mùi nước hoa sao? Nhưng hấn có bao giờ xịt nước hoa đâu nhỉ?

- Sao người anh toàn mùi nước hoa vậy?

Hắn nghe nó nói vậy thì mới ngửi áo của mình. Quả nhiên áo của hắn đã dính toàn mùi nước hoa của Daisy.

- Chết tiệt! - Hắn cởi áo ra rồi lấy áo khác mặc vào, xong rồi vừa cái áo dính mùi nước hoa đó ra ngoài không một cách thương tiếc.

- Có phải ai vừa đến gần anh không? - Nó dò xét.

- Một đứa con gái lẳng lơ, đuổi đi rồi, em đừng lo. - Hắn xoa đầu nó.

Nghe hắn nói vậy nó cũng yên tâm phần nào, xác định được rằng trong lòng hắn chỉ có nó. Rồi nó ngồi ngoan ngoãn, bóc bím bím ra ăn trong lúc đợi xe chuyển bánh.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Chuyến đi chơi (2)

Sau một chuyến đi dài mệt mỏi cuối cùng cũng đến nơi. Điểm dừng chân là ở một khu rừng sinh thái phía Bắc rất là to lớn. Nơi đây phải có tới hàng trăm loại cây khác nhau, chưa kể đến vô vàn những con vật sống trong khu rừng này nữa. - Oa.. Nơi này đẹp ghê ha - Nó thốt lên.

- Được cắm trại ở đây quả thật là thích - Emily nói.

- Đúng đó - Stacy lên tiếng.

- Nơi này mà được lấy ra để cho tôi thử nghiệm thì quả thật là tốt. - Kin theo sau cười.

- Này này, bà đừng có ý nghĩ nỏ tung nơi này đấy nha - Stacy xua xua tay trước mặt Kin

- Đừng lo, cùng lắm cũng chỉ nỏ một khoảng.

Khi bọn nó còn đang trò chuyện với nhau ở phía trước, bọn hắn thì phải xách đồng vali của tụi nó đến lều. Nhìn 4 chàng thanh niên cao to đẹp trai xách theo một đồng hành lí người ngoài nhìn vào không khỏi thương tâm.

- Sao mà nhiều quá vậy? - Kai nhăn nhó.

- Im lặng và xách đi - Hắn ra lệnh.

Sau khi tất cả đồ đạc đã được chuyển vào lều, mọi người mới tập trung xung quanh lại chỗ các thầy cô đang đứng.

- Được rồi, bây giờ ta sẽ tổ chức một cuộc thi nho nhỏ - Thầy hiệu trưởng lên tiếng.

- Cuộc thi này gồm có 2 phần: Nấu ăn và biểu diễn. Đầu tiên, ở phần thi nấu ăn, mỗi lớp sẽ cử ra 4 thành viên đại diện của lớp ra để phụ trách phần nấu nướng. Khâu chuẩn bị đồ ăn thì cả lớp sẽ phải cùng nhau làm. Các em sẽ phải vào rừng để tìm những nguyên liệu cần thiết như cá, thịt, rau,... Ở mỗi địa điểm sẽ có một người phân phát thức ăn. Điều các em phải làm đó là thực hiện yêu cầu của người đó thì các em sẽ được phát nguyên liệu cần dùng. Sau khi nấu ăn xong, thầy cô sẽ đi từng lớp và ném thử. Nếu lớp nào thắng sẽ được một phần thưởng vô cùng giá trị.

- Phần thưởng gì hả thầy? - Một bạn nam hỏi.

- Đó là một chuyến đi du lịch tập thể qua bên Ý do tập đoàn AA tài trợ.

- Aaaa..Được đi chơi kìa!! Phải thắng mới được!! - Bọn nó đồng thanh lên tiếng.

- Nếu em thích thì anh sẽ cho em đi, không cần phải khổ như vậy - Hắn nhún mày nhìn nó.

- Không được, tham gia tập thể mới vui.

- Ai sẽ phụ trách phần nấu ăn? - Một bạn nam cùng lớp hỏi.

- Minh, Stacy, Emily và Kin sẽ phụ trách. Các bạn chỉ cần đi tìm nguyên liệu thôi. - Nó xưng phong.

- Này, tôi chỉ biết chế tạo bom chứ có biết nấu ăn đâu? - Kin khó chịu nhìn nó.

- Còn tôi nè, bà biết lần tôi nấu ăn tôi suýt nữa làm nổ nhà bếp không? - Stacy quay ra nói.

- Các bà cứ yên tâm, tôi sẽ nấu. Các bà chỉ cần chiêm ngưỡng thôi, há há há - Nó cười đắc ý.

- Được rồi, cùng đi tìm nguyên liệu nào. - Kevin vẫy vẫy gọi bọn nó.

Đầu tiên, chúng nó đến một khúc sông nhỏ gần đó. Ở đây có một người hướng dẫn viên với một rổ cá to bên cạnh.

- Để có được cá, các em phải trả lời câu hỏi của tôi.

- Ai là người phát hiện ra Châu Mỹ?

- Cristoforo Colombo - Nó nhanh nhẹn trả lời.

- Chúc mừng, các em đã trả lời đúng.

Nói rồi người hướng dẫn viên đưa cho tụi nó một con cá.

- Được rồi, ta phải đi tìm nguyên liệu tiếp theo. - Stacy nói.

Tiếp đó, bọn nó đi đến bên cạnh một gốc cây to lớn ở gần bìa rừng.

- Để có rau các em hãy trả lời câu hỏi của tôi.

- Tìm con người có mấy ngón?

- 4 ngón - Kin trả lời.

- Rất tốt - Xong người hướng dẫn đưa cho tụi nó một túi rau.

Và cứ như thế, bọn nó kiếm càng ngày càng được nhiều đồ ăn. Vì lớp nó chia ra làm 2 để tìm cho nhanh nên khi về đến nơi cắm trại, lớp nó là lớp kiếm được nhiều đồ ăn nhất.

- Quả thật lớp này rất thông minh nha - Cô giáo khen.

- Lớp đặc biệt mà cô. - Cả bọn cùng nói.

- Các bạn đi kiếm chỉ dùm mình, mình sẽ ở đây sơ chế nguyên liệu. - Nó nói.

- Tuân lệnh Hani - Đám con trai nhón nháo lên.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Chuyến đi chơi (3)

- Bây giờ các lớp đã chuẩn bị nguyên liệu xong, chúng ta bắt đầu vào phần nấu ăn. Những đại diện của lớp mời bước lên phía trước, những người còn lại hãy ngồi vào vị trí. - Thầy hiệu trưởng nói. Nó, Stacy, Emily và Kin đến phía bếp, bắt đầu nhóm lửa và nấu thức ăn. Từ xa xa, có 4 bóng người đang quan sát từng hành động của chúng nó.

- Daisy à, làm sao bây giờ? - Sally quay ra hỏi.

- Cậu thấy chai rượu trên bàn kia không? - Daisy chỉ tay vào chai rượu gần phía chảo.

- Thấy - Sun nói.

- Bây giờ, một người chúng ta chỉ cần đi ra, giả vờ ngã rồi đổ chai rượu vào chảo. Lúc đó lửa to sẽ nổi lên, cùng lắm thì hủy hoại khuôn mặt của con nhỏ đó. Lúc đó sẽ không ai thèm để ý tới nó nữa. - Daisy khoanh tay cười nhạt.

- Được lắm. Kế hoạch hoàn hảo. Chờ lúc con nhỏ đó nấu đã. -Lin cười đắc ý.

- Liệu có hơi quá không? - Sally lo lắng.

- Này, cậu đừng tưởng Kai chưa có người yêu mà cậu không thèm đếm xỉa đến bọn kia nhé. Tôi nghi ngờ Kin sẽ tiếp cận Kai một cách nhanh chóng đó. Liệu hồn mà chuẩn bị đi. - Lin đe dọa.

Sally nghe vậy cũng không dám nói gì thêm. Mặc dù cô vẫn luôn thầm yêu quý Kai nhưng cũng lo lắng cho 3 người kia vì họ sẽ gặp nhiều nguy hiểm.

- Stacy rửa rau đi

- Emily thái thịt đi

- Kín đun nước.

Nó bắt đầu phân công một cách nhanh chóng. Nhìn động tác thuần thục của nó mà bọn con trai phía dưới không khỏi ngạc nhiên. Người đầu mà vừa đẹp vừa nấu ăn giỏi chứ, thật là tài giỏi mà. Khi Emily thái thịt xong cũng là lúc nó bắt đầu xào thịt.

- Được rồi, cơ hội đây - Daisy cười thầm.

Daisy đi đến gần bàn nấu ăn của tụi nó, y như rằng cô vô tình đập vào bàn, không tự chủ được mà ngã về phía trước. Đúng lúc ngã, tay Daisy huych vào chai rượu, làm rượu từ bên trong đổ vào chảo và..

Xèo...xèo...xèo...xèo

Sau đó là một ngọn lửa to lớn nổi lên. Nó không kịp phản ứng, chỉ biết lấy tay ôm mặt ngã về phía sau

- Aaaa...

Hắn thấy vậy mới chạy thật nhanh đến bên nó.

- Hani à em có sao không? Bỏ tay ra anh xem nào. - Hắn cầm tay nó.

Nó từ từ bỏ tay ra khỏi mặt, thật may là mặt nó không sao, chỉ hơi sợ một chút.

- May quá không sao. - Hắn hết hồn

- Từ từ đã, tay em bị bỏng rồi - Hắn cầm tay nó lên.

Quả nhiên do lúc nãy lấy tay để bảo vệ mặt nên đã bị lửa làm cho bị bỏng.

- Đưa em ấy đi ngâm nước nhanh - Cô giáo chạy đến.

- Hani à, bạn sao không? Mình thật sự xin lỗi. - Daisy chạy đến giả vờ quan tâm.

- Cút! - Hắn lạnh lùng nói.

Trong thâm tâm hắn thực sự biết rằng Daisy cố tình làm vậy nhưng không muốn nói ra để nó phiền lòng. Hắn dìu nó vào lều để xử lý vết bỏng.

- Để anh xoa thuốc cho.

Hắn cầm tay nó nhẹ nhàng xoa thuốc lên, không dám làm mạnh vì sợ nó đau.

- Vậy còn phần nấu ăn thì sao?

- Không cần thi nữa.

- Nhưng mà em muốn tiếp tục. Bỏ cuộc giữa chừng là không hay.

- Thật sự muốn? - Hắn nhú mày.

- Phải.

- Vậy thì ngồi đây nghỉ một lát, tí nữa ra tiếp tục.

- Ok. Anh là nhất - Nó cười.

- Em biết em bị người ta hại mà còn muốn tiếp tục.

- Ai bảo anh nổi tiếng quá làm chi? Nhiều người theo đuổi anh quá nên em bị hại là phải.

- Bây giờ em đổ tội cho anh sao?

- Không phải anh thì là ai?

- Để em không bị hại nữa thì anh cho em về nhà. Ở đây nguy hiểm lắm, anh không yên tâm
- Ồ thôi mà, lỗi do em, do em không cẩn thận. Anh đừng gửi em về nhà nha - Nó lay lay tay hắn
- Hừ, em chỉ biết nịnh.
- Giống anh thôi.
- Xong rồi, đi ra ngoài nấu tiếp đi.
- Hi hi, anh là nhất - Nó tặng hắn một cái ôm rồi chạy ra ngoài

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Chuyến đi chơi (4)

- Tôi trở lại rồi đây. - Nó chạy đến. - May ghê, không có Hani mình cũng không biết làm sao nữa - Stacy chạy đến ôm chặt nó.
- Bỏ ra đi, còn cuộc thi nữa.

Stacy vừa bỏ ra, nó lại đến bếp xào xào nấu nấu. Sau 1 hồi cũng cho ra được món ăn hoàn chỉnh.

- Bây giờ ban giám khảo sẽ đến nếm thử từng món ăn.

Nhìn các món ăn được bày biện đẹp dễ của lớp khác, lòng nó thấp thỏm không yên. Có những món thuộc đẳng cấp 5 sao, các món khác không thuộc 5 sao nhưng vẫn đẹp như nhà hàng. Đến lớp của nó...

- Mặc dù bị thương nhưng em vẫn hoàn thành món ăn, tôi đánh giá cao tinh thần của em.
- Cảm ơn thầy.

Rồi thầy hiệu trưởng cầm đĩa nếm thử món của nó. Càng nhai thầy lại càng ngạc nhiên, mở to mắt nhìn nó

- Em chắc món này do em làm chứ?
- Chắc chắn thầy ạ.
- Được đó.

- Em cảm ơn thầy ạ. - Nó cúi người cảm ơn.

Sau khi đã thử hết các món ăn của từng lớp, ban giám khảo cuối cùng cũng đưa ra công bố.

- Lớp xếp thứ 3 trong phần thi nấu ăn này là.....11a5. Chúc mừng các em!
- Lớp xếp thứ 2 là.....11a3!
- Và đây là phần chúng ta mong chờ nhất! Lớp xếp thứ nhất là... 11a1!!!

Nghe thầy hiệu trưởng đọc tên lớp nó, cả lũ đang im lặng bỗng chốc loạn hết cả lên. Lớp nó xếp thứ nhất!!!

- Món ăn của 11a1 không chỉ ngon mà còn đem lại tính chất mộc mạc, giản dị. Khi tôi ăn món của các em, tôi như được trở về tuổi thơ, các em làm tốt lắm!
- Anh thấy chưa, thắng rồi nhé! - Nó chạy đến bên hắn.
- Hani là giỏi nhất mà - Hắn bế bổng nó lên.
- Aaa...Thả em xuống.
- Không bao giờ.

- Được rồi, tập trung lại nào. Các em bây giờ hãy về lều nghỉ ngơi. Buổi tối ta cùng nhau nhóm lửa rồi bắt đầu phần thi biểu diễn.

Buổi tối.....

- Kai à, cậu biết nhóm lửa không đấy? - Kevin nhú mồm nhìn Kai cố gắng nhóm lửa từ hầy đến giờ.

- Đương nhiên là tôi biết - Kai lau mồ hôi trên trán.

Bỗng..

.
.
.
.
.
.
.
.
.
.

Bùm..

Ngon lửa đỏ rực hiện lên

- Mãi mà không xong. - Kin nhăn nhó.

- Tôi không như bà. Bà chỉ cần ném bom vào là có lửa còn tôi thích tự lực cánh sinh hơn.

- Ngươi chê ta sao?!

- Giờ mới biết à? - Kai lè lưỡi.

- Ngươi..Ngươi chết với ta!

- Ta thà chết một mình còn hơn chết với ngươi nhá!

- Tên kia. Đứng lại đó.

Thế là Kin và Kai cứ chạy rượt đuổi nhau như Tom và Jerry:).

- Bọn này, chả bao giờ yên được - Kevin lắc đầu.

- Ê mặt mông, nướng kẹo dẻo cho ta. - Stacy giờ túi kẹo ra trước mặt Kevin.

- Nghĩ gì? Mơ đi. Em gọi anh là mặt mông thì đừng bao giờ mơ mà được anh phục vụ cho nhá - Kevin khoanh tay quay mặt đi.

- Đi mà, sắp thành vợ chồng đến nơi rồi mà không giúp được nhau à?

- Em nói gì cơ?

Lúc này Stacy mới nhận thức được mình đang nói gì, cô đỏ mặt chạy đi. Kevin nhìn thấy mới bắt đầu chạy theo Stacy

- Này Stacy, đưa đây anh nướng cho. Mình sắp thành vợ chồng rồi cơ mà. - Kevin vừa chạy vừa nói.

- Anh à, mình đi thả diều đi. - Emily kéo tay Eric.

- Em biết thả diều sao?

- Không biết. Anh dạy cho em đi.

- Muốn anh dạy sao?

- Đúng.
- Vậy thì anh có 1 điều kiện.
- Anh nói đi.
- Đúng ở đây hết thật to " Tôi là vợ của An Thiên Nam " thì anh sẽ dạy cho em.
- Anh...anh..
- Không thì không dạy nữa.
- Không thêm, em tự học. - Emily xấu hổ quay đi.
- Emily à, anh nói đùa mà.
- Hừ!
- Emily à...
- Các em, tập trung lại đây. Phần thi biểu diễn sắp bắt đầu rồi.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Chuyển đi chơi (5)

- Zac, anh biết đánh guitar không? - Nó giờ cây đàn ra trước mặt hử. - Biết nhưng lâu không đánh. Không biết còn hay như trước không nữa.
- Không sao, anh đánh bài "All of me" cho em nghe.
- Của John Legend ý hả?
- Ừ hử.
- Em định hát sao?
- Đúng vậy.
- Sao em tham thế hả? Đã thắng một phần rồi muốn thắng phần nữa sao?
- Chưa chắc em đã thắng được thì sao?
- Hai ta cá nhé.
- Được.
- Nếu anh thắng thì em phải hôn anh.
- Được thôi. Còn nếu em thắng thì anh làm osin cho em một tuần.
- Cứ như vậy đi.

Phần thi đầu tiên.

- Đây là phần thi của lớp 11a3. Tiết mục trình diễn thời trang.

4 người Daisy, Sun, Lin và Sally cùng bước lên với những trang phục.....hở hang hết cỡ! Có chiếc áo mỏng đến nỗi nhìn gần hết cả bên trong. Đám con gái nhìn vậy mới hết sức nhăn nhó còn đám con trai thì reo hò ầm ĩ. Cả 4 người kia bắt đầu uốn éo đi xung quanh. Kevin nhìn vậy mới không khỏi bật cười.

- Giờ tôi mới biết trường mình có mấy con giun đây.

- Có lẽ phải gọi đội diệt trừ sâu bọ thôi - Eric hùa theo.

- Zac đâu? - Kai quay ra hỏi.

- Không biết, hình như đi theo Hani rồi.

- Rất cảm ơn phần trình diễn của 11a3 nhưng tôi nghĩ các em nên...trẻ trung một chút. Tiếp theo là phần hát của Hàn Thục Nhi 11a1 cùng với phần đánh đàn của Trương Tuấn Anh 11a1.

- OMG! Zac lên sân khấu kia! - Kai lay lay Kevin.

- Đánh đàn sao? Chẳng phải cậu ấy bỏ đánh đàn từ khi... - Kevin nhủ mày.

- Chuyện cũ đừng nói nữa - Eric cắt ngang.

Nó và hấn cùng bước ra. Liếc nhìn hấn một cái rồi mới bắt đầu cất tiếng hát

What would I do without your smart mouth

Drawing me in, and you kicking me out

Got my head spinning, no kidding, I can't pin you down

What's going on in that beautiful mind

I'm on your magical mystery ride

And I'm so dizzy, don't know what hit me, but I'll be alright

My head's under water

But I'm breathing fine

You're crazy and I'm out of my mind

'Cause all of me

Loves all of you

Love your curves and all your edges

All your perfect imperfections.

Tiếng hát của nó dịu dàng, trong trẻo đến nỗi mà mọi người đều đắm chìm trong lời bài hát. Đến cả thầy cô cũng phải nhắm mắt mà hưởng thụ bài hát. Kết thúc trong tiếng vỗ tay náo nhiệt của mọi người, nó mới chạy đến ôm hấn.

- Em làm tốt lắm

- Em không biết anh đánh guitar giỏi đến thế, ai dạy anh vậy?

- Điều đó không quan trọng

- Được rồi.

- Sau khi đã bàn bạc, ban giám khảo cũng đưa ra quyết định cuối cùng. Người thắng cuộc chính là.....Hàn Thục Nhi và Trương Tuấn Anh của 11a1!
- Thầy hiệu trưởng công bố.

- Aaa!! Mình thắng rồi!! - Nó ôm hấn.

- Anh đã bảo rồi mà, bây giờ em đã thua rồi. Em nên thực hiện điều kiện đi chứ nhì. - Hấn cúi xuống sát mặt nó.

- Anh...

- Hôn đi nào.

Nó lưỡng lự một hồi rồi cuối cùng mới đặt lên môi hấn một nụ hôn lướt rồi đỏ mặt quay đi. Nhưng hấn lại nhanh chóng giữ lấy ót nó rồi đặt lên môi nó một nụ hôn thật sâu trước mặt mọi người.

- Tình cảm đến chết mất. - Đám con trai lắc đầu.

- Lãng mạn ghê!! - Đám con gái thốt lên.

Cuối cùng hắn mới chịu buông ra khi thấy nó sắp hể không khí để thở.

- Tôi tuyên bố với mọi người. Hàn Thực Nhi chính là bạn gái của Trương Tuấn Anh tôi. Nếu ai động đến cô ấy thì sẽ không xong với tôi đâu!

Xong hắn cầm tay nó dặt vào lều.

- Các người tình cảm gớm. - Kín khen.

- Biết mà. - Hắn ôm nó nói.

- Chúng ta phải ngủ cùng lều với nhau à? - Kai hỏi.

- Ủ. Do mỗi lớp chỉ có số lượng lều nhất định nên đành phải ngủ với nhau thôi - Kevin nói.

- Hic, nhờ nửa đêm có ai làm gì tôi thì sao? Tôi còn là trai tân đấy nhé - Kai quay lườm Kín một cái.

- Đây, ta mới sợ người làm gì ta ý. Chờ đấy mà có người thêm làm gì người nhá! - Kín cốc đầu Kai.

- Đây con kia! Ế chồng mộng còn nói ta hả?

- Người muốn chết không hả?!

- Ta thà chết còn hơn nhìn mặt người!

- Cãi nhau tiếp đi rồi lại quay ra yêu nhau bây giờ. - Kevin cười.

- Tên kia im miệng!! - Kín và Kai đồng thanh nói.

- Đi ngủ. - Cuối cùng hắn là người đi dẹp loạn.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Tỉnh ngộ

Lạch...xoạch...lạch...xoạch... Tiếng động làm nó bừng tỉnh giấc. Nhìn ra ngoài, không có ai nhưng tiếng loa họ xoạch đó ngày càng to. Nó đem theo sự tò mò của nó ra ngoài lều, đi xung quanh khu vực cắm trại của trường, không có ai, vậy sao có tiếng to như thế nhỉ? Bỗng..

Một vùng bóng tối bao quanh người nó, còn nó cứ từ từ mà ngất lịm đi.

- Đại ca, chúng ta làm gì với con bé này bây giờ? - Giọng một người đàn ông vang lên.

- Tiểu thư bảo đợi cô ấy đến. Tao phải công nhận con bé này đúng là xinh xắn thật, chơi được nó thì vui biết mấy.

- Đừng lo đại ca. Chúng ta cứ biểu hiện tốt, tiểu thư nhất định sẽ cho thứ ta mong muốn.

- Tao không cần mày chỉ dạy.

Cuộc trò chuyện của hai người đàn ông vang lên bên tai nó. Mơ màng tỉnh dậy, nó mới thấy mình bị trói cả hai tay hai chân ở trong một nhà kho mục nát. Trời ơi, lại bị bắt cóc nữa sao? Đờn nó đúng là có phúc thật. Cách. Cửa nhà kho bật mở, một dáng người mảnh Khanh bước vào, trên mặt đeo một cái mặt nạ trắng.

- Mày biết vì sao mày ở đây không? - Người con gái đeo mặt nạ lên tiếng.

- Biết chết liền. Sao mày đeo mặt nạ hả? Mặt xấu quá sao? haha.. - Nó cười.

- Im lặng! Mày khôn hồn thì tránh xa Zac ra!

- Ô cô nương ơi, cô biết tôi nghe câu này bao nhiêu lần rồi không? Muốn thi tự đi mà giành. Dùng thủ đoạn này cô làm tôi buồn cười quá đấy, hahaha...
- Mày! Mày không biết sợ sao hả?
- Từ sợ không có trong từ điển của tôi, nhưng từ buồn cười lại xuất hiện nhiều nhất.
- Hừ! Để tao xem sau lần này Zac còn có thể yêu thương mày không?

Xong người đó cầm lấy con dao cắt hoa quả trên bàn từ từ tiến lại gần nó.

- Lại rạch mặt. Trời ơi bây giờ là thế kỉ bao nhiêu rồi còn chơi trò đấy hả? Cô lỗi thời quá đấy.
- Chưa chắc đâu.

Dao vừa đưa đến mặt nó, người đó chuẩn bị rạch một đường bồng...

.

.

.

.

.

.

.

.

.

BÙM!!!!

Tiếng bom nổ vang lên, người kia đang cầm dao bồng hướng ra ngoài nhìn. Được cơ hội, nó dùng đầu đập lên đầu người kia, chóc lát người đó lăn ra bất tỉnh. Cối bỏ trôi, nó nhìn người con gái đang nằm ất tình trên mặt đất

- Người gì mà chán thế không biết. Lần sau muốn bắt cóc thì phòng vệ hơn một chút.

Rầm!

Cánh cửa nhà to bật tung ra, sau đó là hấn và Kín chạy vào.

- Hani à, em sao không?
- Chưa bị thương tích
- Bà biết tôi lo lắng không hả?
- Ày ày, có cần quá lên vậy không? Người kia chưa kịp làm gì đã bị đánh lăn ra bất tỉnh rồi kia. - Nó chỉ tay vào người đang nằm trên mặt đất.
- Con mụ đó là ai? Tôi phải cho một bài học mới được. - Kín tức giận.
- Daisy, 11a3.
- Con nhỏ đó sao?
- Ừ.
- Sao em biết?
- Ai bảo cô ta không giấu giọng của mình.
- Người đâu? Đem cô ta đi.

Chóc chóc năm người áo đen lần lượt đi vào lời Daisy đi.

- Sao anh biết em ở đây?

1 tiếng trước...

- Mọi người ơi, Hani đi đâu rồi? - Emily chạy lại hỏi.
- Không thấy cô ấy sao? - Hấn nhíu mày.
- Lúc trước cô ấy còn ở đây mà. Bây giờ đi đâu rồi không biết.
- Tôi biết cô ấy ở đâu. - Sally bước ra.
- Lại là cô. - Stacy khó chịu.
- Hani đang ở một nhà kho bỏ hoang ở phía Nam của khu rừng này.
- Sao cậu lại giúp bọn tôi? - Kin hỏi.
- Tôi chỉ không muốn nhìn thấy người bị thương chỉ vì tình yêu thôi. - Sally nói rồi quay đi luôn.
- Được rồi, tôi và Kin sẽ đi cứu Hani. Mọi người ở đây đi.
- Đi thôi.

Hiện tại.....

- Sally là một người tốt.
- Phải. Cô ấy chỉ bị mù quáng bởi tình yêu thôi. Thật may là đã tỉnh ngộ sớm. - Hấn đáp.
- Zac à, em muốn về nhà.
- Được, để anh đưa em về.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41

- Aaaaa.....!!!! Các người thả tôi ra!! Sao lại nhốt tôi vào đây hả?!! - Cô biết lí do rồi mà còn hỏi nhiều. - Hấn từ bên ngoài bước vào.
  - Zac, tôi xin anh. Hãy tha cho tôi, van xin anh đó! - Daisy nhem nhuốc quỳ xuống chân hấn mà cầu xin.
  - Ồ, cô gái à. Cô biết động đến người của bang chủ thì sẽ bị làm sao không? - Người áo đen đứng cạnh hấn giễu cợt nói.
  - Tôi xin anh..Là tôi sai. Tha thứ cho tôi....huhu.
  - Làm cho nhà cô ta phá sản trong ngày hôm nay. - Hấn lạnh lùng ra lệnh.
  - Xin anh...đừng làm như vậy. Huhu...gia đình tôi biết làm sao đây?
  - Do cô đụng tới người không nên đụng thôi. Ném cô ta xuống bể cá mập.
- Nói rồi hấn đi ra ngoài, để mặc cho bọn họ kéo Daisy đi. Reng...reng...reng...
- Alo.
  - Này Zac, cậu biết sắp đến ngày đó rồi chứ? - Eric nói.
  - Tôi biết. Chuẩn bị tinh thần đi. Sắp xảy ra chiến tranh rồi đây.
  - Mấy lão già đó đúng là biết làm khổ người. Hãy cẩn thận một chút.
  - Dám đối phó với AA ư? Điều đó là không thể. Trước hết cậu hãy tung ra ngoài những cỗ phần nhỏ lẻ đi.

- Cậu muốn làm gì?
- Xem kịch hài.
- Lão già Thanh Bằng đó rất nham hiểm. Bây giờ hắn đã nắm giữ 15% cổ phần rồi. Cần 12% cổ phần nữa là sẽ có cổ phần cao hơn cậu rồi.
- Xem ra tôi phải cho lão đó nghỉ hưu sớm thôi.
- Nhắc mới nhớ, hôm nay bên Phương Gia tổ chức tiệc, muốn mời cậu đến. Không chừng lại lên kế hoạch mờ ám gì đó cho mà xem.
- Tôi sẽ đến.

Xong hắn cúp điện thoại, nhấn ga, phóng xe đến nhà nó. Nó đang trong bếp nấu ăn bỗng có một cánh tay từ sau lưng vòng qua ôm lấy nó. Còn nó tưởng là trộm nên tiện tay lấy con dao phi thẳng về đằng sau. Hắn nhanh trí đoán được nó làm gì nên kịp thời bắt được con dao, không thì đã bị con dao hôn vào mặt rồi.

- Hani à, em nữ phi dao vào mặt anh sao?

Nó nghe thấy giọng nói quen thuộc, quay ra mới thấy hắn đang cầm con dao xem xét.

- Ai bảo anh tự nhiên đột nhập vào nhà rồi còn ôm em nữa chứ, người ta không nghĩ là trộm chắc là thần kinh có vấn đề. - Nó bĩu môi.
- Em có thấy trộm nào đẹp trai như anh không?
- Đừng có tự luyến, anh đến đây làm gì vậy.?
- Tối nay muốn đưa em đi chơi.
- Không được. Tối nay em và Kin định đi ra ngoài.
- Để Kin cho Kai đi. Đằng nào hai người cũng độc thân, gán ghép một chút cũng không sao.
- Anh chắc chứ?
- Trương Tuấn Anh anh đây không hề nói sai.
- Nhưng chúng ta sẽ đi đâu?
- Đến Phương Gia dự tiệc.
- Vậy anh dẫn em đến gặp tình địch hả?
- Có phải em ghen?
- Ai thèm ghen? Hứ!

- Hani xinh đẹp à, ghen thì cứ nói đi, anh không trách đâu. - Hắn nheo nhẹ má nó.

- Anh nói nữa em không ngại phi dao vào anh đâu. - Nó đe dọa.
- Dạ anh đã biết thân phận của mình, tí nữa cùng anh đi mua đồ nhé.
- Nhưng còn đồng này thì sao? - Nó chỉ vào đồng đồ ăn nó đang nấu.
- Anh và em sẽ ăn hết.
- Được, vậy đợi em một chút.

Rồi nó dọn đồ ăn ra bàn. Nhìn những món ăn hấp dẫn đang nằm trên bàn, hắn không nhịn được mà liếm mép.

- Nhìn anh liếm mép sao mà giống Lily quá.
- Thì bọn anh là tri kỉ của nhau mà.
- Vậy anh đi về với nó đi. Em không cần anh ở đây nữa, sau này cũng đừng có gặp em - Nó giả vờ thu dọn bàn.
- Thôi mà, chẳng lẽ em đi ghen với Lily.

- Anh yêu nó thì về với nó, đừng ở đây nữa.
- Thôi mà. Anh yêu mình em thôi. Dẫu có đến 100 hay 1000 Lily thì anh vẫn chỉ yêu mình em - Hấn ôm nó nũng nịu.
- Anh chỉ được cái dẻo miệng. - Nó bóp mũi hấn.
- Vợ à, em mưu sát chồng.
- Ai thèm làm vợ anh?
- Chỉ có mình Hấn Thực Nhi mới đủ tư cách làm vợ anh thôi.
- Đừng nhiều lời nữa, ăn đi.
- Em dứt cho anh.
- Không bao giờ.

Xong nó lấy đũa gấp một miếng thịt bỏ vào trong miệng. Hấn thấy thể mới nhanh tay đặt lên môi nó một nụ hôn, cố gắng dùng lưỡi đẩy miếng thịt nó đang nhai sang mồm mình. Nó chưa kịp hoàn hồn với hành động của hấn thì hấn đã nhai ngấu nghiến chiến lợi phẩm mới cướp được về.

- Anh..
- Ngọt ghê nha. - Hấn hưởng thụ.
- Đồ dê tiện.
- Chỉ dê tiện với một mình em

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42

Sau khi ăn xong, hấn đưa nó đến cửa hàng thời trang có tiếng nhất ở Mỹ tên là Q&A. Nhân viên ở đó nhìn thấy hấn thì mắt sáng lên y như tìm được vàng, luôn tìm cách tiếp cận hấn, không màng để ý tới nó. Hấn nhận ra thái độ đó nhưng không muốn nói gì, chỉ giao nó vào tay quản lý cửa hàng, bá đạo lên tiếng. - Hãy làm cho bạn gái tôi trở nên đẹp nhất.

Nghe vậy quản lý mới sùng sốt, không ngờ hấn đã có bạn gái. Nhìn vào nó mới thấy đáng thấp của nó vô cùng xinh đẹp, mới nhanh nhẩu đáp.

- Vâng thưa thiếu gia.

Trong lúc đợi nó thử đồ, hấn mới nhàn nhã cầm một cuốn tạp chí trên tay đọc. Nhìn thấy tiêu đề cuốn tạp chí hấn mới chú mảy: *Phuong Gia mở tiệc, liệu có phải công bố chuyện đính ước của tiểu thư họ Phuong với thiếu gia tập đoàn AA?*

Quả nhiên Phuong lão gia muốn chơi xấu hấn rồi. Đã hủy hôn rồi mà còn mở tiệc đi công bố bữa bãi như vậy, xem ra hấn phải trị tận gốc mới được. Rồi hấn quăng tạp chí vào một xô, tựa đầu vào ghế sofa nhắm mắt lại. Mấy cô nhân viên ở đó cứ nhìn hấn không dứt, còn lấy điện thoại ra chụp ảnh làm kỉ niệm nữa chứ? Mặc dù biết nhưng hấn vẫn mặc kệ, ai bảo hấn đẹp quá làm chi? (bắt đầu tự luyến =="). Xong 1 cô nhân viên với to gan đi đến tiếp cận hấn, giả vờ đi tới ngã vào lòng hấn.

Nhưng chưa kịp ngã vào lòng thì đã bị hấn đoán ra kế hoạch. Nhân lúc cô sắp ngã thì mới lùi ra một bên, để cô ngã vào ghế sofa. Nhận thấy mình đáp xuống vật mềm mềm, mở mắt ra mới thấy là cái sofa, còn hấn vẫn ngồi nhắm mắt ở bên cạnh.

- Êm không? - Hấn hỏi nhưng mắt vẫn nhắm.
- Dạ có ạ. - Cô nhân viên xấu hổ cúi mặt xuống, lí nhí đáp.
- Đi đi.

Xoẹt, rèm cửa đang đóng bỗng chợt mở ra. Nó đi ra ngoài mới bộ váy công chúa màu hồng được đính kim cương, tôn vinh lên làn da trắng như tuyết của nó. Đó là một bộ váy cúp ngực với hai dây ôm lấy cánh tay nó. Trên đầu, nó được tết tóc gọn gàng và được đặt chiếc vương miện nhỏ nhắn ở đỉnh đầu, vài lọn tóc được làm xoắn nhẹ rũ xuống, ôm lấy gương mặt như thiên thần của nó. Quản lý nhìn thành công mỹ mãn của mình mới quay sang nói với

hắn.

- Quả thật bạn gái của thiếu gia rất xinh đẹp, gương mặt này không cần trang điểm vốn đã đẹp sẵn, tô thêm chút son nữa là một tiên nữ giáng giáng trần rồi.

Nó ngại ngần quay ra nhìn hắn mới thấy vẻ mặt kinh ngạc của hắn. Hắn nhìn nó chăm chăm, mắt vẫn mở to.

- Cô thấy chưa? Xinh đẹp đến nỗi bạn trai cô không nói nên lời nữa rồi. - Quản lý trêu ghẹo.

Nó chỉ dám đỏ mặt cười một cái. Sau khi quản lý đi thì hắn mới tiến đến gần nó.

- Em thật là xinh đẹp. Bây giờ anh chỉ sợ có ai đó sẽ cướp em thôi.

- Ai thêm cướp em chứ.?

- Anh nè. - Hắn chỉ tay vào mình

- Anh thật là đẹp trai nha.

Lúc này nó mới nhận thấy hắn đã thay đồ từ lúc nào. Hắn mặc một bộ y phục màu đen được làm tỉ mỉ, chân đi đôi giày da đen bóng loáng. Đã thế hắn còn đeo một chiếc cà vạt trên cổ, bây giờ trông hắn đúng là một quý ông lịch lãm.

- Bây giờ mình nên đi chứ? Công chúa của tôi?

- Ừm đi thôi.

Rồi nó khoác tay hắn đi ra ngoài cửa hàng trước bao ánh mắt ngăm nhìn của mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Bữa tiệc phương gia

Phuong Gia.... Trong bữa tiệc to lớn hoành tráng, có 5 bóng người đang đứng nhìn mà than thở

- Không hiểu bắt người ta đi làm gì chứ? Đứng mà muốn què chân. - Stacy khó chịu.

- VỢ à, em ngồi xuống dưới đất đi cho đỡ mỏi.

- Anh bị điên à? Thế thì còn là thế diện của tôi nữa?

- Anh chỉ muốn quan tâm đến em thôi.

- Mệt không? - Eric quay sang ân cần hỏi.

- Không mệt. - Emily cười.

- Mệt thì nói nhé, anh đưa em về.

- Mệt mong ơi em mệt. - Stacy bắt chước.

- Mệt thì bắt taxi mà về.

- Xỉ, người chả thèm có một tí đàn ông nào trong người.

- Chẳng phải anh đang khuyên em mệt thì về sao? Thế là quá đàn ông rồi.

- Đàn ông thì phải đưa người ta về chứ?

- Sao em biết nhiều vậy? Em là đàn ông sao?

- Anh..anh... Anh chết với tôi!

- Được, hai ta cùng chết.
- Hai người yên một chút được không? - Kai khó chịu quay ra.
- Không có Kín nên buồn à? - Eric trêu ghẹo.
- Sao..? Tôi thì cần gì chứ? Đừng nhắc đến con bé đó nữa, tôi mệt rồi - Kai đánh trống lảng.
- Cậu bạn tôi ơi, thích thì nói thẳng ra đi. Giấu làm gì.? - Kevin vỗ vai Kai.
- Ta không thích con bé đó!
- Được rồi thì không thích - Kevin cười.

Đúng lúc đó hấn và nó bước vào, người trong bữa tiệc nhìn thấy hấn cũng vô cùng ngạc nhiên. Khoong biết ai là người đi bên cạnh thiếu gia của AA vậy nhỉ? Cô gái đó chưa bao giờ xuất hiện. Những tiếng xì xào bắt đầu vang lên khắp bữa tiệc.

- Hani, Zac, ở đây - Stacy vẫy nó và hấn.
- Em ra kia với bọn họ. Anh đi một chút rồi quay lại ngay.

Xong hấn đặt lên trán nó một nụ hôn nhẹ.

- Em biết rồi. Em đâu phải trẻ con.

Nó bĩu môi rồi bắt đầu đi về phía Stacy.

- Ấy ăy, đây có phải Hani không vậy? Xinh quá nha.. - Kai vỗ tay.
- Quá khen rồi.
- Em mà là người yêu anh thì tốt phải biết.
- Cậu dám tranh với tôi sao Kai? - Hấn bước đến ôm lấy eo nó.
- Ai dám. Chỉ là ước vọng thôi.
- Em thấy chưa? Mới đến mà em đã câu dẫn người ta rồi đấy. - Hấn trách yêu.
- Vậy bây giờ anh đổ lỗi cho em sao?
- Anh nào dám - Hấn nhéo má nó.

Từ xa xa, một bóng người con gái nhìn về phía hấn, khoé mi bắt đầu ướt, không kiềm được mà để một giọt nước mắt lăn dài trên má.

- Anh biết luôn có người nhìn về phía anh nhưng không dám đến gần bên anh. Trong giấc mộng người đó luôn chỉ có anh? (Thăng trộm đấy, bây giờ trộm lộng hành lắm, các bạn cẩn thận, không nên đi chơi tối muộn nha ^^). Chính vì quá yêu anh nên em mới phải làm vậy. Em rất xin lỗi anh.

- Cha à. Con chấp nhận, cha bắt đầu kế hoạch đi - Cherry nói
- Tốt lắm con gái.
- Nhưng con đã cảnh báo cha rồi. Cô ấy không phải người dễ động tới.
- Dù gì cũng chỉ là một con nhóc, con không tin vào cha mình sao? Chỉ cần nó biến mất, Zac sẽ là của con.
- ...
- Được rồi, ta phải lên phát biểu đây.

Ở chỗ bọn nó.....

- Này Kevin, khi nào mới được rước dâu về nhà? - Hấn nhìn nó đang tám chuyện với Emily và Stacy.
- Muốn lắm rồi đây này. Nếu cô ấy không ngang bướng thì bây giờ bố mẹ tôi đã được bế cháu rồi ý.
- Cậu dám sao! Tôi sẽ kiện cậu vì quấy rối tình dục ở tuổi bị thành niên.

- Ông bạn tôi ơi, tôi nói đùa mà. Cần gì làm quá lên thế?
- Cậu thay đổi đột ngột quá, tôi còn chưa kịp thích ứng.
- Còn phải...
- Cảm ơn quý vị đã đến tham dự buổi tiệc của Phương Gia chúng tôi. Như các vị đã biết, tôi tổ chức buổi tiệc này để chúc mừng sinh nhật con gái yêu dấu của tôi cũng như công bố một tin tức vô cùng quan trọng.
- Không ngăn cản sao? - Eric đến bên hắn.
- Cứ để lão ta tận hưởng niềm vui. Dù sao niềm vui đó cũng sắp tàn.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44

- Thừa Phương lão gia, tin tức ngài muốn công bố với mọi người là gì vậy? - Dám người ở dưới xôn xao. - Chuyện này hãy để cho em trai tôi, Phương Thanh Bằng lên công bố.

Nói rồi Phương lão gia lui xuống phía dưới, chuẩn bị hưởng thụ chuyện vui. Phương Thanh Bằng nâng cái bụng phệ lên sân khấu, ra dáng vẻ oai vệ.

- Như các vị đã biết, tôi là một trong những cổ Đông của tập đoàn AA. Thiếu gia AA có 25% cổ phần trong công ty còn tôi có 15% cổ phần. Tôi đã thu mua một số cổ phần nhỏ lẻ bên ngoài nên cổ phần của tôi là 27%. Nên tôi tổ chức buổi tiệc này là muốn chúc mừng lễ nhận chức tổng giám đốc mới tôi, phải không, thiếu gia AA? - Phương Thanh Bằng quay ra nhìn hắn.

Nghe lão già đó nói nó cũng vô cùng lo lắng cho hắn. Quay sang thì nét mặt hắn vẫn bình thản, không hề thay đổi.

- Vậy lão già đó định cướp công ty của anh sao?
- Em đừng lo, lễ nhận chức của lão cũng là của anh.
- Vậy có nghĩa là sao? - Nó khó hiểu.
- Chắc họ sắp đến rồi. - Hắn nhìn vào đồng hồ.
- Ai sắp đến?
- Ồ ồ, Phương Gia mở tiệc không mời bọn tôi sao? - Giọng một người phụ nữ vang lên.

Nó quay ra, nhìn thấy đó là một người trẻ đẹp, mặc dù có tuổi nhưng vẫn giữ được nét thanh xuân trên khuôn mặt. Người đó diện một chiếc váy đỏ ôm sát eo tuyệt rừ, tôn vinh lên từng đường cong trên cơ thể. Bên cạnh còn có một quý ông vô cùng lịch lãm nhưng nét mặt vẫn thoát ải nét lạnh lùng, giống y như hắn.

- Ồ Trương phu nhân, lễ nhận chức nhỏ nhỏ tôi không nghĩ 2 người sẽ để ý. - Phương Thanh Bằng lên tiếng.
- Sao mà không lên tiếng được chứ? Nghe nói ông đã dành lấy vị trí tổng giám đốc từ con trai tôi?
- Trương phu nhân đừng nóng giận, tôi chỉ thu mua cổ phần công ty bên ngoài một cách chính đáng thôi.

Trương phu nhân? Con trai sao? Vậy có nghĩa đó là bố mẹ của hắn ư? Nó ngạc nhiên định quay ra hỏi thì hắn đã đặt ngon tay trước miệng, ra dấu im lặng. Thấy vậy nó cũng không dám hỏi gì thêm.

- Ông không ngại chia sẻ buổi tiệc này với chúng tôi chứ? - Trương Anh Bình lên tiếng.
- Ý Trương lão gia là sao?
- Như ông thôi, tôi là người nắm giữ cổ phần lớn nhất của công ty. Vì muốn dành thời gian với người vợ xinh đẹp An An của tôi đây nên tôi đã nhờ luật sư chuyển nhượng cổ phần của tôi sang cho con trai tôi, Trương Tuấn Anh.
- Vậy có nghĩa là... - Phương Thanh Bằng sùng sột.

- Phải, con trai tôi sẽ trở thành chủ tịch của AA.
  - Do trở thành chủ tịch mới, tôi nghĩ sẽ cho ông nghỉ ngơi, thừa ngài Phuong. Tôi tuyên bố cách chức Phuong Thanh Bằng. - Hấn bá đạo lên tiếng.
  - Cậu không thể! - Phuong Thanh Bằng kích động nói.
  - Sao tôi không thể? Tôi đã trở thành chủ tịch rồi mà?
  - Cậu...cậu...
  - Cảm ơn Phuong Gia đã mời tôi đi dự tiệc. Giờ tôi xin phép về với người mẹ và người cha yêu dấu của tôi.
- Nói rồi hấn kéo nó đi ra khỏi cửa. 5 người kia thấy vậy cũng đi theo hấn, để lại hội trường buổi tiệc đang hết sức náo loạn.
- 2 cha con bọn họ đều nham hiểm như nhau. - Emily lắc đầu nói.
  - Đây là em chỉ thấy 1 phần thôi. Họ còn rất nhiều mưu kế để đối phó với người như Phuong Thanh Bằng. - Eric ôm lấy Emily.
  - Đó là cha mẹ anh sao? - Nó vừa đi vừa hỏi.
  - Phải, đó là cha anh, Trương Anh Bình và mẹ anh, Viên An An.
  - Vậy AA là lấy từ tên An An sao?
  - Mẹ anh rất thích những người thông minh. Bà sẽ rất vui khi em làm con dâu của bà.
  - Ai là con dâu hả? - Nó đỏ mặt quay đi.
  - Haha...Em không phải ngại.
  - Hừ. Đúng là, anh đưa em về nhà đi.
  - Qua nhà anh đi.
  - Không được. Em còn chưa làm xong bài tập ngày mai.
  - Hoá ra cũng có lúc em lười hơn hủi. Được, anh đưa em về.
  - Ai cho anh so sánh em với hủi hả?
  - Thế so sánh với ai?
  - Anh chả hiểu em gì cả.
  - Cô nương tôi ơi, làm sao anh có thể chạm vào trái tim em để hiểu em khi vừa đưa tay đến ngực đã bị ăn tát chứ? - Hấn cười.
  - Anh là đồ đê tiện.
  - Thừa hưởng từ cha anh cả. - Hấn bá đạo nói.
  - Hừ!

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45

Ngày hôm sau..... - Zac à, con xuống ăn sáng nào. - Mẹ hấn từ dưới nói vọng lên.

- Vâng ạ.
- Bảo bối, hình như em quan tâm đến con hơn anh? - Trương Anh Bình đang đọc báo thì lên tiếng.

- Vậy anh ghen với con trai của mình sao?
- Em chỉ thuộc về một mình anh/.
- Bố yêu dấu, đó cũng là mẹ của con mà, bố đừng nổi tính chiếm hữu vậy chứ? - Hấn xách balo từ trên lầu đi xuống.
- Con trai, bố đã nhẫn nhịn nhường mẹ con cho con đủ lâu rồi.
- Thôi anh ăn sáng đi. Zac, ra đây ăn nào - An An dẹp loạn.
- Dạ không cần, con đi đón Hani. Con mà ăn sáng cùng mẹ chắc bố không chịu nổi mà đốt nhà mất..haha..
- Tối nay con đưa con bé về nhà đi. Mẹ muốn gặp con dâu của mẹ.
- Được thôi. Tạm biệt mẹ yêu - Hấn hôn má mẹ một cái.
- Con nói đúng, con mà ở đây lâu thêm nữa chắc ta đốt nhà mất. - Trương Anh Bình nhìn hành động của hấn mà tức giận.
- Haha..

Hấn cười rồi phóng xe đi. Đúng là bố mà, lúc nào về cũng chỉ sợ hấn chiếm mất vợ của mình. Không nhẽ về sau hấn và nó mà có con, hấn cũng nổi tính chiếm hữu hữu giống bố mình? (Anh ơi lo xa quá =="). Lúc hấn đến nhà nó cũng là lúc nó vừa ra khỏi nhà. Nhìn thấy hấn, nó cười một cái rồi tiến đến gần

- Anh không phải đón em đâu.
- Đó là nhiệm vụ của anh. - Hấn mở cửa xe cho nó vào.
- Em đi bộ cũng được.
- Không thể được. À đúng rồi, mẹ anh mời em tối nhà.
- Hôm nay sao?
- Phải. Đi học xong anh sẽ đón em.
- Được thôi.

Trong lớp.....

- Emily à, anh hỏi em. - Eric nói.
- Anh hỏi đi.
- Nếu được quay trở về quá khứ, em sẽ vẫn yêu anh chứ?
- đương nhiên rồi.
- Hi, anh yêu em nhất - Eric hôn nhẹ lên má Emily.

Kevin nhìn cặp đôi ấy mà ghen tỵ. Quay ra thì thấy Stacy chỉ chăm chú nhìn điện thoại, không thèm quan tâm đến người bên cạnh.

- Stacy, nếu được trở về quá khứ, em sẽ yêu anh chứ?
- Sao anh tự nhiên hỏi thế/
- Em cứ trả lời đi.
- Không, em sẽ đi mua vé số.

Kevin nghe câu trả lời mà khuôn mặt nhăn như khi ăn ớt. Không thể ngờ, vợ tương lai của anh lại có thể nói như vậy. Đúng lúc đó, hấn và nó bước vào. Nhìn thấy mặt Kevin vừa nhăn nhó vừa nhìn Stacy, còn Stacy thì vẫn chăm chú vào cái điện thoại, hấn đã đoán được chuyện gì xảy ra.

- Này Kevin, sao mặt nhăn như ông tôi thế? - Hấn kéo Kevin ra một góc.
- Cậu biết không? Trước khi gặp Stacy, cuộc đời tôi rẻ nhạt vô cùng, suốt ngày cũng chỉ biết đi tới các quán bar.
- Bây giờ thì sao?

- Bây giờ thì tôi cảm thấy đó là thời gian hạnh phúc nhất cuộc đời của tôi.
- Haha..bạn của tôi, lại cãi nhau sao?
- Cô ấy bảo nếu quay trở về thời gian, cô ấy sẽ đi mua vé số.
- Nếu là tôi thì tôi cũng thế.
- Cậu không về phe người bạn này sao?! - Kevin đen mặt nhìn hần.
- Chạy...chạy..chạy đi!!!! - Kai chạy hốt hải vào lớp kêu to.
- Có chuyện gì sao? - Nó chạy đến.
- Chạy đi nếu mọi người muốn giữ lấy mạng!!!! - Kai không kịp thờ đã chạy vọt đi.
- Nên chạy không? - Stacy nói.
- Đợi nào. - Hần ra dấu im lặng

1....

2....

3....

Bùm.!! Bùm.!! Bùm.!!

Tiếng bo nổ dần dần vang to. Kin từ ngoài chạy vào, đầu tóc rối mù hết cả lên

- Tên Kai kia đâu?!!!!

- Kin, bình tĩnh nào, có chuyện gì? - Nó chạy đến đưa Kin vào chỗ ngồi.

- Tôi phải giết tên đó!! - Kin không kiềm chế được mà hét lên.

- Bình tĩnh, cậu ta đã làm gì? - Hần đến trấn an Kin.

- Cậu ta đột nhập vào gara nhà tôi, cướp xe đi!

- Chẳng phải cậu sống cùng Hani sao? - Emily hỏi.

- Cậu ấy đã chuyển ra ngoài ở được mấy ngày rồi. - Nó giải thích.

- Con xe nào? Con xe phiên bản giới hạn đó sao? - Kevin chạy đến tò mò hỏi.

- Phải.

- Cậu đừng tức nữa. Tôi sẽ giúp cậu đột nhập vào nhà Kai, trộm xe của cậu ta. Coi như gậy ông đập lưng ông. - Hần cười.

- Nói được thì hãy làm được.

- Tôi lấy danh dự ra đảm bảo. -Hần giơ bàn tay lên thề.

Nói rồi hần, Kevin và Eric đi lên sân thượng, nơi Kai đang ẩn nấp.

- Sao rồi? Các cậu không sao chứ? - Nhìn thấy 3 người, Kai chạy ra lo lắng hỏi

- Cậu đúng là gan dạ. Đột nhập vào nhà của người chế tạo bom để lấy xe. - Eric vỗ tay.

- Ai bảo tên thối tha này không đền xe cho tôi. - Kai tức giận chỉ tay vào mặt hần.

- Tốt nhất mấy ngày nay nên tăng cường bảo vệ trong nhà - Hần thần nhiên cảnh báo.

- Có ý gì?

- Cậu ta sẽ giúp Kin trộm xe của cậu. - Kevin giải thích.

- Cậu dám làm thế với tôi sao Zac?
- Sao không? - Hấn nhếch mép.
- Đi xuống thôi. Nghe nói sư tử hà đông sẽ đến đó. - Eric dẹp loạn.
- Chẳng phải bà ấy đang nghỉ phép sao? - Kevin nhú mày.
- Chắc là nhớ lớp ta quá rồi.
- Chúng ta nên đón tiếp nồng hậu nhỉ? - Kevin cười xấu xa.

Xin lỗi mọi người nếu truyện có sai chính tả, do mình đánh máy nhanh quá nên mới vậy, hihi, mong mọi người tha lỗi. Cảm ơn mọi người đã đọc truyện của mình. 사랑해요!!!!!! <3

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: An an và trương anh bình

Kết thúc một ngày học, hấn đưa nó về nhà hấn. Nhìn thấy con trai, An An đang chăm sóc cây trong vườn thì chạy ra đón. - Con trai yêu dấu, về rồi sao?

- Con chào mẹ, đây là Hani, con dâu của mẹ. - Hấn ôm nó vào lòng.
- Dạ.. con chào bác ạ - Nó áp úng nói
- Sao gọi là bác vậy? Gọi mẹ xem nào. Con dâu của ta thật xinh đẹp nha.
- Dạ..cảm ơn...mẹ ạ
- Thôi hai đứa vào nhà đi. Mẹ đi chuẩn bị đồ ăn.
- Tuân lệnh mẫu hậu. - Hấn cười.

Rồi hấn đưa nó lên phòng

- Anh và em trong một phòng không sợ bố mẹ anh nói gì sao? - Nó ngồi xuống giường.
- Họ sẽ nói gì?
- Thì..
- Cô gái bé nhỏ, em nghĩ gì đen tối đó à?
- Đâu..có.
- Nhìn mặt em là biết, đỏ như cà chua rồi kìa.
- Đâu có. - Nó lấy hai tay ôm mặt.
- Sao em thích chối vậy nhỉ? - Hấn tiến đến gần.
- Anh..anh làm gì vậy?
- Em nghĩ anh sẽ làm gì? - Hấn cười xấu xa.

Rồi hấn ép nó xuống giường, hôn nó một cách ngầu ngẩn

- E hèm, mẹ bảo ta gọi các con xuống. - Trương Anh Bình tựa lưng vào cửa lên tiếng.

- Bố, sao bố phá chuyện tốt của con hả? - Hấn thấy bị làm phiền đâm ra khó chịu
- Chẳng phải con đầy lần cũng phá chuyện tốt của ta sao?
- Bố không nhường con trai này được sao?
- Không. Muốn thì tốt nhất nên đợi đến lúc kết hôn - Trương Anh Bình liếc qua nhìn nó.

Thấy Trương Anh Bình nói như vậy, mặt nó dần đỏ như quả gấc chín.

- Người sống ở thời đại nào mà vẫn có cái tục lệ đó?
- Chẳng lẽ con muốn bác sĩ bảo cưới?
- Đẳng nào cô ấy cũng là vợ con. - Hấn kéo nó vào lòng.
- Tùy các con, xuống nhà đi. Mẹ con đang đợi.

Ở dưới nhà, An An đang chuẩn bị một bàn đầy đồ ăn để mừng gia đình sum họp.

- Mẹ yêu dấu, sao mẹ chuẩn bị nhiều thế?
- Con trai, ta làm toàn món các con thích. Không biết Hani thích ăn gì nên ta cứ chuẩn bị vậy thôi.
- Dạ, con ăn gì cũng được mà mẹ.
- Ít nhất cũng phải ăn ngon rồi kiếm cháu cho mẹ. - An An cười.
- Mẹ đừng lo. Trước sau gì cũng có thôi.

Nghe đến đây, mặt nó lại đỏ ửng thêm một lần nữa. Gì mà muốn nó làm mẹ sớm như vậy chứ >.<.

- Oaa..Mẹ yêu đúng là hiểu con mà. Mẹ cho con cả món sườn con thích nữa. - Hấn hôn má An An.
- Tiểu tử kia, con không hôn vợ con mà hôn vợ ta hả? - Trương Anh Bình nhú mày.
- Con hôn mẹ con có gì sai chứ? Bố không cho con gặp mẹ 1 năm rồi đó.

1 năm trước, Trương Anh Bình để công ty cho hấn quản lí nhưng vẫn nắm rõ mọi chuyện xảy ra ở đó. Vì ông muốn tách An An ra khỏi hấn để dành thời gian với vợ của mình mà đưa An An đi du lịch vòng quanh thế giới. Nghĩ đến đây hấn mới ảm ức.

- Bây giờ con cũng có vợ con rồi. Đừng tranh nhau với ta nữa.
- Anh à, sao hai cha con cứ như vậy thế?
- Bảo bối, do tiểu tử ngỗ nghịch kia muốn tranh em từ tay anh đấy chứ?
- Hai người có thôi đi không?
- Nếu em muốn.
- Hani à, vào ăn đi con. Kệ hai cha con bọn họ, họ cứ gặp nhau là như vậy đó. - An An kéo ghế cho nó.
- Không sao ạ, không khí gia đình ở đây thật ấm áp - Nó nghĩ tới bố mẹ mình mà mặt thoáng một tia buồn.
- Bố mẹ con đâu?
- Họ bị sát hại từ năm con 6 tuổi. - Khoé mắt nó bắt đầu ươn ướt.
- Ô, con đừng buồn. Đây sẽ là gia đình thứ hai của con.
- Dạ. - Nó mỉm cười.
- Mẹ ơi bố cóc đầu con!!! - Hấn ở bên ngoài phòng khách ăn vạ.
- Sao anh làm thế với thằng bé hả? - An An chạy ra xoa đầu hấn.

- Anh đang chỉ bảo con thôi.
- Huhu.. Bố đánh con, con nghi ngờ người ta không phải cha con! - Hấn xoa xoa cục u trên đầu.
- Con muốn đi xét nghiệm ADN không? An An và ta cố gắng mãi mới tạo ra con đấy.
- Anh im đi. Sao lại nói vậy hả? - Mặt An An đỏ ửng
- Bảo bối, không phải vậy sao? Anh với em quyết liệt mãi mới...

Trương Anh Bình chưa nói hết câu đã bị An An ném cái gối trên ghế vào mặt.

- Bao nhiêu đêm hả bố?
- Đoán chừng 10 ngày liên tục. - Trương Anh Bình giờ ngón tay ra đếm.
- Mẹ vất vả rồi. - Hấn cố vai An An.

Nó đứng ở bên ngoài nhìn mà mỉm cười. Lâu lắm nó mới có cảm giác ấm áp như vậy.

* Bố mẹ ở trên đây có vui không? Con đã tìm được gia đình thứ hai cho mình rồi. *

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47

Ăn tối xong, An An liền kéo nó lên sân thượng để trò chuyện. - Mẹ biết không? Bố mẹ con từng nói, con người sau khi mất đi sẽ hoá thành một vì sao trên bầu trời kia để nhìn cuộc sống từng ngày của người họ yêu thương nhất, liệu bố mẹ con có đang nhìn con không? - Nó ngẩng lên bầu trời đầy sao, không tìm được lòng mà nói.

- Mẹ tin chứ, bởi vì mẹ cũng như con mà.
- Bố mẹ của mẹ cũng...
- Họ bị tai nạn xe lúc mẹ 10 tuổi. Khi ở trong cô nhi viện, bị đánh đập, trêu chọc, mẹ thường tới gốc cây mà khóc. Bỗng một ngày, một cậu bé 15 tuổi, lau đi nước mắt trên gương mặt của mẹ rồi đưa mẹ về nhà. Bây giờ cậu bé đó chính là bố của Zac. Mẹ rất yêu ông ấy, cũng rất yêu Zac, mẹ biết bố mẹ trên trời đã phù hộ cho mẹ để mẹ có thể gặp được người sẽ đem lòng yêu mẹ suốt cuộc đời này.
- Ông ấy cũng trong hắc đạo sao?
- Phải. Nhưng nếu mà yêu một người, con sẽ chấp nhận con người thật của người đó. Như vậy tình yêu mới có thể bền vững.
- Mẹ biết con có rất nhiều hận thù. Nhưng con hãy quên đi nó và sống tiếp, hận thù chỉ làm con chìm đắm trong vô vọng. Zac thật lòng yêu con, mẹ nhận thấy rất rõ.
- ...
- Mẹ chưa thấy nó như vậy từ khi Bảo My đi.
- Bảo My là ai ạ? - Nó tò mò hỏi.
- Bảo My là một người bạn hồi bé của Zac. Thăng bé và Bảo My vô cùng thân thiết. Nói chừng thăng bé có thể hi sinh tất cả, chỉ cần Bảo My vui. Lúc đó AA chỉ mới là công ty nhỏ, lúc nào cũng ở bờ vực gặp bệnh. Năm 15 tuổi, Zac tỏ tình với Bảo My, nhưng đã bị từ chối. Con bé đã đi theo gia đình sao Nhật, chấp nhận hôn ước với con của một đại gia.
- Vậy cô ấy chỉ quan tâm tới tài sản...
- Zac đã đợi Bảo My một cách tuyệt vọng, nó giam mình cả 1 tuần trong phòng. Khi đã ổn định tinh thần, thăng bé cùng cha mình đưa AA lên tầm cỡ thế giới.
- Sao mẹ nói với con những điều này?

- Để chứng minh cho con thấy, Zac vô cùng yêu con. Thắng bé rất trân trọng con, đừng làm nó đau lòng, nhé?
- Con hứa với mẹ.
- Mẹ ơi! Mẹ ăn cắp vợ con lâu thế? - Hấn nói.
- Mẹ muốn hàn gắn tình cảm với con dâu cũng khó thể sao? - An An cười.
- Mẹ hàn gắn tình cảm với chồng mẹ ấy. Ông ấy ở dưới nhà sắp không chịu nổi rồi kia.
- Haha...để mặc ông ấy.
- Mẹ trả vợ cho con đi. Con cũng sắp không chịu nổi rồi đây.
- Đây đây, xa nhau có một tí thôi mà.

Sau khi An An đã xuống nhà, hấn tiến đến ngồi cạnh nó. Nhìn nó đăm đăm một lúc rồi càng tiến lại gần. Chốc lát, khoảng cách giữa nó với hấn chỉ là gang tấc

- Zac, anh thật lòng yêu em không?
- Đương nhiên rồi. Anh yêu em đến nỗi có thể chết vì em đấy.
- Bây giờ em bảo anh đi chết anh có đi không?
- Miễn là có thể thấy em vui.
- Em yêu anh. - Nó ôm hấn.
- Yêu anh thì hôn anh xem nào.
- Anh chỉ biết lợi dụng thời cơ nhì? - Nó nhú mày.
- Em có hôn không? - Hấn trề môi.

Nó phải bật cười với hành động đó của hấn. Mặc dù trong bóng tối, hấn nổi tiếng là một bang chủ tàn ác. Nhưng ở trước bố mẹ, hấn là một đứa con ngoan. Còn ở trước mặt nó lại là một người bạn trai đáng yêu, chung thủy, có thể hi sinh vì nó.

- Moazz.. - Nó hôn lên môi hấn.
- Yêu tình nhỏ.

Hấn nói rồi lại giữ lấy nó, tiến lên hôn nó thật sâu. Hấn dùng lưỡi cạy hàm răng ngọc ngà của nó ra, dây dưa với lưỡi nó thật lâu. Tới khi nó sắp hết oxy thì hấn mới lưu luyến buông ra. Trong lúc nó đang nạp đường khí thì hấn ôm nó vào lòng

- Anh yêu em

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48

Sáng hôm sau tại lớp... - Này Hani, sao hôm nay anh không thấy Kin đến lớp? - Kai thắc mắc.

- Em cũng không biết, chắc nó lại ở nhà xem phim quên cả đi học.
- Anh thấy nó chăm đến lớp bắt nạt anh lắm cơ mà.
- Không thấy Kin đã không chịu nổi rồi sao? - Eric trêu chọc.
- Không phải! Chỉ tò mò thôi.
- Nói thật đi, anh thích Kin rồi chứ gì? - Stacy huyếch vui Kai.

- Không có!
- Cậu không nói thật tôi gửi cậu về Châu Phi. - Hấn hồn nhiên đe dọa.
- Cậu..! Thì..cũng hơi..thích...thích...
- Thích thì tỏ tình đi. Không lúc cô ấy có cháu rồi lại ngồi hời hợt. - Kevin gác chân lên bàn rồi nói.
- Tỏ tình như nào?
- ...như này...như này... - 7 người cùng lên kế hoạch.

Reng...

- Các em, tôi có bất ngờ cho các em đây. - Cô giáo bước vào.
- Cô sắp nghỉ dạy! Được tự do rồi!!!! - Một học sinh lên tiếng

Trước khi cả lớp sắp loạn lên thì cô giáo đã nhanh trí, thông báo "tin vui"

- Chúng ta sắp có bài kiểm tra cuối kì. Các em vui không?
- Hả?! Thế mà cô cũng vui. Chắc đầu cô có vấn đề rồi. - Cả lớp ù xiu.
- Sau khi kiểm tra sẽ có một buổi dạ hội.
- Aaaaa.....!!! Dạ hội!!
- IM LẶNG!!!!
- Đừng lo, nếu các em không qua bài kiểm tra này, hãy ở lại với tôi mà học bài nhé.
- Hic...hic...

Sau buổi học, bọn nó theo kế hoạch được đề ra để giúp Kai tỏ tình với Kin đi mua đồ chuẩn bị.

- Stacy và Emily hãy đi mua nến đi. - Kevin nói.
- Đúng rồi. Mọi người hãy về nhà Kai chuẩn bị đi. Em và Stacy đi mua nến rồi về ngay. - Emily nói.

Thế là Stacy và Emily cùng nhau đến siêu thị mua nến. Ra khỏi cửa siêu thị bỗng có một đám người áo đen đi tới

- Cô là Đan Dương Linh còn cô là Lý Ngọc Lan?
- Các anh là ai? - Emily hỏi.

- Bang chủ và lão gia rất muốn gặp các cô.

Nói rồi đám người đó bịch mồm Stacy và Emily lại khiến các cô ngất lịm đi rồi kéo lên xe chở đi.

- Thừa bang chủ, đã bắt cóc được hai con bé.
- Được, để xem bọn chúng sẽ làm gì.

Tại nhà Kai, mọi thứ đã chuẩn bị xong hết nhưng mãi không thấy hai người kia về, Kevin và Eric mới bắt đầu lo lắng

- Sao bọn họ đi lâu vậy! Đáng lẽ phải về từ một tiếng trước rồi chứ? - Eric vò đầu.
- Đừng lo, thử gọi điện xem. - Hấn trấn an.

- Thuê bao quý khách...
- Chết tiệt, không gọi được. - Kevin tức giận ném điện thoại vào tường.
- Emily cũng không gọi được.

Reng...reng..reng.... Điện thoại nó kêu.

- Là cuộc gọi video, số lạ. - Nó nhìn màn hình.

- Kết nối với tivi, nghe đi. - Hấn nói.

Màn hình vừa được kết nối, gương mặt Ludo hiện lên trước tivi.

- Lão già chết tiệt, ông muốn gì? - Nó tức giận.

- Kề ra cô cũng nhớ tôi..haha..

- Ông muốn gì?

- Dễ thôi, muốn chơi trò chơi nhỏ ấy mà. Quên mất, hai cô bạn nhỏ của cô cũng tham gia đó.

Ludo xoay màn hình ra phía sau. Emily và Stacy đang bị treo lơ lửng trên một bể nước đầy cá mập

- Sao ông lại bắt cóc chúng tôi?...huhu - Stacy khóc.

Nhìn thấy hai người đang sợ hãi, Kevin và Eric bắt đầu sôi máu lên.

- Khốn khiếp! Mày động vào một sợi tóc của cô ấy tao sẽ giết mày! - Eric hét.

- Kết bạn mới rồi sao Jihyun? Mấy công tử này cũng đẹp trai ra phết.

- Ông nói mau! Ông muốn gì?

- Jihyun à, bình tĩnh nào. Chúng ta cùng chơi trốn tìm nhé. Ta cho chúng mày thời gian 3 tiếng để tìm hai người này. Đừng nói đến việc dùng định vị, ta đã vứt hết đồ của hai người kia trên đường rồi. Và ta sẽ cho chúng mày hai câu thơ mà ta thích nhất để mở màn trò chơi: "Bố mẹ nắm tay con, đi trên con đường xanh, nơi mà mặt trời luôn tỏa sáng, mặt trăng luôn chiếu rọi. Nơi bắt đầu cũng là nơi kết thúc, ba trái tim gắn liền không rời." Cố gắng tìm đi nhé..haha..

Nói rồi Ludo ngắt kết nối, màn hình tivi chốc chốc cũng trở nên đen ngòm.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49

- Aaa..!!! Cô ấy có thể ở đâu được chứ! Kai! Cậu tìm cô ấy bằng được cho tôi - Kevin tức giận. - Vô ích thôi. Trong người hai cô ấy không có gì để có thể định vị được cả. - Kai thờ dài.

- Cậu là hacker kiểu gì hả? Cậu phải tìm bằng được Emily cho tôi! - Eric túm lấy cổ áo Kai xóc lên.

- Hai cậu bình tĩnh đi. Tức giận chả làm được gì đâu. Chúng ta phải nghĩ cách để cứu hai người họ. - Hấn ngồi trên ghế bình thản nói.

- Con mẹ nó! Giờ có thể bình tĩnh vậy sao?! Cô ấy là sinh mạng của tôi. Mất cô ấy tôi biết làm sao?! - Kevin đập lên mặt bàn, khiến chiếc bàn gỗ gầy làm đôi.

- Các cậu không hiểu sao? Hai câu thơ chính là gợi ý. - Kin từ bên ngoài bước vào.

- Kin, cô đi đâu mà bây giờ mới xuất hiện hả? - Kai chạy đến nắm lấy tay Kin.

- Tôi về Hàn Quốc. Nghe nói bên đó có bản thiết kế chế tạo bom mới lấy về nên sang bên đấy định ăn trộm. Nãy mới xuống máy bay.

- Cô làm tôi lo lắng lắm biết không? - Kai nắm chặt tay Kin.

- Anh lo cho tôi sao? - Kin ngạc nhiên.

- Tình cảm sau đi. Cậu vừa nói hai câu thơ chính là gợi ý sao? - Nó cắt ngang.

- Phải. "Bố mẹ nắm tay con, đi trên con đường xanh, nơi mà mặt trời luôn tỏa sáng, mặt trăng luôn chiếu rọi. Nơi bắt đầu cũng là nơi kết thúc, ba trái tim gắn liền không rời".

- Vậy có nghĩa là sao? - Eric khó hiểu.

- Việc tìm ra Emily và Stacy phụ thuộc vào Hani. Hai câu thơ này chắc chắn là một địa điểm nào đó bố mẹ Hani đã từng đưa cô ấy đến. - Kin bắt đầu phân tích.

- Nhưng cô ấy ở Hàn Quốc mà? - Kai thắc mắc.

- Chỉ có thể ở Mỹ thôi. Tôi chắc chắn lão già đó không dám đưa hai cô ấy ra khỏi đây đâu.

- Hani à, em có thể nhớ lại xem bố mẹ hay đưa em tới nơi nào không? - Kevin năn nỉ

- Công viên chăng? Khi đến Mỹ bố mẹ em rất hay đưa em ra công viên chơi.

- Không thể. Lão ta không hành động ở nơi đông người vậy đâu. - Hân nói.

- Nhưng ta hãy đi tìm cho chắc đã.

Suốt 2 tiếng trời, nhóm bọn hân đi tìm tất cả ở các công viên trên đất Mỹ, nhưng kết quả chỉ là con số 0. Khi về đến nhà Kai, tâm trạng của Kevin và Eric rất tồi tệ. Họ ngồi gục xuống ghế, không nói lời nào.

- Vô vọng rồi, còn 1 tiếng nữa thôi. - Kai thở dài.

Nó tựa đầu vào vai hân, nhắm mắt lại suy nghĩ. "Bố mẹ nắm tay con, đi trên con đường xanh, nơi mà mặt trời luôn tỏa sáng, mặt trăng luôn chiếu rọi. Nơi bắt đầu cũng là nơi kết thúc, ba trái tim gắn liền không rời" Rốt cuộc là ở đâu chứ? Trong vô thức, nó từ từ chìm vào giấc ngủ. Trong giấc mơ là hình ảnh lúc nó còn bé đang chạy trên một thảm cỏ xanh mướt, đuổi theo bố nó

- Hai người lại đây ăn nào - Mẹ nó gọi.

- Hani à, nghỉ một lúc thôi. Ăn xong papa đưa con đi thả diều nhé.

- Papa à, sao papa dẫn con đến nơi này vậy? Con nhớ là khu vườn ở nhà nội cũng rất đẹp mà.

- Con gái yêu, đây là nơi papa gặp mama con và đem lòng yêu cô ấy.

- Oaa..Thế ra là vậy.

- Đi nào, papa bế con tới chỗ mama nhé

Xong rồi papa nó cúi xuống, bế thốc thân hình nhỏ nhắn lên.

Hình ảnh đôi cô ở đây cứ hiện ra trong giấc mộng của nó. Nó choàng tỉnh

- Em nhớ rồi, nhớ rồi.

- Có gì rồi? - Kevin hỏi.

- "Con đường xanh" là đôi cô mà bố mẹ em từng đưa em tới. "Nơi bắt đầu cũng là nơi kết thúc", bố mẹ em đã gặp và yêu nhau tại đó. Trước khi bị ám sát 2 ngày bố mẹ cũng đã đưa em tới đó.

- Đôi cô ấy ở đâu? - Hân hỏi.

- Cách ngoại ô thành phố 5km.

- Đi thôi, ta có thể đến đó trong 45p - Kai lên tiếng

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Nhiệm vụ giải cứu (1)

- Có phải ngọn đồi kia không hả Hani. - Eric chỉ về phía ngọn đồi đối diện - Phải.

- Chắc chắn Emily và Stacy đang bị giam trên ngôi nhà ở đỉnh đồi đó. Chúng ta phải lên cứu họ.

- Kevin, anh cứ bình tĩnh, đừng hành động vội. Lão già đó là người không dễ đối phó đâu.

- Mặc kệ lão đó, anh muốn lên cứu Stacy.

- Anh muốn cứu sống cô ấy rồi chúng ta cùng chết luôn sao? Chắc lão đã đặt bẫy ở đây.

- Vậy bây giờ làm như nào hả vợ yêu? - Hấn vuốt tóc nó.

- Hãy thăm dò quanh đây trước rồi hẵng xông vào.

- Được. Em và Kin hãy đi xem ở phía sau, anh đi ở phía trước. Kevin và Eric, 2 cậu hãy chờ đến khi chúng tôi nói an toàn rồi mới xông vào. Còn Kai thì hãy ở đây, đột nhập vào hệ thống của ngôi nhà kia, tìm ra nơi lão ta đang giam giữ Emily và Stacy. - Hấn ra lệnh.

- Từ đây, mọi người hãy ra đằng sau xe tôi, nhắc tám gã ở đó lên. Tất cả mọi thứ cần đều trong đó. - Kai nói.

Và bọn hấn làm theo lời Kai nói. Quả nhiên, nhắc tám gã lên, có hàng trăm loại vũ khí được cất trong đó, súng, dao, bom, roi...

- Sao cậu có những thứ này? - Kevin ngạc nhiên.

- Khi Zac ném tôi sang Châu Phi, tôi đã trộm những đồ này ở khu vực quân sự gần đó đem về sưu tầm.

- Cậu thông minh hơn tôi nghĩ. - Hấn cười.

- Điều tuyệt vời nhất là số vũ khí ở trong khu vực quân sự đó đều được Omi cung cấp. Tuy không hoành tráng như kho 251 nhưng đều là hàng xịn.

- Có lẽ tôi cũng phải sang đây trộm vài thứ mới được - Kin nhìn số bom trong đó mà sáng mắt lên.

- Mọi người hãy lấy những đồ mình cần đi. Ở đó còn có một cái hộp nhỏ đựng tai nghe. Mọi người hãy đeo một cái để có thể liên lạc với nhau.

- Chúng ta đi thôi. - Nó nói.

Nó và Kin cùng nhau đi ra sau thám thính. Đằng sau toà nhà là một khu đất trống vô cùng rộng.

- Ở khu vực đằng sau có bom - Kin ngăn nó lại trước khi nó định bước thêm bước nữa.

- Sao cậu biết?

- Hani của tôi ơi, cậu không thấy ở đây đều có một khoảng nhỏ nhô lên so với cái khác à?

Nói rồi Kin dùng tay đào một hố ở dưới đất. Đúng như lời Kin nói, có bom ở dưới đó.

- Đúng là, dùng bom rẻ tiền. Chỉ cần tìm sợi dây chủ nối với bom rồi cắt nó đi. Thế là bọn chúng muốn nổ cũng chả được.

- Cô thật thông minh nha. - Kai nói qua tai nghe.

- Cậu tìm sợi dây chủ đi. Tôi đi xem chỗ Zac.

- Được.

Ở phía trước, hấn đang quan sát xung quanh. Bao quanh ngọn đồi này là một rừng cây, bọn thuộc hạ của lão già đó có thể ở mọi nơi. Bỗng có một bàn tay nắm lấy cánh tay hấn. Hấn lập tức quay người lại, có súng lên đầu nó.

- Anh định bắt em sao?

- Phù, anh cứ tưởng mẹ mình chứ.

- Có mẹ mình đẹp được như em sao?

- Phẫu thuật thẩm mỹ là được.

- Anh mang kim tiêm thuốc mê không?

- Có.

Rồi hấn lôi trong túi quần ra một túi kim. Nó cầm lấy một cái rồi phi về phía một cái cây gần đó. Bỗng có một tiếng "tạch" nhẹ vang lên, tên thuộc hạ đã lăn ra bất tỉnh.

- Anh nghĩ nên bắt cóc em về sớm thôi.
- Lính bắn tĩa sao? Từ khi nào lão già đó lại thích dùng người trong quân đội vậy?
- Chắc chắn lão ta được nhờ để bắt cóc Emily và Stacy.
- Có nghĩa người chủ mưu có quan hệ rất tốt với bên quân đội.
- Phương Gia!!
- Sao anh biết?
- Có một lần anh từng xem trộm tài liệu chá cha. Nó liên quan đến việc Phương Gia làm việc với quân đội.
- Kai, cậu xâm nhập được hệ thống bên trong chưa?
- Zac đẹp trai, cậu nóng vội vậy. Tôi vẫn còn phải mã hoá với cái hệ thống của lão ta đây này. Thật là bực mình nha.
- Khi nào xâm nhập được thì hãy nói cho tôi biết sơ đồ của toà nhà đó.
- Mọi người, đã giải quyết xong đồng bom ở đằng sau rồi. - Kin nói.
- Tốt, cô hãy trở về xe với Kai đi. Khi nào có lệnh của tôi thì tiến hành tiếp.
- OK.
- Giờ hãy đi hạ gục vài tên lính nào, em chưa bao giờ được đấu với người trong quân đội. Hôm nay lão già Ludo đã cho em cơ hội, thật may mắn. - Nó cười với hắn.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Nhiệm vụ giải cứu (2)

"lạch"... "lạch"... "lạch"... Từ từ tên lính bắn tĩa ở trên cây lần lượt gục xuống, chìm sau vào giấc ngủ.

- Xong! Đã xâm nhập hệ thống, còn 5 phút nữa thôi.
  - Tốt lắm Kai, ở phía sau đã gỡ bom, phía trước cũng an toàn rồi. Kevin và Eric, hai cậu xông vào đi.
  - Được. Đi thôi Eric. Kai, cậu chỉ đường đi.
  - Các cậu đi vào sảnh chính của toà nhà rồi quẹo bên tay trái. Ở đó có cầu thang, tôi đoán lão già đó giữ hai người kia ở tầng 5.
- Kevin và Eric cùng làm theo lời Kai, chạy cầu thang bộ lên tầng 5.
- Chúng tôi lên tầng 5 rồi.
  - Lão này có vẻ đầu tư không ít. Toà nhà rộng ghê á.
  - Tập trung vào việc chính đi.
  - Có vệ sĩ tới! Cậu mang theo khẩu súng nhỏ chứ Eric?
  - Tôi có.
  - Trong đó có 5 liều thuốc ảo giác được tẩm ở đầu đạn. Hãy nhắm trúng vào cổ của từng tên. Nhớ là khi bọn chúng gục xuống đo kéo ném vào 1 phòng. Đừng để bị phát hiện.

Eric núp ở phía tường, giờ súng lên hít một hơi rồi bóp cò. Sau đó là cả 5 tên vệ sĩ cùng ngã xuống, rơi vào trạng thái ảo giác. Kevin cùng Eric kéo lê bọn vệ sĩ đó giấu vào 1 căn phòng.

- Người gì mà béo như lợn. - Kevin chép miệng.

- Haha...các cậu tiếp tục đi thẳng. Đến hành lang rồi rẽ tay phải. Bọn họ bị nhốt ở căn phòng cuối hàng lang.

Kevin dùng sức đánh gục 2 tên vệ sĩ đứng canh gác rồi đập bay cửa phòng. Nhưng...là một căn phòng trống không.

- Cậu có nhầm không vậy Kai? - Eric quan sát căn phòng.

- Căn phòng đó có một cánh cửa dẫn đến một căn phòng khác.

- Đi nào.

- Từ từ đã! Có tia laze!

- Ày, thật là! Bực mình với ông lão này ghê.

- Kevin, Eric, cậu nghe thấy tôi nói gì không?

- Có Hani, nói đi.

- Trong túi áo Kevin có một thỏi kẹo cao su. Lấy ra và nhai đi.

- Hani à, giờ không phải lúc ăn kẹo đâu.

- Trong đó có một viên đạn do tôi chế, được làm bằng một loại giấy đặc biệt. Nhét vào súng rồi bắn cái nút đỏ ở cạnh cánh cửa trong phòng ý.

- Đạn làm bằng giấy ư?

- Tia laze của lão chỉ kêu lên khi có vật liệu kim loại bay vào. Là giấy thì sẽ không sao.

- Sao cậu biết?

- Đây không phải lần đầu tôi đối phó với lão.

- Ý em là sao hả Hani? - Hấn hỏi.

- Lão ta là người đã giết bố mẹ em. Khi nào bắt được lão, hãy để cho em xử lí.

- Được rồi. Kai, tia laze đã tắt chưa? - Eric vui mừng.

- Đã tắt. Giờ thì xông vào đi.

Kevin và Eric cùng nhau đập cửa xông vào. Stacy và Emily đang bị treo lơ lửng trên một bể đầy cá mập, nhìn thấy người đến giải cứu thì hét lên.

- Kevin! Cứu em..huhu..em sợ lắm..

- Nín đi, ngoan nào, đừng khóc nữa.

- Emily à, em có sao không?

- Em biết chồng em sẽ đến cứu em mà.

- Ta phải công nhận chúng mày cũng khá giỏi. Còn chưa đầy 1p nữa, đúng lúc tao định thả dây cho người yêu chúng mày thì chúng mày lại đến. Không tệ, không tệ.. - Ludo vỗ tay.

- Tên khốn khiếp! Thả họ ra!

- Đừng vội, trò chơi còn dài. À mà, Jihyun đâu?

- Nghe nói ông tìm tôi? - Nó bước vào

- Đến nhanh đó.

- Ông muốn gì?

- Đương nhiên là cái mạng mày rồi. Phương lão gia sẽ rất hài lòng khi thấy mày chết.

- Ông nghĩ có thể lấy mạng tôi dễ thế sao? - Nó cười thách thức.

- Lại còn không có vệ sĩ, quả là cách chơi của ông đã thay đổi, muốn tự mình nộp mạng.
  - Haha..bố mẹ mày sẽ rất tự hào khi nhìn thấy mày như này. Nhưng ta có thể lấy mạng mày với thứ này.
- Nói rồi Ludo lôi trong túi quần lão ra hai sợi dây chuyền mặt trăng và mặt trời.
- Nhớ thứ này không? Bố mẹ mày đã đeo thứ này lúc bọn họ chết. Muốn nhận lại không?
  - Ông muốn gì? - Nó nhìn thấy hai sợi dây chuyền mới kích động nói.
  - Cái mạng của mày. Chỉ cần mày nộp mạng, tao lập tức tha cho bạn mày.
  - Đừng làm vậy Hani!! - Hấn chạy vào.
  - Oa..thiếu gia AA sao? Phương lão gia bảo ta phải giữ cho người sống sót. Nhưng người muốn cùng chết thì cũng tốt.
  - Để họ đi. Tôi sẽ cho ông giết tôi.
  - Tốt lắm. Lên cõi trời cho bạn mày đi.

Nó nghe theo, lên cõi trời cho Emily và Stacy.

- Hani, đừng làm vậy. - Emily khóc
- Đúng đó. Đừng làm như thế. Không phải hi sinh cho bọn mình đâu mà...huhu
- Eric, Kevin, hai anh đưa họ ra khỏi nơi này.
- Hani à, đừng như vậy.
- Đưa họ đi!!

Kevin và Eric cũng không còn cách nào, đành phải bế Stacy và Emily ra.

- Ông không được giết cô ấy! Muốn tiền sao? Tôi sẽ đưa ông rất nhiều tiền. - Hấn kích động
- Tôi cũng muốn tiền lắm thưa thiếu gia. Nhưng tôi muốn lấy mạng người yêu cậu hơn.
- Hani! Em không được như vậy! - Hấn chạy đến giữ nó lại.
- Em xin lỗi.

Xong nó đánh vào gáy hấn, chốc lát, bóng tối bao trùm, hấn lăn ra bất tỉnh

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52: Nhiệm vụ giải cứu (3)

- Được rồi. Ông hãy trả lại đồ của bố mẹ tôi cho tôi rồi muốn làm gì tôi cũng được. - Rất tiếc. Mày đã bị lừa.
- Xong Ludo giờ sủng ra trước ngực nó..Pằng..

.

.

.

.

.

.

.

.

Nó gục xuống sàn.

- Không!!!! - Hấn tỉnh lại thì nhìn thấy nó bị bắn mới chạy đến ôm nó vào lòng.

- Lão già khôn khiếp!!!

- Tao chỉ tiễn nó về với bố mẹ nó thôi. Và giờ mày sẽ được ở bên nó.

Tiếp đến, Ludo giờ súng ra ngăm vào đầu hấn.....Pằng..

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

Người gục xuống không phải hấn, mà là Ludo!!

- Anh nghĩ em sẽ bị lão ta lừa dễ thế sao? - Nó cười.

- Hani! Em biết anh sợ thế nào không?! Anh tưởng sẽ mất em mãi mãi.. - Hấn ôm nó thật chặt.

- Sao em đánh anh bất tỉnh rồi cơ mà?

- Bang chủ Dragon sợ người ta đánh bất tỉnh thế sao? Anh đã được luyện tập trước trường hợp này rồi. Còn em, sao bị bắn mà không chết?

- Anh mong em chết lắm sao? Hôm nay nổi hứng mặc áo chống đạn, lão ta mà ngăm vào đầu em thì lúc đấy mới chết.

- Lần sau không được làm như thế nghe chưa? Em làm anh sợ chết mất.

- Anh đừng lo. Cho dù cuộc đời em còn 5 giây thì sẽ dành 1 giây để nhìn anh.

- Vậy còn 4 giây còn lại? - Hấn nhú mày.

- Đương nhiên là dành 4 giây còn lại để yêu anh rồi.

- Anh yêu em - Hấn hôn nó thật sâu.

Sau khi buông nó ra, hấn mới nhìn lão già Ludo đang nằm bất động trên sàn, tay vẫn cầm lấy hai chiếc dây chuyền. Hấn đứng dậy, tiến lại gần cầm 2 chiếc dây chuyền lên đưa cho nó.

- Của em.

- Đó là quà tặng của bố mẹ em tới con rể tương lai. - Nó nhìn 2 mặt dây chuyền mặt trời và mặt trăng.

Nó nhận lấy dây chuyền mặt trăng, nhún người lên đeo vào cổ hấn còn lấy cái hình mặt trời đeo vào cổ mình.

- Em nhớ hồi xưa, khi bố mẹ em tổ chức kỉ niệm ngày cưới, em đã hỏi bố mẹ em ý nghĩa của hình mặt trăng và mặt trời trên sợi dây chuyền này. Bố em nói rằng " Sợi dây chuyền mặt trời khi đeo vào vào cổ mẹ con, sẽ có ý nghĩa với bố rằng mẹ con là mặt trời của bố, chỉ cần nhìn thấy mẹ con, cuộc đời bố rực rỡ như ánh nắng mặt trời". Còn mẹ em thì nói " Còn sợi dây chuyền mặt trăng có nghĩa rằng bố con là ánh sáng của cuộc đời mẹ. Cho dù có tăm tối đến đâu, bố con vẫn luôn soi sáng cho mẹ như vàng trắng tỏa sáng trong đêm". Vậy nên, khi anh và em còn đeo hai sợi dây chuyền này, ta mãi mãi là của nhau.

- Bố mẹ em thật là tình cảm. - Hấn nhéo ám nó.

- Bố mẹ anh cũng vậy còn gì? - Nó bừa bộn.

- Giờ em trả được thù rồi, em sẽ làm gì?

- Hmm....Chắc là rửa tay gác kiếm.

- Tốt. Khi nào anh bắt cóc được em về, anh sẽ ra ngoài kiếm tiền để nuôi em. Còn em thì hãy ở nhà làm người vợ tốt cho anh rồi sinh cho anh một bầy con.

- Hơ... Vậy thì khác gì lợn?

- Em thấy có con lợn nào đẹp như em không?

- Chắc không.

- Được rồi. Chúng ta về thôi. Chắc bọn kia bị sợ hết hồn rồi.

- Đi thôi.

Tại nhà của Kai.....

- Huhuhu...Em không nên vậy mà..Hani có lẽ vì em mà đã hi sinh...

- Stacy à, đừng nghĩ thế chứ.

- Kevin, tại sao anh luôn đối xử tốt với em như vậy?

- Bé ngốc, tại anh yêu em chứ sao?

- Nếu một ngày em già, xấu xí, nhăn nheo, anh còn yêu em không?

- Em đã cướp mất trái tim của Nghiêm Hiểu Vĩ anh rồi. Cho dù em có già đi chẳng nữa anh vẫn yêu em.

- Em yêu anh, Kevin. - Stacy ôm lấy Kevin.

- Zac, anh thấy không? Em hi sinh một tí đã làm cho cặp này yêu nhau thắm thiết rồi. - Nó vừa cười vừa bước vào nhà.

- Hani!!!! Trời ơi cậu vẫn còn sống!!! - Emily, Kin và Stacy cùng chạy ra ôm lấy nó.

- Chết thì ai chơi với mấy người?

- Hi hi...

- Chào mừng trở lại. Cảm ơn em vì đã cứu hai người họ. - Eric và Kevin cười..

- Anh cứ tưởng mất em rồi chứ Hani! - Kai chạy đến ôm lấy nó.

- Ấy ấy bỏ cái tay cậu ra nào. - Hấn ngăn cản.

- Chuyện vừa nãy còn đang dở dang, chúng ta nên tiếp tục chứ nhỉ?

- Hani, chuyện gì đang dở? - Kin hỏi.

- Xin lỗi nha.

Rồi nó đánh vào gáy Kin, khiến cô nàng lảo nhao bất tỉnh.

*****

Cảm ơn các readers đã đọc truyện của mình! Mình sẽ cố gắng post thật nhiều chương mới cho các bạn nha. Các bạn có lòng cho mình xin cái like..hihi..

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net.**

Chương 53: Tổ tình

Kin từ từ mở mắt...cô đang nằm trên một chiếc giường lớn màu trắng trong căn phòng lạ lẫm - Aiguu, Hani đáng ghét, lúc nào cũng chơi trò này.

Đi xuống giường, Kin ngạc nhiên khi có một đái cánh hoa hồng được trải trong căn phòng. Đi theo dải hoa hồng ấy ra bên ngoài, chẳng thấy bóng dáng ai

- Vừa lúc hãy còn ở đây mà, bây giờ đi đâu rồi? Hani! Emily! Stacy! Kai đáng ghét! Mọi người ở đâu?

...

- Thôi thì cứ đo theo vậy, biết đâu mọi người muốn mình bất ngờ.

Thế là Kin đi theo dải hoa hồng ra sân sau. Khi dải hoa hồng kết thúc cũng là lúc Kin đứng ở giữa sân.

- Hết rồi, chả thấy ai cả.

.

.

.

.

.

.

.

Bùm!!

Hàng trăm cánh hoa hồng rơi xuống khắp sân, tấp áp phịch to ùng hiện ra " KIN, LÀM NGƯỜI YÊU ANH NHÉ?". Bồng Kai đi tới, mặc một bộ sau phục màu đen, trên tay cầm bó hoa hồng đỏ tươi. Rồi Kai quỳ xuống trước mặt Kin

- Kin, làm người yêu anh nhé?

Kin đang kinh ngạc thì Kai lại nói tiếp

- Em là người anh lúc nào cũng nghĩ đến. Mặc dù đánh anh, mắng anh nhưng em vẫn là người làm cho anh vui. Khi em về Hàn Quốc không nói cho ai biết, anh đã rất lo. Lo rằng không được nhìn thấy em, không được cùng em chèo thuyền, không được trêu em. Điều đó đã chứng minh rằng: Em đã chiếm lấy trái tim anh. Vậy nên hôm nay anh lấy hết can đảm để tỏ tình với em. Nam Sooyoung! Anh yêu em! Xin em hãy chấp nhận tình cảm của anh!

- Không có nên sao?

- Em đang đứng ở đó đấy thôi.

Kin cúi xuống, ngạc nhiên rằng mình đã đứng trong một vòng hình trái tim được trải bằng nền thom. Cô hạnh phúc, ngẩng đầu lên nhìn Kai

- Tên Kai dở hơi, em yêu anh.

- Aaa...!! Được chấp nhận rồi. - Kai chạy đến ôm lấy Kin, bế bổng cô nàng lên

- Thả em xuống! Tên dỏ hơi này nữa..!

- Hạnh phúc ghê nha! Chúc mừng! - Bon hăn từ trong bụi cây vừa đi ra vừa vỗ tay.

- Đồ Hani đáng ghét! Đánh đau muốn chết.
- Không làm vậy sao Kai tỏ tình được.
- Hani, lần sai không được đánh đau Kin nghe chưa?
- Em giúp 2 người giờ quay ra nói em hả? Hứ! - Nó lè lưỡi.
- Hahaha.....

Kết thúc một ngày đáng nhớ, dù trải qua khó khăn, nguy hiểm nhưng cuối cùng cũng được hạnh phúc.....

Hôm sau.....

Reng...reng...reng...

- Alo
  - Có phải Phương lão gia không ạ?
  - Tôi đây. Có chuyện gì?
  - Tôi là luật sư bên văn phòng nhà nước. Hôm nay tôi phát hiện rằng tập đoàn của ngài có buôn bán trái phép nên chúng tôi xin tạm cho tập đoàn ngài vào ngừng hoạt động. Xin ngài đến cảnh sát để lấy lời khai. Nếu không hợp tác, chúng tôi đành sử dụng biện pháp đối với ngài.
  - Anh nói sao?!!! Tập đoàn của tôi không hề buôn bán trái phép!! Chắc chắn có người sắp đặt!!
  - Lời này của ngài xin nói với toà án. Tôi chỉ là người thông báo. Nếu ngài không tới đồn cảnh sát, tôi đành phải gọi người đến mang ngài đi. Tạm biệt.
  - Khốn khiếp!!!!
  - Minh à, có chuyện gì sao? - Phương phu nhân lo lắng.
  - Lên chuẩn bị đồ. Chúng ta chuyển nhà!!
  - Cha, cha bình tĩnh. Hãy nói có chuyện gì đã - Cherry trấn an
  - Giờ còn bình tĩnh được sao?! Công ty phá sản rồi!!! Mày muốn cha mày ngồi tù hay sao mà còn bảo bình tĩnh?!
  - Phá...phá..phá sản sao?! - Phương phu nhân kích động
- Reng...reng...reng...
- Alo!!
  - Chào Phương lão gia, ngài thích món quà từ tập đoàn AA chúng tôi chứ?
  - Thằng khốn! Mày đã làm gì?!!
  - Chỉ nói sự thật với bên cảnh sát thôi! Dù sao thì, ông đã đụng vào cô dâu của tôi mà. Đây là tôi còn nhân nhượng, ông chỉ bị bắt vì buôn bán trái phép chứ chưa vì tội có động có giết người. Giờ hẳn ông đã biết ông đụng vào người không nên đụng rồi chứ?
  - Mày muốn gì hả?!
  - Ông đến đây chơi một chút đi. Không chừng tôi có thể tha cho ông đấy.
  - Zac phải không?! Anh đừng làm vậy với gia đình em mà! Em xin anh! Huhuhu...
  - Cherry đó hả? Ông cũng bảo cô ấy đến luôn. À mà thôi, tôi sẽ cho người đến đón. Dù gì Phương lão gia cũng đã có tuổi. Chào.
  - Cha! Giờ làm sao?!
  - Ta và con đến gặp nó. Còn bà, bà ở nhà thu dọn đồ đạc. Khi bọn tôi về chúng ta dọn đi luôn.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54

- Thừa Phương lão gia, chúng tôi theo lệnh của thiếu gia đến đưa ngài đi - Một người áo đen đi tới. - Đi thôi Cherry.

- Chúng ta sẽ đi đâu?

- Chuyện này tiểu thư không cần biết.

Thế là chiếc xe cứ tiếp tục lăn bánh tới một khu rừng rồi đi sâu vào trong.

- Sao anh đưa tôi và cha vào rừng hả?!

-...

Xe dừng bánh ở cửa bang Dragon. Một tốp người áo đen tới, lôi Cherry và Phương lão gia xuống, ném vào trong ngục tối.

- Các anh sao nhốt bọn tôi hả?! - Cherry hét lớn.

- Mày im lặng đi. Đây chắc chắn là ý của thằng Zac, chuẩn bị quỳ xuống mà cầu xin đi.

- Không được! Con sẽ không bao giờ làm thế. Những điều đó chỉ dành cho kẻ thấp hèn mà thôi!

- Vậy bây giờ cô không phải là kẻ thấp hèn sao? - Hắn bước vào

- Chúng tôi đã làm gì mà anh hại chúng tôi chứ?!

- Bây giờ còn giả bộ ngây thơ sao? Cô câu kết với cha cô để hại Hani. Thuê lão già Ludo để giết Hani.

- Vậy thì sao?! Anh không bao giờ xứng với con hồ ly đó!!

- Mày im mồm đi!! - Phương lão gia kích động tát Cherry ngã lăn ra sàn.

- Cô bây giờ cũng không khác gì hồ ly đâu Phương tiểu thư.

- Tôi chỉ vì yêu anh mới làm vậy!! Nhưng anh có bao giờ yêu tôi không hả?!!

- Người đâu! Phế hai tay hai chân của cô ta rồi nhốt vào viện tâm thần. Còn ông ta, tiêm huyết thanh R7 vào người để thử nghiệm.

- Nhưng thừa bang chủ, tiêm huyết thanh R7 vào rất nguy hiểm.

- Vậy thì chữa cho ông ta rồi lại tiêm vào. Làm ông ta sống không bằng chết cho tôi.

- Tuân lệnh.

Ngày hôm sau.....

- Hani, sắp đến sinh nhật anh rồi. Em tặng quà cho anh đi.

- Vậy à? Thế anh muốn gì?

- Muốn em.

- Cái tên dê tiện này nữa.

- Anh muốn ăn em lắm rồi ý. Sắp đến sinh nhật 18 của anh rồi.

- Anh lùi ra đi. Thật dê tiện.

- Bây giờ mình đính hôn đi.

- Anh mơ à? Muốn kết hôn sớm như vậy làm gì?

- Chỉ đính hôn thôi. Khi đủ 20 tuổi sẽ kết hôn. Được không?

- Anh thật sự muốn kết hôn với em?
- Rất muốn.
- Chắc chắn chứ?
- 100%
- Bố mẹ anh không ngăn cản?
- Bố mẹ rất thích con mà. - An An nắm tay Trương Anh Bình đi vào.
- Hai đứa cứ đính hôn đi. Ta sẽ đi gọi luật sư đến.
- Dạ thưa bố.
- Thế là mẹ có con dâu rồi...haha...Đây con trai, xong thì nhớ cho mẹ ẵm cháu nha.
- Ok mẹ yêu.

Nói đến đây, nó chốc thoáng đỏ mặt. Nhanh như vậy đã đính hôn rồi sao?

- Sinh nhật Zac chúng ta cùng tổ chức lễ đính hôn luôn. - Trương Anh Bình nhàn nhã ngồi xuống ghế nói.
- Bây giờ con không phải đi học sao Zac?
- Bọn con mới thi học kì xong. Không phải đi học nữa.
- Zac, mẹ cần nói chuyện với con. Hani, con pha giúp bố con một tách trà hoa cúc nhé.
- Dạ mẹ.

Rồi An An kéo hán lên sân thượng

- Mẹ yêu, mẹ kéo con lên đây làm gì? Nói ở dưới cũng không sao mà.
- Bảo My về rồi.
- ...
- Con biết chuyện này chứ?

- Con không liên quan đến cô ta nữa. Con đã có Hani rồi.
- Zac, Bảo My đã hủy hôn ước với người kia, nói muốn trở về với con.
- Mẹ đừng lôi cô ta ra nữa. Con không muốn nghe đến tên cô ta.

Xong hán bỏ xuống dưới nhà, để mặc An An ở đó

* Thật may con không nghĩ đến con bé đó nữa. Mẹ có thể yên tâm để Hani làm con dâu mẹ rồi*

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Gặp lại

Nhà Kevin..... - Chán chán chán chán quá đi à. Đi chơi đi mọi người - Stacy gổi đầu lên đùi Kevin nói

- Em muốn đi đâu?
- Kì, Emily, Hani, đi shopping không?

- Shopping á?! - Đến đây mất 4 anh chàng tái mét lại.
- Ủm. Đi thôi.
- Ôi cuộc đời tôi, tại sao lại thảm thế này? - Eric khóc không ra nước mắt.
- Xong rồi đến khu vui chơi cho trẻ em nhé. Lâu rồi không đến. - Nó đề nghị.
- Nhà trẻ á?! - Hấn nhớ lại hình phạt lần trước.
- Bây giờ tôi sang Châu Phi còn sướng hơn T.T - Kai than vãn
- Đừng nhiều lời nữa. Đưa bọn em đi shopping đi. - Kín khoác tay Kai kéo đi.

Trung tâm AA....

- Đó có phải thiếu gia AA không? - Người 1
- Đúng rồi đó. - Người 2
- Còn thiếu gia của Hugo và Novo nữa. - Người 3
- Vậy người bên cạnh là ai? - Người 4
- Tôi không biết tên nhưng nghe nói là hacker nổi tiếng. 4 người đẹp trai thế kia mà lại phải đi làm osin, thật tội nghiệp. - Người 5.
- Đây Eric, tôi thấy mấy người kia cứ nhìn chúng ta rồi chỉ trỏ là thế nào? - Kai hỏi.
- Cậu đúng là. Hai tay mỗi tay cầm 5 túi đồ, trên đầu còn đeo thêm 2 túi nữa thì mọi người không bàn tán mới lạ.
- Ồ nhỉ.
- Các anh cầm lấy đi. - Hấn cướp lấy túi đồ của mọi người rồi ném cho vệ sĩ cầm.
- Bọn tôi... - Mấy người vệ sĩ á khẩu.
- Cảm ơn nhiều nha. - Kai vỗ vai người vệ sĩ rồi chạy đi luôn.
- Hani, em chạy từ từ thôi. Ngã bây giờ. - Hấn chạy theo gọi nó.
- Anh nói gì cơ? - Nó quay đầu lại.

Rầm.....

Một người con gái đụng trúng nó, làm nó ngã ra sàn.

- Ai ui, cái lưng của tôi.
- Anh bảo em chạy từ từ thôi mà. - Hấn chạy đến đỡ nón dậy, mặc kệ người con gái kia đang nhìn hấn không dứt.
- Aaa..đau - Nó vừa đứng dậy bỗng có con đau ập tới chân
- Chân em sưng lên rồi kìa. Tí nữa về mẹ mắng anh cho mà xem.
- Zac..... - Người con gái kia lên tiếng

Hấn quay ra thì bỗng nhìn thấy gương mặt quen thuộc. Gương mặt này đã từng vô cùng thân thiết với hấn

- Đi, leo lên lưng anh. Anh công em - Hấn quay đi nói với nó.
- Zac, em đang định tìm anh... - Bảo My áp úng
- Giờ cô nhìn thấy tôi rồi. Đừng xuất hiện ở đây nữa.

Rồi hấn công nó đi luôn, để mặc Bảo My đang ngồi giữa sàn trước bao nhiêu ánh mắt.

- Đó là Bảo My sao? - Nó buột miệng hỏi.

- Sao em biết?

- Mẹ kể cho em nghe...

- Em đừng lo. Anh không đáng gì đến cô ta nữa.

Nghe hấn nói vậy nó mới yên tâm. Nó chỉ sợ một ngày nào đó hấn không tìm được lòng mà chạy tới bên Bảo My. Xong hấn không công nó tới chỗ bọn kia và đến hấn khu vui chơi cho trẻ em.

- Chị Hani đến kia! Còn đến với anh đẹp trai nữa! - Bọn trẻ reo lên.

- Chị Hani làm sao mà anh phải công chị ý thế? - Một đứa trẻ váy hồng ngây thơ tiến đến hỏi.

- Chị em bị đau chân. Hôm nay chúng ta chơi trò bác sĩ chữa chân cho chị Hani nhé.

- Ok! - Bọn trẻ đồng thanh.

Rồi hấn đặt nó ngồi xuống ghế hình công chúa. Bọn trẻ giả vờ làm xe cứu thương kêu "mí mo mí mò" chạy vòng quanh rồi dừng lại. Xong có 2 đứa trẻ làm y tá đến nâng chân nó lên giả vờ xem xét.

- Hmm. Bệnh nhân bị đau chân. Lấy cho tôi băng gạc nha đây.

- Để bác sĩ giúp nào. - Hấn hứa theo.

Xong hấn lấy băng quấn quanh chân nó một cách thật nhẹ nhàng.

- Bệnh nhân đã được cứu chữa. Tiền viện phí là một túi kẹo. - Một thằng bé giả vờ ghi chép ra tay nói.

- Tiền viện phí đây ạ. - Hấn lôi trong túi ra một túi kẹo ra đưa cho thằng bé.

- Tốt lắm.

- Aaa!! Anh Zac! - Minh Khải chạy đến.

- Ô Minh Khải đây mà.

- Anh có nhớ em không?

- Đương nhiên rồi. - Hấn véo má cậu bé.

- Không phải đương nhiên mà là chắc chắn. Khuôn mặt đẹp trai của em không dễ quên tới vậy đâu. Nhìn một cái là khắc sâu trong lòng ngay. - Cậu bé vuốt cằm tự hào nói.

- Vậy em cũng nhớ anh. Có nghĩa anh cũng đẹp trai phải không?

- Anh cũng đẹp trai. Nhưng không bằng em. haha..

- Anh đẹp trai hơn so với cậu bé 5 tuổi nhá.

- Chị Hani, em hay anh ý đẹp trai hơn? - Minh Khải quay ra nhờ nó phân xử.

- Cả 2 đều đẹp. - Nó cười hiền.

- Ấy chị phân xử chán ghê. Chị không biết chứ em ở nhà trẻ bao nhiêu bạn gái tặng kẹo cho em đấy. Anh ý thì chả thèm được tặng kẹo.

- Thằng nhóc này, con gái cũng theo anh hơi bị nhiều đấy nhé.

- Bảo bối, con đang làm gì vậy? - Trịnh Nhật Nam đi tới bế Minh Khải lên.

- Baba, baba thấy con hay là anh Zac đẹp trai hơn?

- Hai người...Hmm...Ba đẹp trai nhất.

- Trịnh lão gia, xin chào. - Hấn cúi người.

- Cậu là thiếu gia AA sao? Không cần chào đâu, cũng gọi tôi là chú thôi.

- Vâng, thưa chú.

- Baba, con hỏi anh Zac và con ai đẹp trai hơn, sao baba lại nói baba đẹp trai nhất.
- Điều đó không phải vậy sao? Baba đẹp trai nhất mới tán đồ mẹ con chứ.
- Mẹ con không tính.
- Sao lại không tính? Baba về mách mẹ con.
- Ày baba à, không nên mách lẻo. Chúng ta là đàn ông với nhau thì nên thương lượng. Baba không mách mẹ con sẽ không ngủ với mẹ 2 ngày, thế nào? - Minh Khải khoanh tay nói.
- 3 ngày.
- 2 ngày, cộng thêm một buổi trưa.
- Đồng ý.
- Tốt.

Xong Minh Khải xoè bàn tay bé nhỏ của cậu ra bắt tay Trịnh Nhật Nam, coi như thương lượng thành công. Hắn thì buồn cười không thôi trước Minh Khải, bé như vậy đã biết thương lượng, không chừng về sau là thiên tài.

- Tí thì quên, cô gái xinh đẹp này là ai? - Trịnh Nhật Nam nhìn về phía nó đang ngồi.
- Bạn gái anh Zac đó baba. Baba biết không? Anh Zac hứa với con khi nào anh á cầu hôn chị Hani sẽ mời con đi ăn cưới đó.
- Ồ, vậy là con dâu của Trương Gia sao?
- Chào chú, cháu là Hàn Thực Nhi, mọi người hay gọi cháu là Hani.
- Chào cháu, ta là Trịnh Nhật Nam.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Gây sự

- Minh Khải thật đáng yêu nha. - Em muốn một cậu bé đáng yêu không?
- Có.
- Vậy thì em chỉ cần nằm trên giường để anh...
- Aaa..Đồ dê tiện.
- Hai con đi đâu về vậy? Hani, chân con làm sao mà để Zac phải cố gắng thế kia? - An An chạy ra hỏi.
- Cô ấy chạy nhảy nhiều nên bị ngã, chân sưng lên.
- Thật á? Sao con không chăm sóc con bé hả Zac?
- Mẹ, con không sao mà. - Nó xua tay.
- Sao mẹ lại quay ra mắng con thế? - Hấn bĩu môi.
- Vợ con con không chăm. May là con bé hiền nếu không con đã bị đánh cho tan xác rồi.
- Chưa bị thôi mẹ ạ - Hấn nói nhỏ.
- Con cống Hani lên phòng đi, để mẹ gọi người đến xem chân cho con bé.

Rồi hấn cống nó lên nhà. Vừa vào phòng, hấn ném búp nó luôn xuống giường

- Tên kia! Sao anh ném em hả?!
- Anh đâu có ném, đặt nhẹ nhàng lên giường thế cơ mà. - Hấn trung ra về mặt vô "số" tội
- Anh mà cứ đặt em kiểu đấy khéo em gãy mất cột sống.
- Hihi.

Nó nhìn xung quanh phòng...bỗng...mắt nó dán chặt vào hai cái vali được đặt ngay ngắn ở góc phòng.

- Cửa ai vậy? - Nó chỉ tay vào hai cái vali
- Cửa em.
- Hà?! Sao đồ của em ở đây?
- À, mẹ anh muốn anh rước em về nên đã cho người thu dọn đồ từ chỗ em chuyển về đây.
- Nhưng còn căn nhà..
- Mẹ anh đã trả lại cho chủ nhà ở đó rồi.
- Vậy từ giờ em sẽ sống ở đây sao?!
- Thông minh đó.
- Không được!
- Sao không được? - Hấn nhú mày.
- Anh với em sẽ ở chung phòng sao?
- Vậy em nghĩ sao?
- Nhờ anh làm gì... - Nó đặt hai tay trước ngực tạo thành dấu X
- Anh mà muốn thì đã ăn em từ lâu rồi. Đừng lo, khi nào em muốn thì anh sẽ...

Hấn nói thầm vào tai nó. Hơi nóng phả lên tai nó làm nó đỏ hết cả mặt

- Anh xê ra đi. - Nó ôm lấy cái tai.
- Sao? Nóng bỏng quá à? Haha...
- Các con, mẹ không phá hoại chuyện tốt của các con chứ? - An An cầm hộp y tế bước vào.
- Không mẹ ạ, còn nhiều thời gian để làm lắm..haha.. - Hấn ôm bụng cười rồi đi ra ngoài.
- Cái đồ....
- Bố nó và nó chả khác gì nhau, con thấy đó.
- Đúng là cha nào con nấy mẹ ạ. - Nó gạt đầu đồng tình.
- Nào đưa chân ra mẹ xem nào.

Nó giờ đôi chân của nó ra. An An cầm lấy, từ từ bôi thuốc cho nó rồi quấn băng vào. Nhìn An An mà nó lại tưởng nhớ đến mẹ nó. Hồi xưa có lần nó từng chạy nhanh quá bị ngã chảy máu chân. Mẹ nó dịu dàng bế nó vào nhà, lau đi vết máu trên chân nó rồi bôi thuốc và quấn băng vào.

- Mẹ, hôm nay con đã gặp Bảo My.
- Ồ.
- Cô ấy rất xinh đẹp, nhìn vô cùng xứng đôi với Zac. Tại sao cô ấy lại không chọn Zac?
- Cô bé ngốc, đừng nghĩ linh tinh. Bây giờ Zac đã có con để yêu thương rồi. Đừng quan tâm tới Bảo My làm gì. - An An cốc nhẹ lên đầu nó.

- Nhờ một ngày Zac rời bỏ con chạy đến bên Bảo My thì sao?
- Vậy thì con giữ chồng con cho tốt. Đừng để bất cứ ai động vào.
- Vâng ạ, hihi...

Ở dưới nhà.....

Hắn đang nhàn nhã nằm dài trên ghế sofa xem tivi thì có một người giúp việc đến nói.

- Thưa thiếu gia, có người nói muốn gặp ngài.
- Là ai?
- Tôi không biết nhưng là một cô gái khá trẻ, đáng người cao ráo.
- Cho vào.
- Vâng ạ.
- Zac, chào anh. - Bảo My bước vào.
- Cô muốn gì? - Hắn lạnh lùng quăng một câu cho Bảo My.
- Em chỉ muốn nói chuyện với anh.
- Cô không có tư cách.
- Em đã huỷ hôn rồi. Em muốn quay lại với anh.
- Này, tôi hỏi cô. Một ngày cô trát bao nhiêu phấn lên mặt thế? Hàng tấn à? Thảo nào mặt cô có thể dày như vậy? Chính cô là người đã bỏ tôi đi giờ muốn trở về cầu xin tôi?
- Em yêu anh.
- Cô thì biết gì là yêu chứ? Đừng để tôi thấy mặt cô.
- Tại sao anh không cho em cơ hội?
- Cô từng có, giờ thì hết rồi. Mời cô về.
- Em sẽ chứng minh cho anh thấy rằng em yêu anh.
- Cô không cần chứng minh. - An An đi xuống nhà thì thấy Bảo My đang gây chuyện nên định dẹp loạn.
- Bác gái, con vô cùng yêu Zac, hãy để con cho bác gái thấy.
- Mẹ, Hani đâu?
- Con bé ở trên phòng, con lên đó đi.
- Dạ. - Hắn bỏ luôn lên lầu, để mặc Bảo My với An An.
- Bác gái...
- Đừng gọi tôi như vậy. Cô mãi mãi không phải là con dâu của Trương Gia chúng tôi. Chúng tôi đã có con dâu rồi. Mong cô đừng bao giờ đến đây gây chuyện nữa.
- Tại sao ạ? Tại sao con không được yêu Zac?! - Bảo My lớn tiếng.
- Cô bỏ nó đi vì tài sản, nó đã đau lòng biết bao. Bây giờ nó đã có người trong lòng rồi. đừng vác mặt đến đây. Bảo vệ đâu? Lôi cô ta ra ngoài.
- Con sẽ chứng minh cho mọi người thấy: Con dâu của Trương Gia mãi mãi là con! - Bảo My hét toáng lên.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57

Reng...Reng...Reng... - Alo

- Chị gái yêu dấu, nhớ em không?

- Ai thèm nhớ người như em chứ?

- Jihyun à, sao chị ác quá vậy?

- Cái tên Jonghyun chết bầm kia, em gọi để làm gì?

- Em nhớ cũng không được sao?

- Học hành như nào rồi?

- Cũng bình thường. Emma học cùng lớp với em chị biết không? Còn nữa, ở trường cô ấy hơi bị nhiều người theo đuổi luôn. Em còn phải đi mua vĩ đập ruồi về đây.

- Dạng như em mà em dâu cũng để ý, thật là...

- Làm sao nào? Dạng như chị mà anh rể cũng để ý. Lêu lêu.

- Này, em dám nhái lại lời chị à? Muốn chết không?

- Chị giết em thì em sẽ về mách bà. Bà sẽ gọi chị về Hàn Quốc xử lí, há há há..

- Hừ! Cúp máy đây.

- Ấy thôi mà.. Thực ra em muốn mời chị đi chơi..

- Hôm nay trời nổi bão hay sao? Cái người keo kiệt như em mà cũng mời chị đi chơi á?

- Vậy chị có đi hay không?

- Có chứ!

- Mời cả bạn bè chị đi nữa cho vui.

- Hình như em đang ốm đúng không? Tự nhiên mời cả bạn bè chị nữa..

- Nam tử hán như em đã mời phải mời cho hết chứ.

- Gớm quá cha nội, cúp máy đây.

- Đến cafe xy nhé.

- Ok

Nó vừa cúp máy thì đúng lúc hấn bước vào. Nhìn thấy nó cười hấn mới đem lòng nghi ngờ

- Em nói chuyện với ai mà vui thế?

- Bí mật.

- Hân Thực Nhi, nói cho anh biết mau. - Hấn tiến lại gần.

- Anh đừng có lại đây.

- Em nói chuyện với người đàn ông khác đúng không?

Hấn đè mạnh nó xuống giường, khoá cả hai chân hai tay nó lại, không cho nó giãy giụa.

- Tên đáng ghét, bỏ em ra..

- Em là của anh, em chỉ được quan tâm tới một mình anh.

Nhận thấy hán bắt đầu nổi máu ghen, nó mới không giãy giụa nữa, trêu ghẹo hán

- Nếu em quan tâm tới người khác thì sao?

- Anh sẽ đánh chết hán.

- Nếu em nhìn người khác?

- Anh sẽ móc mắt hán

- Nếu em ôm người khác?

- Anh sẽ phét hai tay hán.

- Anh biết anh ghen rất đáng yêu không?

- Thành thật khai báo, em nói chuyện với ai?

- Không nói.

- Thế thì đừng hỏi hán.

Rồi hán bắt đầu hôn nó. Hán dùng lưỡi cạy hàm răng nó ra rồi xâm nhập vào bên trong, hút hết mật ngọt từ miệng nó truyền sang mình. Dây dưa mới lưỡi đã chán, hán từ từ gặm nhẹ vành tai của nó. Nó không kìm được ren lên một tiếng

- Ừm.

- Em biết hiện giờ anh chỉ muốn ăn em không?

- Aaa...Bỏ em ra..

- Vậy này em nói chuyện với ai?

- Jonghyun! Em nói chuyện với Jonghyun!

Nghe tên rồi hán mới bỏ nó ra

- Sao em không nói sớm đi? Hay là em cố tình....

- Tên đáng ghét. - Nó đánh vào tấm lưng to lớn của hán

- Thằng bé muốn gì?

- Muốn mời anh và bọn kia đi chơi. Vậy mà anh lại ăn hiếp em, tên đáng ghét.

- Ai bảo em không khai ra.

- Em mách mẹ An An.

- Được rồi, ngoan, không được mách leo, thế là hư. - Hán ôm nó vào lòng.

- Anh ăn hiếp em

- Ngoan, bây giờ em gọi điện cho Emily, Stacy và Kin đi. Anh gọi cho mấy tên kia. Hani ngoan nhá.

Khi hán đi khỏi, nó mới nhắc điện thoại lên gọi cho Emily.

- Alo Hani à.

- Emily, Jonghyun rủ tụi mình đi chơi. Stacy có đang ở chỗ cậu không?

- Có, đi đâu vậy?

- Đi cafe xy.

- Ok, tí nữa mình và Stacy đến ngay.

Gọi cho Emily xong, nó mới gọi cho Kin

- 안녕하세요 (Xin chào)

- Kin, tại sao lại nói tiếng Hàn? Bà đang ở Hàn Quốc à?

- Hani à? Ủ, tôi đang ở Hàn Quốc.

- Sang bên đó làm gì?

- Ăn cắp nguyên liệu.

- Bà đang ở đâu hả?

- Viện chế tạo Hàn Quốc.

- Định đến đó 1 mình hả?

- Kai ở cùng tôi.

- Hello Hani. Đất nước của em đẹp lắm - Kai nói vào điện thoại.

- Hai người đi Hàn Quốc lúc nào?

- Tối qua. Gọi điện có chuyện gì không?

- Muốn mời đi chơi thôi.

- Lúc khác nha, có người đến.

Nói xong Kin cúp điện thoại luôn

- Ấy cái con người này, đúng là...

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58

- Zac, anh đưa em tới cafe xy nha. - Ủ.

Trước cửa hàng cafe xy...

- Hani, ở đây - Stacy vẫy nó.

- Anh đi cắt xe, em ra với bọn họ đi. - Hấn nhéo má nó một cái rồi mới đi

- Hani à, thằng bé Jonghyun tự nhiên sao lại mời bọn mình đến đây ta? - Emily tò mò hỏi

- Chắc là đêm nay bão đổ bộ vào đây á. Ủa, Kevin và Eric đâu?

- Không biết, hai người bảo bọn mình đi trước, họ đến sau.

- Ồ.

- Stacy, Emily, kia không phải Eric và Kevin sao?

Nó chỉ tay về phía hai người con trai đang ôm hai người con gái thắm thiết

- Đúng rồi, còn kia là ai?! - Stacy tức giận

- Bọn họ còn hôn nhau nữa chứ!
- Tên Kevin chết tiệt đó dám..
- Từ từ đã, phải làm rõ mọi việc chứ.
- Hình ảnh ngay trước mặt, cần gì làm rõ.! - Emiky tức tối.
- Thôi mà, về nhà rồi hỏi tội. Trước hết cứ chụp ảnh lại rồi đưa cho hai bọn họ. Giờ mình vào xem Jonghyun đã. - Nó trấn an
- Hừ! Để xem về nhà ta xử mi như thế nào!

Bước vào trong quán, nó đã nhìn thấy Jonghyun và Emma đang tình cảm, dứt bánh cho nhau ăn

- Emma, sao em ở đây? - Emily ngạc nhiên.
- Ồ chị Emily...
- Cái con bé này, về nhà mà không nói cho chị biết sao? Để xem về chị mách bố mẹ như nào nhá. - Emily véo má Emma
- Ày chị ơi, chị làm thế Emma đau. - Jonghyun ngăn cản.
- Chị phải trừng chị nó, đi Úc về mà không thèm cho ai biết. Còn dám ra ở riêng nữa chứ. Mà khoan, sao hai đứa quen nhau?
- Emma là người yêu em đó chị. - Jonghyun tự hào nói.
- Ê Hani, hoá ra mình là thông gia với nhau à? Haha...
- Emily, sao cậu biết Emma?
- Em gái mình sao mình không biết chứ?
- Em gái sao?
- Phải.
- Emma, tên thật của em là gì? - Nó quay ra hỏi.
- Đan Ngọc My ạ.
- Hoá ra là như vậy.
- Jonghyun, hôm nay gọi bọn chị ra đây làm gì?
- Em muốn giới thiệu cho anh chị bạn của em
- Họ đâu?
- Đợi một tí.

Một lúc sau, có hai cô gái trẻ trung bước vào cửa hàng...nhìn họ rất quen...từ từ đã, không phải đó là hai người mà Eric và Kevin ôm sao? Quay ra thì thấy Emily và Stacy đang nhìn chăm chăm hai người với vẻ mặt đầy sát khí. Nó mới giờ tay ra hiệu bình tĩnh cho họ. Thấy vậy Emily và Stacy mới nín lại giữ bình tĩnh. Đúng lúc, cả 3 người hần, Kevin và Eric bước vào. Thấy Emily, Eric mới chạy đến ôm Emily vào lòng

- Vợ à, anh nhớ em quá đi.
- Anh bỏ em ra. - Emily nói đầy tức giận
- Vợ, hôm nay em làm sao vậy?
- Không sao cả.

Còn bên Stacy và Kevin cũng y như vậy

- Stacy, hôm nay em làm sao thế?
- Sao cái đầu anh ý. Bây giờ có sao à?

- Ô...Ai chọc tức em à?

Vừa đúng lúc Emily Stacy định hắt cốc nước cầm trên tay thì 1 trong 2 cô gái kia lên tiếng

- Anh trai, có phải anh chọc tức chị dâu đúng không?

- Anh...anh trai sao? - Stacy ngờ ngàng

- Em chào chị, tên em là Wendy, em gái của anh Kevin.

- Còn em là Jessie, là em gái anh Eric.

- Ấy hoá ra là em dâu. Sao em không nói sớm? - Stacy thay đổi 180 độ

- Hai chị dâu của em nhìn lúc hai anh em người ôm nhau nên tưởng có người mới, định trừng phạt. - Nó nói thẳng sự thật

- Hani, sao em lại thành thật đến thế? Anh yêu em đến chết mất thôi. - Hani ôm nó

- Cái con mụ kia sao lại nói vậy hả? - Stacy tức tối

- Chị dâu tưởng nhầm à? Em xin lỗi. Em và Jessie mới từ Úc trở về. Lâu không gặp nên ôm nhau, để cho chị hiểu lầm rồi.

- Không sao không sao. - Stacy cười

- Ôi hoá ra vợ tôi cũng biết ghen. - Kevin cười lớn

- Người im mồm đi.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59

Hai tháng sau..... - Hani, hôm sau bố mẹ được mời dự lễ đính hôn của An gia nhưng bố mẹ có việc đột xuất ở Canada. Con và Zac đi dự tiệc thay bố mẹ nhé.

- Dạ mẹ.

- Được rồi. Bố và mẹ đi ra sân bay đây. Tuần sau là sinh nhật thằng Zac rồi cũng nên tổ chức lễ đính hôn chứ nhỉ. Nghiêm Gia đã tổ chức rồi, bây giờ đến An Gia. Tiếp theo cũng phải đến Trương Gia chứ nhỉ?

- Dạ... - Nó đỏ mặt

Mặc dù đã sống ở nhà hani được hai tháng rồi nhưng nó vẫn không thể nào làm quen được với tính cách bá đạo của bố mẹ hani. An An thấy con dâu đỏ mặt nên cũng không nói nữa, xách hành lý đi ra xe để đến sân bay

- Hani, đến giờ đi mua đồ rồi. - Hani từ bên trong bước ra.

Xong hani dẫn nó đến tiệm Q&A, nơi lần trước tổ chức bữa tiệc ở Phương Gia hani đã đưa nó đến. Nhìn thấy hani, các cô nhân viên ở đó mới nhớ đến sự việc lần trước khi cố gắng tiếp cận hani nên đành lảng đi, không dám nhìn hani. Riêng chỉ có quản lý ở đó là nhiệt tình đón tiếp.

- Zac, mang vợ đến đây sao? Nào đi, tôi sẽ làm cho cô đẹp nhất đêm nay.

Trong hai tháng qua, hani đã dẫn nó đi dự không ít những bữa tiệc nên quản lý nhìn thấy nó cũng đã quen, liền kéo nó vào phòng thử đồ. 1 tiếng sau, nó bước ra với chiếc đầm dạ hội màu xanh nước biển. Phần trên váy được gắn những bông hoa màu trắng trông vô cùng tự nhiên. Z còn ở dưới thì đính kim cương cô cùng lấp lánh. Lần này quản lý ở đó không buộc tóc mà để xoã tự nhiên, cho mái tóc ôm lấy gương mặt nó

- Sao anh ngắm em mãi không chán nhỉ?

Phối hợp với nó, hani cũng mặc bộ âu phục màu xanh được cắt khéo tỉ mỉ của nhà thiết kế nổi tiếng. Chân đi đôi giày da mới được quảng bá trên thị trường đang vô cùng thịnh hành.

- Đi nào.

An Gia....

- Emily, chị ngồi yên cho em trang điểm nào. - Jessie khó chịu nói
- Em cứ trét cả Đồng phần lên mặt chị hoài, có ngày người ta tưởng chị bị bạch tạng
- Em chỉ làm theo lệnh của chồng chị thôi.
- Jessie, để chị làm cho. Em ra ngoài chơi với Wendy đi. - Nó bước vào.
- Dạ chị

Xong Jessie bỏ đồ ở đó xách váy đi ra ngoài luôn

- Cô nương, sao không ngoan vậy? - Nó cầm son lên bôi cho Emily rồi trêu
- Một buổi lễ đính hôn có cần tổ chức lớn như vậy không chứ? Eric toàn làm quá à
- Chồng mình muốn tốt cho mình còn không biết hưởng thụ, đúng là chán mà
- Mới đính hôn chứ đã kết hôn đâu mà vợ với chả chồng.
- Cái nhau à?
- Tên đó hôm qua đi ra ngoài về muộn. Bảo đi chơi với mấy bạn con trai. Điều tra thì hoá ra là đám con gái
- Có lí do không?
- Bảo là bạn thời tiểu học.
- Cô nương, đừng có ghen như vậy. Nếu có người khác thì đã không kết hôn với cậu rồi.
- Nhưng mà...
- Để tâm trạng cho tốt vào mới đính hôn được. Xong rồi, xinh chưa?

Emily nhìn vào trong gương, sửng sốt khi nhìn thấy gương mặt của mình

- Hani, sao không đi làm thợ trang điểm đi, thật là đẹp nha.
- Hi hi, xuống dưới nhà nào.

Ở dưới nhà, khách hứa đã đến đông đủ đang tụ tập chờ buổi lễ bắt đầu. Xong, Eric bước lên, trên người mặc bộ lễ phục màu đen nói với mọi người

- Xin cảm ơn mọi người đã đến dự buổi lễ đính hôn của An Gia chúng tôi. Giờ tôi xin giới thiệu với mọi người, vị hôn thê của tôi, tiểu thư tập đoàn T&K, Đan Dương Linh.

Emily bước xuống, thu hút mọi ánh nhìn. Eric tiến đến ôm Emily vào lòng, mỉm cười hạnh phúc.

- Bạn họ đẹp đôi nhỉ? - Stacy ở dưới nói
- Anh với em không đẹp đôi sao? - Kevin nhún mày
- Anh thì xấu còn chị dâu thì xinh. - Wendy ở bên cạnh trêu ghẹo
- Con bé xấu tính muốn chết không?
- Anh mà đánh em thì em về mách mẹ đấy, lêu lêu.
- Kín và Kai không đến dự sao? - Hân hỏi
- Hai người đó từ khi yêu nhau là bắt đầu đi du lịch vòng quanh thế giới rồi. Hết năm mới về
- Em đi lấy đồ ăn, mọi người cứ nói chuyện.

Rồi nó đến bàn ăn lấy vài món lên đĩa. Bỗng từ đâu, một người con gái váy trắng đeo mặt nạ đến cạnh nó thì ngã, đổ hết ly rượu trên tay vào váy nó

- Tôi rất rất xin lỗi bạn. Để tôi lau cho
- Sao...sao cô có giọng giống tôi vậy? - Nó ngạc nhiên
- Giống thật ư? Hôm nay tôi bị đau họng nên giọng mới thế.
- Ồ hoá ra là vậy. Để tôi vào nhà vệ sinh lau, cô không cần làm vậy.

Xong nó vào nhà vệ sinh, người con gái kia cũng đi theo nó

- Tôi bảo cô không cần đi theo đâu.
- Không cần ư?

Người con gái đó bắt đầu bỏ mặt nạ ra. Nó thì như chết đứng khi nhìn thấy bản sao giống y hệt mình

- Cô...cô
- Xin chào, nhớ tôi không?
- Cô..cô là ai..??
- Bảo My, không nhớ sao? - Bảo My cười đều
- Tại sao..cô...cô
- Có gương mặt này ư? Tôi đã cố gắng học theo cô suốt hai tháng trời đó. Từ việc phẫu thuật mặt, cách đi, cách ăn mặc của cô, tôi đều học hết
- Nhưng..nhưng..tại sao cô lại làm vậy??
- Đơn giản thôi. Để Zac mãi mãi thuộc về tôi.

Xong rồi Bảo My cầm khăn trắng đến bịt miệng nó lại. Thuốc mê trong khăn bắt đầu ngấm, nó từ từ ngất đi. Bảo My mặc lại váy của nó, rồi cho nó mặc cái váy của mình rồi lấy máy ra gọi điện

- Đã hoàn thành. Chúng mày đến lấy người đi. Tuyệt đối không được chạm vào nó nghe chưa?
- Dạ tiểu thư cứ yên tâm giao nó cho bọn em.

Cúp điện thoại, Bảo My đi tới bồn rửa tay nhìn vào trước gương

- Zac, anh sẽ thuộc về em.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 60

Bảo My bước từ nhà vệ sinh ra, đến bên bọn hắc với danh phận của nó - Hani, sao em không lấy đồ ăn? - Hắc hỏi

- Em không thấy đói nữa.

Vì Bảo My đã phẫu thuật để giọng nói của mình sao cho thật là giống nó nên hắc không hề nhận ra

- Bà chán, tổ chức lễ đính hôn xong chị đó định về Hàn Quốc không? - Jonghyun chạy ra hỏi

Theo trí nhớ, bọn xã hội đen mà Bảo My thuê có tiết lộ rằng Jonghyun là em họ của nó. Nhớ lại rồi Bảo My mới cười hiền

- Chị vẫn chưa biết
- Ô, hôm nay chị sao vậy? Mọi khi em gọi chị làm bà chán thì y như khủng long bạo chúa, vậy mà bây giờ lại hiền như tiên nữ giáng trần thế?
- À, hôm nay chị hơi mệt ý mà.

- Một sao? Để anh đưa em về. - Hấn lo lắng

- Dạ, mọi người cứ chơi tiếp nha, mình về đây.

Về đến nhà, hấn liền bảo Bảo My đi tắm cho đỡ mệt rồi đi ngủ. Tắm xong, Bảo My diện một bộ đồ ngủ tơ tằm trong suốt. Hấn đang làm việc thì thấy Bảo My ăn mặc như vậy liền ngỡ ngàng

- Hani, sao em lại mặc như vậy? Đồ ngủ của em đâu?

- Đồ ngủ của em đây ạ.

- Sao lại mặc như vậy?

- Không được sao ạ?

- Nó hơi..quyến rũ..

- Vậy sao?

Bảo My tiến đến, ngồi trên đùi hấn, vuốt ve khuôn mặt tuyệt mỹ của hấn. Nhưng hấn lại cảm thấy vô cùng lạ lẫm

- Hani, vòng cổ của em đâu? - Hấn chỉ vào chiếc cổ không đeo vòng của Bảo My

Lúc này Bảo My mới nhận ra rằng đã quên mất lấy chiếc vòng cổ của nó. Nhưng chỉ nghĩ đó là chiếc vòng bình thường nên không quan tâm cho lắm

- Em sợ ý làm rơi rồi. Chỉ là một chiếc vòng, anh đừng có lo lắng.

- Nhưng đó là..

Chưa kịp nói hết câu, Bảo My đã hôn hấn thật sâu. Nhưng càng sâu, hấn lại cảm thấy khác thường, đây không phải vị của nó. Bảo My từ từ cúi khụy áo của hấn thì đã bị hấn ngăn lại

- Em chẳng phải không muốn sau khi kết hôn anh mới đụng vào em sao?

- Em muốn ngay bây giờ. - Bảo My thấy bị ngăn lại nên liền tỏ vẻ khó chịu

Thấy đáng vẻ này của Bảo My, hấn không khỏi nhui mày.

- Nhưng anh không muốn vậy, anh xin lỗi.

Xong hấn bỏ ra khỏi phòng, để mặc Bảo My ở lại

* Một ngày nào đó anh sẽ muốn em* - Bảo My nghĩ thầm

Sáng hôm sau, Bảo My quyết định làm bữa sáng cho hấn. Cả đêm hôm qua hấn không về phòng khiến cô rất cô đơn. Đi xuống bếp, Bảo My liền lấy nguyên liệu ra làm bữa sáng. Hấn đi xuống thì thấy Bảo My đang cặm chĩa trong bếp nên mỉm cười một cái rồi đi ra ngoài phòng khách

- Zac, hôm nay em làm bữa sáng cho anh - Bảo My đưa một đĩa trứng ốp cho hấn.

- Cảm ơn em

Hấn cắt một miếng trứng bỏ vào miệng thì bỗng nhỏ ngay ra, ho sặc sụa. Bảo My thấy vậy mới rót một cốc nước đưa cho hấn. Hấn nhận lấy cốc nước uống một hơi

- Sao trứng em cho nhiều muối vậy? Mặn quá

- Ô vậy sao? Hôm nay em chắc là ước lượng nhầm

- Thôi, hôm nay là ngày đến "Rồng con" đây. Em chuẩn bị đồ đi

Rồng con là cái tên mà nó đã đặt cho bang Dragon của hấn. Hàng tháng, hấn sẽ đưa nó đến để luyện tập. Mặc dù đã rửa tay gác kiếm nhưng nó vẫn muốn vật lộn mỗi khi chán. Bảo My nghe đến "Rồng con" mới tưởng là khu vui chơi nên hớn hờ chạy lên phòng thay đồ. Một lúc sau, Bảo My chạy xuống nhà, trên người diện một bộ váy màu hồng

- Em muốn mặc váy đến đó sao?

- Có vấn đề gì hả anh?

- Nhưng mặc váy sẽ làm khó em đó.

Nghe vậy Bảo My liền chạy lên lầu thay một bộ quần dài áo phông, trước hết không thể để hấn nghi ngờ được.

Nó tỉnh dậy trong 1 nhà kho tối tăm, đầu nó thì đau choáng váng.

- Đại ca, con bé đó tỉnh rồi.

- Xin chào cô bé. - Người đàn ông tiến đến gần nó

- Để tôi đoán, hai anh là người Bảo My thuê?

- Cô bé thật là thông minh nha.

- Cô ta đúng là bất nhảm người

- Cô em nói vậy là sao?

- Anh biết Choi Jihyun là ai chứ?

- Đương nhiên. Sát thủ đứng đầu trong hắc đạo. Bọn tôi rất kiêng nể cô ấy.

- Vậy còn bắt cóc tôi ư?

- Cô nói vậy là sao?

Hai người kia vừa nói xong đã bị nó cho một cú đâm ngã lăn ra sàn. Lúc này khi tỉnh lại, nó đã dùng chiếc nhẫn mà Kìn tặng để cởi trói

- Các anh đã gặp được thần tượng của mình rồi. Giờ nói cho tôi biết, Bảo My đang ở đâu.? - Nó túm lấy cổ áo của một người

- Cô..cô là Choi Jihyun!!

- Phải! Bảo My đang ở đâu?

- Tôi...tôi không biết. Cô ta chỉ bảo nhốt cô lại thôi. Bọn tôi không biết gì hết..Mong cô tha mạng..

Reng...reng...reng..

- Là cô ta gọi.

- Hãy cư xử như bình thường, đừng để cho cô ta phát hiện. Bằng không anh sẽ chết.

- Vâng..vâng ạ.

- Alo.

- Các anh, con nhỏ đó tỉnh lại chưa.?

Người đàn ông ngược lên nhìn nó. Thấy nó lắc đầu thì mới nói tiếp

- Chưa thừa tiểu thư

- Haha..Con nhỏ yếu đuối. Một tí thuốc mê đã lăn ra như vậy rồi. Giờ tôi phải đến "Rồng con" với Zac đây. Tạm biệt

Nó nghe thấy Bảo My nói "Rồng con" thì mới nhớ ra hôm nay là ngày hấn đưa nó đi luyện tập. Nó nhếch mép cười một cái, chuyện vui sắp bắt đầu rồi.

- Bây giờ làm sao ạ?

- Các anh có đói không? Đi ra ngoài mua cơm đi, tôi đói rồi. - Nó nói rất thân thiện

- Há?!

- Sao chứ? Tôi là người, tôi không thể để yên cái bụng rỗng của mình được. Một trong hai anh ra ngoài mua cơm đi, nhớ là mua món nào ngon ngon ý. Tôi đi nằm nghỉ một chút.

Xong rồi nó leo lên giường đánh một giấc rất ngon lành trong khi hai người kia đang trở mắt nhìn nó.

Chương 61

- Cô bé, dậy đi. Com về rồi. - Người đàn ông khẽ lay nó. - Oáp..Các anh mua món gì vậy? - Nó ngáp 1 cái
- Sườn xào chua ngọt.
- Tốt lắm - Nó "like"
- Đây sư tỷ, sư tỷ nhận bọn em là, đồ đệ được không?
- Các chú, các chú hơn tuổi tôi còn gọi tôi là sư tỷ sao?
- Không quan tâm. Tôi rất ngưỡng mộ sư tỷ. Sư tỷ nhận bọn tôi nha.
- Các anh tên gì?
- Tôi là Khánh.
- Còn tôi là Thiên.
- Khánh, Thiên, chúc mừng hai anh đã được Choi Jihyun tôi thu nạp.
- Thật sao? Thật sao? - Khánh mừng rỡ
- Anh nghĩ tôi nói đùa?
- Đương nhiên là không rồi sư tỷ - Thiên cười hiền.
- Tôi thấy thật là kỳ lạ nha. Có ai như tôi không chứ? Kết thân với kẻ bắt cóc mình.
- Sư tỷ đừng nghĩ vậy. Chuyện đó hoàn toàn có thể xảy ra.
- Vậy sao?
- Đương nhiên rồi.
- Thiên, Khánh, hai anh có điện thoại không? Cho tôi mượn chút.
- Để làm gì vậy sư tỷ? - Thiên đưa điện thoại cho nó.
- Chơi game. Hôm qua tôi muốn đánh một con boss mà mãi nó không chết, thật là bực mình nha. Hôm nay muốn chinh phục nó.
- Trò gì vậy sư tỷ? - Khánh sáng mắt lên
- Trò xyz ý mà.
- Tôi là cao thủ đó. - Khánh vênh mặt đầu tự hào nói.
- Vậy sao? Giúp tôi đánh nha.
- Ok.
- Đó đó, chém nó một nhát.
- Đúng rồi, bắn nó đi.

Cả 3 người ngồi tụ tập lại một chỗ, chăm chú vào màn hình điện thoại. Hôm nay là ngày điên rồ nhất lịch sử của cuộc đời nó đó là nó đã đi kết thân với hai kẻ đã bắt cóc nó, rất thân là đồng đảng.

Trong lúc đó...

Bảo My sau khi nhận ra "Rồng con" không hề là một khu vui chơi thì mới liền hối hận. Nhìn thấy một người đàn ông cao to bước lên, về mặt đầu sát khí thì Bảo My mới sợ hãi, trốn ra sau lưng hắn

- Zac, tên đó định đánh em.. huhu

- Hani, anh hỏi em

- Anh hỏi đi

Rồi hắn tiến lại gần, éo Bảo My vào tường, tay nắm lấy cổ Bảo My thật chặt

- Cô rốt cuộc là ai?!

- Anh...Anh nói gì vậy? Em..em là..Hani mà.. - Bảo My khó nhọc nói

- Cô không phải Hani. Từ mùi vị đến tính cách, đều không giống. Nói, cô là ai?!

- Quả thật là bị lộ tẩy rồi. - Bảo My cười đều

- Bảo My sao?

- Phải. Anh thấy tôi cải trang giống cô ta không? Tôi đã thật sự cố gắng nha. Nhưng vẫn không tài nào qua nổi mắt anh.

- Cô biết tại sao tôi lại nhận ra cô không?

- Tại sao chứ?

- Tại vì cô không phải là người tôi yêu.

- Nhốt cô ta lại

Xong hắn bỏ ra ngoài.

Reng...reng..reng..

- Alo

- Zac à, anh thấy Bảo My giống em không? - Nó cười lớn

- Hani đáng ghét, em biết còn không gọi điện cho anh sớm

- Em chỉ muốn thử xem anh có phân biệt được không thôi. Quả thực là rất nhanh.

- Em đang ở đâu?

- Chơi game với Thiên và Khánh ở nhà kho phía Tây.

- Thiên và Khánh là ai?

- Người bắt cóc em. Họ thật sự rất tuyệt nha. Họ giúp em đánh boss trong trò xyz đó anh biết không?

- Xin chào lão đại. Sự tỷ của ngài đúng là trên cả tuyệt vời. - Thiên và Khánh nói lớn, đủ để cho hắn nghe

- Em dám ở bên cạnh người đàn ông khác sao? - Hả nhứ mày

- Còn anh dám ở bên cạnh người con gái khác sao?

- Vậy thì hai ta hoà.

- Được thôi. Nhưng em có điều kiện.

- Em hãy nói.

- Anh hãy đưa Thiên và Khánh vào Dragon tập luyện.

- Em muốn anh giúp người đàn ông khác?

- Anh có làm hay không?
- Được rồi.
- Aaaaa...Thiên ơi chúng ta được vào Dragon rồi. Sư tỷ là nhất. - Khánh ôm lấy Thiên hét to.
- Để anh đi đón em

Sau khi về nhà, nó mới gọi 2 đôi kia sang và cả Jonghyun với Emma nữa để kể cho họ nghe chuyện. Mọi người nghe xong mới kinh ngạc mở to mắt. Không thể ngờ người kia chính là Bảo My!

- Thảo nào lúc đó chị lại hiền thế. Em lại tưởng chị đi đập đầu vào đầu nên mới thế.
- Này Jonghyun, em muốn chết không hả? - Nó lấy cái gối trên ghế phi thẳng vào mặt Jonghyun.
- Anh Zac ơi, vợ anh mưu sát em!
- Kệ em chứ. - Hấn ôm lấy nó.
- Vợ ơi anh bị bắt nạt, em thấy chưa? Về sau em hãy cẩn thận một chút, kéo bị bà kia ngũ mã phanh thây thì khổ lắm. - Jonghyun khuyên Emma.
- Sao em nói chị thế hả? Chị tung ảnh khóa thân hồi bé của em lên mạng bây giờ.
- Ôi chị yêu, chúng ta là chị em một nhà, không nên nóng giận - Jonghyun thay đổi 180 độ.

Thấy đáng về đáng yêu có 1-0-2 của Jonghyun cả đám mới phá lên cười.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Đính hôn

1 tuần sau.... - Hani à, cậu đẹp thật đó. - Emily ca ngợi.

Hôm nay là ngày đính hôn của nó và hấn. Nó mặc một chiếc váy màu trắng tuyệt đẹp được nhà thiết kế nổi tiếng tự tay sáng tạo ra. Mái tóc nâu cafe giờ đã được búi gọn gàng lại bằng một chiếc kẹp hình vương miện xinh xắn

- Chị Hani, chị như nữ thần vậy á. - Emma vỗ tay đôm đốp
- Ôi con bạn tôi, được và vào nhà giàu có như vậy, sướng quá đi. - Kin lau nước mắt
- Sướng gì chứ? Cả tuần bị bố mẹ chồng kéo đi thử váy cưới, đặt đồ, sắp xếp. Hôm qua còn đến 3 giờ sáng mới được ngủ.
- Khổ trước, sướng sau, đừng có lo.

Lễ đính hôn của Trương Gia đương nhiên là rất lớn, vô cùng lớn. An An và Trương Anh Bình mời tất cả các quan chức cấp cao, bạn bè đến dự, còn đặt vé cho cả họ hàng của nó bên Hàn Quốc sang đây tham dự nữa chứ. Đang ngồi trong phòng chờ thì bà nội nó bước vào. Năm nay mặc dù bà đã 80 nhưng bà trông vẫn rất khỏe mạnh

- Cháu gái xinh đẹp của tôi, bố mẹ cháu chắc sẽ vô cùng tự hào về cháu cho mà xem
- Dạ thưa bà.
- Bà ơi, còn cháu thì sao? Bố mẹ cháu có tự hào về cháu không? - Jonghyun ngồi bên cạnh nũng nịu
- Không tự hào về cháu nhưng chắc chắn sẽ tự hào về con dâu.
- Bà, bà nói vậy là sao?
- Hahaha...

Buổi lễ bắt đầu, mọi người ai nấy đã tụ tập đông đủ quanh sảnh tiệc. An An mặc một chiếc váy màu hồng ôm sát eo đi lên bục phát biểu

- Cảm ơn mọi người đã dự lễ đính hôn của con trai và con dâu của gia đình chúng tôi. Không để quý vị đợi nữa, tôi xin giới thiệu con trai Trương Tuấn Anh và con dâu Hàn Thực Nhi của tôi.

- Em sẵn sàng chưa? - Hấn nắm tay nó.

- Sẵn sàng rồi.

Rồi cả hai cùng nhau đi xuống trước bao nhiêu ánh mắt ngưỡng mộ. Sau màn chào hỏi, nó và hấn mới đi đến chỗ mà bọn kia đang đứng

- Zac, người anh em, tôi mời cậu ly rượu. - Kevin đưa ly rượu cho hấn

- Được thôi. - Hấn nhận lấy ly rượu rồi ngửa cổ uống thẳng.

- Haha...hôm nay cậu sẽ cảm ơn tôi đấy.

Tiệc kết thúc, nó và hấn cùng nhau trở về nhà. Hấn đang thay quần áo bỗng cảm thấy toàn thân nóng bừng. Nghĩ rằng khát nước nên hấn lấy cả một chai nước lạnh tu. Nào ngờ uống xong thân thể lại càng nóng hơn. Nó vừa tắm xong bước ra thì thấy hấn ngồi trên giường với vẻ mặt khó chịu nên mới lo lắng

- Zac, anh không sao chứ?

- Tên Kevin chết tiệt! Cậu ta bỏ thuốc vào ly rượu của anh.

- Thuốc gì?

- Thuốc kích thích.

-...

Đến đây, toàn thân nó bỗng cứng lại. Hấn bắt đầu thấy nóng không chịu nổi nữa liền chạy thẳng vào nhà tắm xối nước lạnh, không thèm màng đến việc cởi quần áo. Quần áo hấn cứ thế mà ướt nhẹp, dính vào thân, lộ ra từng bắp thịt săn chắc. Nó đứng bên ngoài nhìn liền nuốt một ngụm nước bọt

- Em có thể làm gì giúp anh không?

- Em đi ngủ đi. Anh tắm một chút chắc cũng đỡ hơn.

- Đề em giúp đi

- Không được, anh biết em muốn giữ đến khi nào ta kết hôn.

- Không sao.

- Em chắc chứ?

Nó lưỡng lự một chút rồi gật đầu chắc chắn. Thấy nó đồng ý, hấn như con sói mà lao tới nó. Hai người trằn miên suốt đêm rồi hấn cảm thấy toàn thân mới bớt nóng mới buông tha cho nó, cả hai cùng ôm nhau ngủ. Đêm nay, nó đã thuộc về hấn, một mình hấn.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63: Ngoại truyện 1

5 năm sau..... - Mẹ ơi, anh Xander đánh con! - Jenny chạy ra khóc mếu.

- Không phải mẹ ạ! Do em ấy ăn kẹo của con đấy chứ!

Xander và Jenny là con của nó và hấn. Xander tên Trương Tuấn Minh còn Jenny tên Trương Bảo Mỹ. Hai người là anh em sinh đôi nên giống nhau như đúc nhưng điều kì lạ là Xander lại lạnh lợi giống bố còn Jenny lại hiền từ giống mẹ, tính cách hoàn toàn trái ngược nhau. Mặc dù mới 4 tuổi mà 2 đứa vô cùng nghịch ngợm, thông minh. Sau khi tốt nghiệp, hấn tiếp quản AA của bố mình nhưng luôn kết thúc công việc sớm để có thể về nhà chơi với con

- Mẹ không biết đâu. Các con về mà tự xử với bố.

Cho dù đã sinh con nhưng dáng người nó vẫn đẹp như ngày nào. Có người còn tưởng nó vẫn còn độc thân, chưa hề nghĩ rằng nó đã có gia đình. Đúng lúc này, tiếng mở cửa vang lên, hấn đã về. Hai đứa trẻ chạy thật nhanh ra nhảy lên người hấn mừng nức

- Baba ơi, em Jenny ăn kẹo của con
- Anh có 3 cái mà con chỉ ăn một cái. Anh Xander còn đánh con nữa chứ.
- Xander, sao con không nhường em hả? - Hấn nhủ mày.
- Baba, sao con phải nhường chứ? Xã hội bây giờ trai gái đều được đối xử công bằng rồi. Baba không nên trọng nữ mà khinh nam - Xander lí giải.

Hấn và nó đều phải bỏ tay trước hai đứa nhóc. Nếu hấn và nó có mắg 1 thì hai đứa cãi lại 10, không thể trị được. Nó luôn cho rằng bọn trẻ như thế là do hấn, còn hấn lại luôn cãi rằng là do nó. Cuối cùng, do ai vẫn là một bí ẩn.

- Anh Zac, chị Hani. Minh Khải đến chơi với hai anh chị này. - Minh Khải xách balo đi vào.
- Anh Minh Khải! Anh đến chơi với bọn em à? - Xander và Jenny nhảy khỏi người hấn, chạy đến chỗ Minh Khải
- Anh đến chơi với hai em đây. - Minh Khải xoa đầu 2 đứa.
- À Jenny nè, anh Minh Khải có kẹo cho em này.

Nói rồi Minh Khải lấy trong balo ra một đồng kẹo nhét vào tay Jenny. Jenny được cho kẹo nên cười rất tươi, khiến cho Minh Khải đỏ mặt

- Anh Minh Khải, phần của em thì sao? - Xander bấu môi
- Không có, anh cho Jenny hết rồi.
- Sao lần nào anh đến cũng cho Jenny kẹo vậy? Em đây thì chả thèm cho một miếng.
- Minh Khải, bố mẹ em đâu? - Nó hỏi
- Chị Hani yêu quý, cho em lánh nạn ở đây 1 tuần nhé.
- Há?! - Hấn và nó kinh ngạc.

Nhà nó nuôi 2 đứa đã mệt đến chết rồi. Giờ thêm đứa thứ 3 nữa thì...không được! không thể được!

- Em bỏ nhà ra đi sao? - Hấn nghiêm túc nhìn Minh Khải
- Phải.
- Vì sao?
- Ba mẹ em cứ bắt em sang Úc học. Còn nói là ở bên Úc nhiều bạn xinh xắn, sẽ vô cùng yêu em.
- Tốt thế còn gì?
- Anh bị sao vậy? Tốt là như nào? Em không bỏ Jenny ở lại đâu.
- Vậy là sao?
- Anh chị, hôm nay em còn một chuyện mà cần bàn bạc nữa.
- Chuyện gì? - Nó hỏi.
- Em muốn Jenny là vợ của em.

Nó đang uống nước bỗng phụt hết ra, trúng ngay mặt hấn. Z còn hấn thì mắt chữ O mồm chữ A nhìn Minh Khải.

- Anh Minh Khải, vợ có nghĩa là gì? - Jenny ngây thơ hỏi.
- Có nghĩa là anh sẽ cưới em còn em sẽ là vợ của Minh Khải anh.
- Vậy cưới là gì hả anh?
- Có nghĩa là em sẽ theo anh về nhà rồi sinh con đẻ cái cho anh. - Minh Khải tiếp tục giải thích.
- Này Minh Khải, con chị còn nhỏ. Em đừng có tiêm thứ xấu vào nó nữa - Nó ngăn cản.

- Có sao đâu chị Hani. Jenny sẽ là vợ của em, em ý sẽ tự khắc biết chuyện này.
- Minh Khai, em thực sự yêu Jenny? - Hân hỏi.
- Thật sự.
- Em muốn ở cạnh Jenny?
- Phải.
- Vậy em hãy về nhà báo bố mẹ. Anh sẽ đưa Jenny sang. Mỗi tuần cho 2 đứa ở với nhau 2 ngày.
- 3 ngày.
- 2 ngày.
- 2 ngày rưỡi
- Đồng ý.
- Đi nào Jenny, em theo anh về nhà.
- Baba, mama, Jenny đi nha. - Jenny ngậm thơ tạm biệt bố mẹ
- Zac, sao anh giao con em đi dễ vậy hả?
- Để chúng ta có thời gian bên nhau. Chỉ còn xử lý nhóc Xander nữa thôi.
- Baba và mama định gả con đi chứ gì? Nam tử hán như con chọn vợ thì phải là vợ đẹp, bao nuôi ăn uống cho con ngày 3 bữa. Tối đến thì đọc truyện cho con nghe và ngủ cùng con. - Xander đề nghị.
- Để baba gửi con cho bà nội.
- Sao lại là bà nội ạ?!
- Không phải bà nội rất đẹp sao? Còn cho ăn ngày ba bữa. Tối đọc truyện và ngủ cùng con. Ngay bây giờ baba sẽ gửi con cho bà nội.
- Vậy bà nội sẽ là vợ con sao?
- Tùy con nghĩ.
- Haha..

Sau khi tổng khur được hai đứa trẻ đi, hân và nó cuối cùng cũng có một buổi hẹn hò thực sự sau 5 năm.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64: Ngoại truyện 2

Vào một ngày Chủ Nhật. Reng...reng..reng..

- Alo. - Xander nhắc máy
- Xander đó à? Di Kin nè.
- A di Kin, di gọi điện buồn đưa chuột với mẹ con à?
- Trong mắt con di chỉ biết buồn đưa thôi sao?
- Baba con từng nói hễ di Kin hay di Emily và di Stacy có gọi điện thì chỉ có buồn đưa.
- Vậy con có muốn Kun đến chơi với con không mà toàn nói xấu di thể hả?

- Di cứ mang Kun đến đi. Con sẽ bảo mama con.

Một lúc sau, cả hội đã tụ tập đông đủ ở nhà hấn, Emily, Eric, Evan: con trai của Emily và Eric, Stacy và Kevin, Mindy: con gái của Stacy và Kevin. Cuối cùng là Kin, Kai và Kun, con trai của hai người

- Sao lại kéo quân đến đây hả? - Nó nhú mày

- Ăn trực. - Cả bọn đồng thanh nói

- Vì sao? Nhà tôi là cái nhà hàng sao? - Hấn lạnh băng nói.

- Nhà tôi mất điện. - Eric nói.

- Nhà tôi mất nước. - Kevin nói

- Còn nhà tôi thì.....hết đồ ăn. - Kai áp úng

- Baba Zac, baba thương con đúng không? Baba cho nhà con ăn nha, nhà con nghèo lắm. - Kun đáng thương nói

- Con trai, lương baba con làm hacker cao hơn cả lương của baba, baba đây còn chưa được ăn trực nhà con lần nào cơ mà.

- Thương tụi mình một chút đi mà. - Kevin bịu môi.

- Anh Zac, chị Hani, em đến chơi nè. - Jonghyun từ bên ngoài chạy vào.

- Cậu Jonghyun, cậu nhớ cháu không? - Xander và Jenny chạy ra đón.

- Nhớ chứ.

- Cậu có mang Yuri đến đây không? - Jenny hỏi.

- Yuri đang ở bên ngoài với dì Emma. Hai con chạy ra đón nha.

- Tuân lệnh.

Yuri là con gái của Jonghyun và Emma, bây giờ mới được 1 tuổi.

- Jonghyun, sao em đến đây hả?

- Chị yêu dấu, em nhớ chị nên đến chứ sao?

- Em đến đây ăn trực phải không? - Nó nói thẳng luôn sự thật

- Đúng đó. Không có gì qua mắt chị yêu của em được.

- Hôm nay là ngày gì mà đen thế không biết? Cả một lô một lốc kéo hết đến đây. - Hấn nói thảm vào tai nó.

- Đúng đó.

- Tốt nhất là em chỉ cho bọn họ ăn cơm với nước tương thôi. Cứ đà này mà tiến chắc nhà ta phá sản mất

- Chuẩn. - Nó giơ tay ra ủng hộ.

- Hai người định cho bọn tôi ăn cơm với nước tương chứ gì? - Kin lên tiếng

- Sao biết? - Nó ngạc nhiên

- Nhìn vẻ mặt của hai người là biết. Bọn tôi đã chuẩn bị hết rồi.

Xong Kin lấy ra 5 túi đồ ăn to tướng. Nào thì cua, thịt bò, cá hồi,....nói chung là đầy đủ hết.

- Tôi tưởng nhà cậu hết thứ ăn? - Hấn quay sang nhìn thẳng vào Kai.

- Hết thì mua. Chỉ lâu không được ăn cơm Hani nấu thôi.

- Di Kin, dì mua nhiều đồ thế? - Xander hí hửng chạy đến xem

- Hôm nay đi mua vậy để vỗ béo con đấy. Nhìn con gầy thế kia mà.
- Không phải đâu dì. Baba con bảo phải giữ dáng. Có thân hình đẹp thì nhiều bạn gái mới yêu.
- Vậy sao?
- Vâng ạ. Hôm nay có bạn còn tặng kẹo cho con đấy dì biết không?
- Con yêu, con phải ăn mới lớn được chứ. Con đẹp trai như này thì có béo vẫn nhiều người yêu.
- Thật ạ?
- Dì nói sai bao giờ đâu?

Kể từ sau khi Kin nói thế, Xander lúc nào cũng ăn rất nhiều, khiến cho thức ăn nó mới mua về đã hết chỉ sau một bữa. Nó và hân cùng nhau quyết định: Nếu mấy người kia mà đến đòi ăn thì sẽ cắt hết nước cắt hết điện. Từ đó về sau, chẳng ai dám đến nhà hân ăn nữa. Nếu có muốn ăn thì sẽ tổ chức ở nhà rồi mời nó đến nấu.

*****

Cảm ơn mọi người đã bỏ thời gian ra để đọc truyện của mình, vô cùng xin lỗi vì mình đã phải kết thúc truyện sớm do không có thời gian để viết. Câu truyện "Người tôi thích chính là em 2" sẽ ra mắt sớm cho cả nhà. Bất mí một chút là nói về tình yêu giữa Jenny và Minh Khải nha, còn về Xander sẽ là bí mật. Cả nhà đón đọc nha ^^.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Ngoại truyện 3

Từ ngày Jenny về nhà Minh Khải, cậu lúc nào cũng chăm sóc, nâng niu Jenny như món đồ dễ vỡ - Jenny, súp đang nóng lắm, để anh thổi cho nguội nha.

- Dạ vâng

Rồi Jenny đẩy bát súp đến cho Minh Khải. Cậu bé lấy cái miệng nhỏ bé thổi thật mạnh vào bát để súp nguội nhanh. Sau khi đã nguội, Minh Khải mới xúc một thìa lên, đưa đến trước mặt Jenny

- Aa..

Jenny cũng ngoan ngoãn há miệng ra để Minh Khải đút rồi mỉm cười. Cứ mỗi lúc thấy nụ cười của Jenny là Minh Khải lại đỏ mặt

- Anh Minh Khải, súp ngon quá.

- Vậy em đến đây ở đi. Anh sẽ cho em mỗi ngày được ăn súp.

- Không được. Em còn phải về nhà với baba và mama, còn anh Xander nữa.

- Vậy à? - Minh Khải xịu mặt xuống

- Nhưng Jenny sẽ thường xuyên đến đây nên anh Minh Khải chuẩn bị súp cho em nha

- Ok.

- Anh Minh Khải này

- Sao Jenny?

- Anh có phải sang Úc không? Anh mà đi thì ai chơi với em?

- Anh không sang đâu. - Minh Khải véo má Jenny

- Anh bảo ở bên Úc có mấy chị xinh lắm cơ mà.

- Em thấy anh đại gái lắm sao?

- Đại gái là gì hả anh?
- Có nghĩa là rất yêu thích nhiều bạn nữ.
- Vậy em có bị đại gái không hả anh? Bạn Khuê Khuê ở lớp mẫu giáo của em, em rất thích bạn ý. Còn bạn Tiểu Ly nữa.
- Không phải đâu. Đại gái chỉ đối với con trai bọn anh thôi.
- Vậy anh Xander có đại gái không hả anh?
- Cái đấy em phải hỏi anh Xander chứ anh không biết.
- Jenny ơi, mama đến đón con này. - Nó từ bên ngoài nói vọng vào.
- Anh Minh Khải, mama em đến đón rồi. Tạm biệt anh nha.

Jenny giờ bàn tay nhỏ ra bai bai Minh Khải rồi xách balo hình con cừu chạy ra ngoài. Lúc này Trịnh Nhật Nam đi xuống, thấy con trai của mình cứ nhìn ra phía ngoài cửa, tay còn đang để vào bát súp mà không hề hay biết.

- Con trai, con đang ngắm gì đấy?

Lúc này Minh Khải mới định thần lại, quay ra nhìn bố mình đã ngồi cạnh mình từ khi nào.

- Baba, con đã là đàn ông rồi đúng không?
- 10 tuổi thì chưa là đàn ông được. Nhưng có thể là nam tử hán.
- Khi nào con là đàn ông thì baba mang em Jenny về làm vợ của con nhé.
- Jenny mới 4 tuổi mà con đã có ý định bắt cóc về sớm thế sao?
- Con chắc chắn rồi. Chỉ một mình Jenny mới có thể làm vợ của Trịnh Minh Khải con. - Cậu bé thẳng thừng tuyên bố.
- Bảo bối, con học như vậy từ ai thế? - Trịnh Thanh Nga từ trên lầu bước xuống hỏi.
- Mama ơi, baba bảo con đã là nam tử hán rồi. Mama đừng gọi con là bảo bối nữa, em Jenny mà nghe thấy con sẽ rất xấu hổ.
- Anh này, anh nghĩ thằng bé giống ai? - Mẹ cậu huych vai bố cậu
- Con giống hai người thôi. Baba này, con sẽ xuống nhà ngoại ở 1 ngày nếu mai baba đưa con đến nhà trẻ đón em Jenny.
- Chẳng phải đã có mẹ Jenny đón rồi sao?
- Vậy baba có muốn dành thời gian với mama không? Nếu baba không đưa con đi thì con sẽ bám mama cả ngày, kể cả lúc đi ngủ. - Cậu đe dọa
- Con ở dưới ngoại 2 ngày thì baba sẽ đưa con đi.
- Nếu muốn con ở 2 ngày thì baba đưa con đi đón em Jenny 3 ngày, kể cả đưa em ý đi học.
- Đồng ý. - Hai cha con bắt tay.
- Con đã là nam tử hán, nói phải giữ lời.
- Baba đã là đàn ông, nói là làm, không làm là nhục.

Trịnh Thanh Nga nhìn vậy mới lắc đầu bó tay với hai người. Phải cấm Minh Khải xem tivi mới được, con cô như thế này là do phim truyền hình cả.

Bạn đang đọc truyện *Người Tôi Thích... Chính Là Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.